

19th December 1956] [Sri C. Subramaniam]

Grant XXXIII—Road Transport Schemes—(Rs. 22 lakhs) representing increased maintenance, etc., charges on account of the addition to the fleet strength in the State Transport Service, including the Kanyakumari branch.

The demands that have been just mentioned are in the Revenue account. In the Capital account, the large demands are the following :—

Grant XXXVI—Irrigation (Rs. 212 lakhs), Grant XXXVII—Public Health (Rs. 31 lakhs) Grant XLI—Electricity Schemes (Rs. 13.83 lakhs) and Grant XLII—Road Transport Schemes (Rs. 31 lakhs), most of which represent Book Adjustments in respect of suspense transactions, the demand having to be presented for the debits only, ignoring the credits, under the existing system of gross budgeting. Apart from these items, token demands are asked for in respect of new service schemes under Irrigation, Public Health, Civil Works and Electricity, particulars for which are given in the detailed estimates. The demand under Road Transport includes the cost of the purchase of additional buses also.

The other noteworthy demands are—

Rupees 425 lakhs for schemes of State Trading (Grant XLIV), which is mainly on account of the payment in the current year of the cost of chemical fertilisers supplied by the Government of India in previous years, and Rs. 17 lakhs for Loans and Advances by the State Government, (Grant XLV), to meet the anticipated disbursements of loans to municipalities in respect of water-supply and drainage schemes and for other Public Health purposes.

6. Full particulars of all demands will be found in the Detailed Supplementary Estimate. This additional expenditure has already been anticipated generally in the Revised Estimate for 1956-57, presented to the Legislature on the 17th instant.

7. With these words, I commend the Supplementary Estimates for the acceptance of the House.

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR
1957-58—cont.

DEPUTY SPEAKER : The General Discussion on the Budget for the year 1957-58 will be continued. I fix a time-limit of ten minutes for each Member.

* SRI K. R. SAMBANDAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தைப்பற்றி பேசும் போது ஒரு சில கருத்துக்களை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். முதலில் நமது நிதி மந்திரி அவர்கள், அவர்களது பிரசங்கத்தை தமிழில் வாசித்தார்கள். தமிழில் வாசித்த அந்த அறிக்கையில் சென்னை ராஜ்யத்துக்கு தமிழ் நாடு என்று பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருந்தால் வெகு அழகாக இருந்திருக்கும். எல்லா நாடுகளும் அந்தந்த மொழிகளுடைய பெயரைக் கொண்டு அந்தந்த நாடுகளுக்கு பெயரிடப்பட்டிருக்கின்றன. கன்னடமும், கனிதெலுங்கும், கலின் மலையாளமும் என்ற முதுமொழிக்கேற்ப மொழிப் பெயரையே நாட்டிற்கு சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆதலால், தமிழ்

[Sri K. R. Sambandam] [19th December 1956]

மொழியின் பெயரால் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பதில் யாதொரு தவறும் இருக்க முடியாது. ஆகவே இதை நன்றாக நமது சர்க்கார் ஆலோசித்து தமிழ் நாடு என்று பெயரிடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுமக்களும் இதையே தான் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய நாட்டில் இப்போது தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தினால் நடக்கின்ற பலவிதமான வேலைகள், பட்டித் தொட்டிகளில் உள்ள மக்களையெல்லாம் உற்சாகப்படுத்தியிருக்கிறது. கேட்பாரற்றுக் கிடந்த பல இடங்களிலும் பல வேலைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அது எல்லாம் வரவேற்கக் கூடிய விஷயம். இதுதவிர இன்னும் உடனடியாக செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் ஒரு சில இருக்கின்றன. அதாவது குறிப்பாக ஒரு சில இடங்களில் அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலமாக பிற்பட்டவர்களும் ஆதிதிராவிடர்களும் அதிகமாக உள்ள இடங்களில் ரஸ்தாக்கள் போடப்பட்டன. இன்னும் அநேக இடங்களில் ரஸ்தாக்கள் போடவேண்டிய ரூப்பதால் அபிவிருத்தி திட்டம் மூலமாக ரஸ்தாக்கள் போடுவதற்குள் மறுபடியும் அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அம்மாதிரி ரோடுகள் ஏற்பட்டால் தான் N.E.S. பிளாக்கிலிருந்து செய்கின்ற வசதிகள் அந்த கிராம மக்களுக்கு ஓரளவு பயன் பெறும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே அந்த கிராமங்களில் எல்லாம் 'மட்' ரோடு போடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் உடன் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த N.E.S. திட்டத்தின் கீழ் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் குழாய்கள் போடுவதற்கும் வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதனால் இன்றைக்கு அங்கிருக்கக்கூடிய கிராம மக்களும் ஆதிதிராவிடர்களும் ஓரளவு பயன்பெற்று வருகிறார்கள். ஆனால் சில இடங்களில் குழாய்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டி அந்த இடத்திலுள்ள தண்ணீரை பரிசீலனை செய்வதற்காக கிண்டிக்கு அனுப்பப் படுகிறது. அதாவது அந்த இடத்திலுள்ள தண்ணீர் "ஸாப் வாட்டரா, ஹார்டு வாட்டரா" என்று பரிசீலித்துப் பார்க்கப்படுவதற்கு வேண்டி அனுப்பப்படுகிறது. இதை தெரிந்து கொண்டுதான் பம்பு வைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அங்கிருந்து அனுப்பப்படுகிற தண்ணீர் கிண்டியிலிருந்து பரிசீலித்து அனுப்புவதற்கு சுமார் ஒரு வருடம் வரை ஆகிறது. இந்த மாதிரி பரிசீலனை செய்து தண்ணீர் அனுப்புவதற்கு முன்னால் அங்கு இருக்கக்கூடிய N.E.S. பிளாக்கே மாறிப்போய் விடும். ஆகவே கிண்டிக்கு பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படுவதற்கு பதில் அந்த கிராமத்து ஜில்லாவிலேயே உள்ள ஹெல்த்யூபிலில் வைத்து பரிசீலனை செய்தால் துரிதமாக வேலை நடைபெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கிண்டிக்கு வந்து அந்த பாட்டிலை பரிசீலனை செய்து அனுப்புவது என்றால் ரொம்ப கால தாமதம் ஆகிறது. இதை தடுக்க வேண்டும். இது தவிர மாயூரம் தாலுகாவில் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் மேற்கு பகுதியில் மாத்திரம் கம்யூனிட்டி பிளாக்காக மாறி இருக்கிறதே தவிர கீழ்ப் பகுதி மாற்றப்படவில்லை. அங்கேயும் மாற்றப் பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில இடங்களில் குழாய்கள் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் அதில் தண்ணீர் விடுவது பரிசீலனையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் இதனால் யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆதலால் இதை உடனடியாக மக்களுக்கு பிரயோஜனப் படும்படியாக ஆக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எல்லாவற்றையும் விட குடி தண்ணீர் வசதியை ஆதிதிராவிடர்களுக்கு உடனே செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏதோ அங்கு எல்லாம் ஓரளவு தண்ணீர் வசதி இப்போது இருப்பதினால் தான் காலரா, அம்மை போன்ற நோய்கள் சீசன் காலத்திலும் வராமல் இருக்கிறது. ஆகவே இதை ஒரு அவசரமான காரியமாக நினைத்து, அங்கு குழாய்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு தாமதப்

19th December 1956] [Sri K. R. Sambandam]

படுத்தும் பரிசோதனை முறையை மாற்றி கிண்டிக்கு அனுப்புவதை நிறுத்திவிட்டு டிஸ்டிரிக்ட் ஹெல்த் ஆபிஸில் இருக்கும் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களைக் கொண்டுவது பரிசீலனை நடத்தி அதை ஏற்படுத்துவதற்கு உடனே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்வித் துறையில் இப்போது மெம்பர்களுக்கு **White Paper** அறிக்கை ஒன்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தீவிரமான மாறுதல் இல்லை. இப்போது இருக்கிறபடி பார்த்தால் ஆசிரியர்களுக்கு மாத்திரம் பிரத்தியேகமாக படித்து எந்த பரிட்சைக்கு வேண்டுமானாலும் ஆஜராகலாம் என்றாள் வசதி இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இப்போது இன்டர்மீடியட், பி.ஏ. போன்ற ஆர்ட் பரிட்சைகளுக்கு எழுத வசதி இருக்கிறது. அதே மாதிரியுள்ள வசதி மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். அதாவது ஈ.எஸ்.எல்.ஸி., எல். எஸ். எல். ஸி., இன்டர்மீடியட், பி.ஏ. போன்ற பரிட்சைகளுக்கு விசேஷமாக வயன்ஸ் விஷய பரிட்சைகளுக்கு படிப்பது மாதிரி விசேஷமாக வயன்ஸ் சாமான்கள் வைத்து படிக்க வேண்டிய தேவை இல்லை. இவர்களுக்கு இதற்கென்று பிரத்தியேகமான பள்ளிக்கூடம், காலேஜ், இவைகள் வேண்டியது இல்லை. கல்லூரிகள் கட்டுவது என்றாலும் இப்போது பணம் அதிகமாக செலவழியும். ஆகவே இம்மாதிரி ஆசிரியரல்லாதவர்களுக்கு பிரத்தியேகமாக ஸ்ட்டீலே வைத்து படித்து பரிட்சை எழுதுவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் உடனே செய்து கொடுக்க வேண்டும். இது மாதிரியான முறை மேல்தாருகளிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரி பரிட்சை எழுதுவதற்கு வசதியாக இந்த சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று பல பட்டஜெட் விவாதத்திலும் கல்வி சம்பந்தமான கோரிக்கைகள் வருகின்றபோதும் இதை எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது இதுவரையிலும் சர்க்காரின் கவனத்தில் பட்டிருப்பதாக தெரியவில்லை. அது செலின் காதல் ஊதின சங்கு மாதிரி தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது மாதிரி மற்றவர்களும் பரிட்சை எழுத சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் வயது வந்தவர்களுக்கு ஒரு பெரிய சந்தர்ப்பம் அளித்ததாக இருக்கும். ஆகவே இதைக் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு விவசாய சட்டம் வந்தபிறகும் கூட சில இடங்களில் நிலங்கள் எல்லாம் அந்த இடங்களிலுள்ள குத்தகைக்காரர்களிடம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளிடம் குத்தகை மாற்றப்படவேண்டும் என்று சட்டமிருந்த போதிலும் கூட விவசாயிகளிடம் மாற்றப்படவில்லை. ஆகவே ஒரு பக்கம் சட்டத்தை கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அந்த சட்டத்தின் பயனை விவசாயிகள் அடைய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியான நடுத்தர குத்தகைக்காரர்கள் இல்லாத முறையில் சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தருமபுரம், திருவாரூரை, திருப்பனந்தான் போன்ற மடங்களின் நிலங்கள் இப்போது குத்தகைக்காரர்கள் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு பயிரிட கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதை மாற்றி நேரடியாக பயிர் செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிற கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட் (Cultivating tenant) என்ற பதம் சரியாக விவரிக்கப்படவில்லை. இதை மாற்றி விவசாயிகளுக்கு பயனுள்ள முறையில் மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பல இடங்களிலுமுள்ள தாலுகா தலைமை ஆபீஸைக்கள் அதாவது ஹெட் குவாடர்ஸ் (Headquarters) கட்டிடங்கள் எல்லாம் முன்னால் இருந்தபடியே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கு முக்கியமாக பல சீர்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியதுண்டு. அது ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. முன்பு இருந்தபடியே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சாதாரண சந்தைக்கடை மாதிரி இருந்துகொண்டு வருகிறது.

அவர்களுக்கு (தாலுகா ஆபீஸ் குமாஸ்தாக்களுக்கு) மின்சார சப்ளை இல்லை. ஆனால் ஊரொல்லாம் மின்சார விளக்குகள் போட்டிருக்கிறார்கள். முனிசிபாலிட்டிகளும் ஊரில் மின்சார விளக்குகள் போட்டிருக்கின்றன.

[Sri K. R. Sambandam]

[19th December 1956]

அப்படி இருந்தும் அவர்களுக்கு ஆபீசில் மின்சார விளக்குகள் கிடையாது. ஆபீசில் எப்பொழுதும் போலவே அவர்கள் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். சொந்தப்பொறுப்பில் விளக்குகள் வைத்துக்கொண்டு இராப்பகலாக வேலை செய்து வருகிறார்கள். சமீபத்தில் தேர்தல் வரப்போகிறது. அப்போது அவர்களுக்கு அதிகப்படியான வேலை இருக்கும். அதனால் அவர்களுக்கு அதற்குத் தகுந்த வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி வசதி செய்து கொடுக்காவிட்டால் அவர்களால் சரியானபடி வேலை செய்யமுடியாது. அவர்கள் இப்பொழுதே தஞ்சை மாதிரியுள்ள இடங்களில் இருந்து கொண்டு 50 கிலார்க்குள் வேலை செய்கிற இடங்களில் நூறு பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இன்னும் பிளாக் டெவலப்மென்ட் வேலைகள் வேறு நடைபெற்று வருகின்றன. மற்றும் அங்கேயே ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் தாசில்தார், லோன் தாசில்தார், டிபுடி தாசில்தார் முதலியவர்கள் வேறு வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு வேண்டிய இடவசதிகள் கிடையாது. மேஜை, நாற்காலிகள், மற்றும் பெஞ்சுகள் முதலியவைகள் வேண்டும் என்று அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு எழுதியும் அவர்களுக்கு இன்னும் அவைகள் சப்ளை செய்யப்படவில்லை. சப்ளை செய்வதற்குள் அந்த வேலைகளும் முடிந்து போய்விடும் என்று தோன்றுகிறது. சுதந்தர நாட்டில் இப்படி இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். நாம் சுதந்தரம் அளித்தும் அங்குள்ள ஆபீசுகள் ஏற்கெனவே இருந்ததுபோல் பிறந்த மேனியாகவேதான் இருந்துகொண்டு வருகிறது. அவர்களுடைய நிலைமையை சீக்கிரம் மாற்றி அமைத்து அவர்களுக்கு வேண்டியவசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதைப்போலவே பிறப்பிட வகுப்பினர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான சலுகைகள் காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜன தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் கிருஸ்தவ மதத்திற்கு மாறினாலும் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்பதோடு அதைப்போலவே மற்ற தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தற்சமயம் திண்டுக்கல் போன்ற இடங்களில் வன்னியகுல கூத்திரிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அநேகம் பேர்கள் கிருஸ்தவ மதத்தில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்பொழுது யாதொரு விதமான சலுகையும் கிடையாது. அவர்கள் வேறு மதத்திற்கு மாறினதால் அவர்கள் எந்த சலுகையும் அடையாமல் வெறும் சிலுவை மட்டும் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர வேறு வசதிகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வாய்ப்பு அவர்களுக்கும் கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது கோவில்களுக்கு தர்மகர்த்தாக்களை நியமிக்கிறார்கள். அப்படி நியமிக்கும்போது அந்தந்த ஊர்களிலுள்ளவர்களை நியமிக்காமல் அந்தந்த கோவிலுக்கு சுமார் 20 அல்லது 25 மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ளவர்களை நியமித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் அவர்களால் அந்தந்த கோவில்களை சரியானபடி பார்த்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் உற்சவ காலங்களில் மட்டும் தான் வரும்படியாக இருக்கிறது. மற்ற நாட்களில் அவர்களை அங்கு பார்க்க முடியாது. ஆகவே கோவில்களுக்கு தர்மகர்த்தாக்களை நியமிக்கும்போது அந்தந்த ஊர்களிலுள்ளவர்களையே நியமித்தால் அவர்கள் அந்த கோவில்களை ஏற்கெனவே உள்ள நல்ல நிலைமையிலேயே வைத்துக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். மற்றும் கோவில்களுக்கு ஆதி திராவிடர்களை தர்மகர்த்தாக்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைப்போலவே பிறப்பிடவர்களையும் தர்மகர்த்தாக்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி நியமித்தால் அவர்களும் கோவில்களை நல்ல முறையில் பார்த்துக்கொள்ளுவார்கள்.

19th December 1956] [Sri K. R. Sambandam]

இவ்விதம் ஆதி திராவிடர்களையும் பிற்பட்டவர்களையும் நியமித்தால் அவர்களுக்கு அறிவு வளர்ச்சியும் ஆர்வமும் ஏற்படுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அவர்களும் நல்ல முறையில் கோவில்களைப் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்பதாகவும் சொல்லிக்கொண்டு இதையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI G. GOVINDAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 9-45 a.m.
இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அடுத்த ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தைப் பற்றிய அறிக்கையை வாசித்த போது அதை அவர் தமிழில் வாசித்ததற்கு அவரை நான் பாராட்டுகிறேன். அப்படி தமிழில் வாசித்ததால் என் போன்றவர்களுக்கு அதாவது சாதாரண மானவர்களுக்கு அதை நன்றாக புரிந்து கொள்ள வசதியாக இருந்தது. இதைப் போலவே மற்ற நடவடிக்கைகளையும் தமிழில் நடத்தினால் எங்களைப் போன்றவர்கள் புரிந்து கொள்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஆனால் இன்றைய தினம் ரூல் 40 பிரகாரம் நோட்டீஸ் கொடுத்த போது கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் அதற்கு பதில் சொன்னதை நான் தமிழில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு “தன்னுடைய ஆபீசுக்கு வந்தால் அதை தமிழில் சொல்லுகிறேன்”, என்று சொன்னார். அவர் என் அப்படிச் சொன்னார் என்பதை என்னால் உணர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதன் காரணம் என்ன என்பதும் எனக்குத் தெரியவில்லை. அதைப் பற்றிய அபிப்பிராயம் இப்பொழுது ஒன்றும் நான் சொல்வதற்குக் தயாராக இல்லை. நாடு வளர்ச்சி அடைய வேண்டும். எல்லா நடவடிக்கைகளும் தமிழில் நடக்க வேண்டும் என்று எல்லோரும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் தமிழில் பேச வேண்டும், அரசாங்கத்தையும் தமிழில் நடத்த வேண்டும் என்று இருக்கும்போது தமிழில் சொல்வதானால் தன்னுடைய ஆபீசுக்கு வந்தால் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னதற்குக் காரணம் என்ன என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இங்கு வந்து ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தான் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் இருக்கும்போது கனம் மந்திரி அவர்கள் இவ்விதம் சொன்னால் ஜன் நாயகத்தை குறை கூறுவதாகத் தான் தோன்றுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அவருடைய சமஸ்தான் செல்வாக்கை உபயோகித்து இம்மாதிரி சொல்லுகிறார் என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். ஜனநாயக சர்க்கார் நடக்கும் போது இம்மாதிரி சொல்வது என்பது சரி அல்ல என்பதை கனம் தலைவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். அதிலும் சப்ளை சானல்களை பற்றி கேட்டால் அதை பற்றி சொல்லாமல் கண்மாய்கள் வெட்டியதைப் பற்றி சொன்னார்கள்.

வரவு செலவு திட்டத்தைப் பற்றி பெசம் போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் என்ன சொன்னார் என்றால் இப்பொழுது திட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதை இப்பொழுது செலவு செய்யப் போவதில்லை என்றும் பின்னால் தான் செலவு செய்யப் போவதாயும் அதனால் அதன்படித்தான் பேச வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். அவைகளைப் பற்றி இப்பொழுது அவசரமாகப் பேச வேண்டாம் என்றும் குறிப்பிட்டார். உண்மையிலேயே மக்களுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் சட்டசபைக்கு அங்கத்தினர்கள் தோர் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பினால் அவர்கள் சட்டசபைக்கு வந்து மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று தான் இங்கு அங்கத்தினர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். சட்டசபைக்கு வந்து அங்கத்தினர்கள் மக்களுக்கு நன்மையைத் தான் செய்கிறார்கள் என்று மக்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் என்ன செய்கிறார்கள், மக்களுக்கு என்ன நன்மைகளைச் செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் தொகுதியிலுள்ள மக்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிப்பதாகவே இல்லை. அங்கத்தினர்கள் குறை கூறுகிறார்கள் என்றால் அவைகள் எல்லாம் மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தான் சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக எங்கள் பக்கத்தில் 1952-ம் வருஷத்திலேயே ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டவேண்டும்

[Sri G. Govindan] [19th December 1956]

என்று கேட்டுக் கொண்டோம், கட்டுவதாகவும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால் இது வரையிலும் அங்கு ஆஸ்பத்திரி கட்டவே இல்லை. அப்பொழுது போட்ட பட்ஜெட்டிலேயே கட்டுவதாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது 1956, 1957 வருஷமாகியும் இன்னும் அங்கு ஆஸ்பத்திரி கட்டப்படவில்லை. கேட்டால், அதற்கு என்ன காரணம் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் “அங்கே இருக்கக் கூடிய மின்சார கம்பெனி அங்குள்ள கட்டடத்தை விடமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள், அதற்கான இடம் பார்க்க வேண்டும் அதனால் இன்னும் கட்ட முடியவில்லை” என்று சொல்லுகிறார்கள். பல காரியங்கள் இப்படி நடைபெறாமல் இருக்கின்றன. மக்களுடைய குறைகளை அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னாலும் அதை கவனிப்பதாகவே இல்லை. அங்குள்ள அதிகாரிகளும் அப்படியேதான் இருக்கிறார்கள்.

சாதாரணமாக எங்கள் ஜில்லாவிற்கு மலையாள கலெக்டர்கள் தான் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு தமிழே தெரிவது இல்லை. தமிழில் சொன்னால் அது தனக்குப் புரியவில்லை என்று சொல்லி விடுகிறார். தமிழ் படிக்கவும் பேசினால் புரிந்து கொள்ளவும் முடியாத அதிகாரிகளை அங்கே ஏன் போட வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். உதாரணமாக ஆந்திராவில் ஒரு தமிழ் அதிகாரியை நியமித்து அவர் அங்கு தனக்கு தெலுங்கு தெரியாது என்று சொன்னால் அந்த அதிகாரியை அங்கு வைத்துக் கொண்டுப் பார்ப்பார்களா என்பதை கேட்கிறேன். நன்றாக தமிழ் படிக்கக் கூடிய வர்களையும் தமிழ் பேசினால் அதை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வர்களையும் அங்கு ஏன் நியமிக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். இப்படி நியமித்துக் கொண்டு வந்து எல்லா நடவடிக்கைகளையும் தமிழிலேயே நடத்திக் கொண்டு வந்தால் தமிழரசு கட்சிக்கு இடமே இல்லை. அவர்களுக்கு வேலையே இல்லாமல் போய் விடும். இதை தலைவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் ஏரியாவில் சில காரியங்களைப் பற்றி பட்ஜெட்டில் குறிப்பிட்டிருந்தும் அவைகளை எடுத்து நடத்தவே இல்லை. நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியும் அவைகளை இன்னும் செய்யவே இல்லை. அதற்கு ஒரு உதாரணம் உண்டு. கலியாண லீட்டிற்குச் சென்றால் “கலியாணம் ஆச்சா” என்று பெண் லீட்டுக்காரர்களையும் கேட்பார்கள், “கலியாணம் ஆச்சா” என்று மாப்பிள்ளை லீட்டுக்காரர்களையும் கேட்பார்கள். இதன் அர்த்தம் என்னவென்றால் கலியாணத்திற்கு தான் வந்ததாக அறிமுகப் படுத்துவதற்காகவே இப்படி கலியாணம் விசாரிப்பது வழக்கம். அதைப் போலவே தான் சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் சட்டசபையில் வந்து குறைகளைச் சொன்னால் தாங்கள் சட்டசபைக்குச் சொல்வதாகவும், மக்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதாகவும் அர்த்தம். அவைகளை அரசாங்கம் கவனித்தால் மக்கள் சந்தோஷமடைவார்கள் கவனிக்கா விட்டால் நாங்கள் சொன்னோம் அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை என்று சொல்லி விடலாம் என்பதற்காகவும்தான் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இங்கு வந்து அரசாங்கத்தைப் பற்றி குறை சொல்லுகிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இதனால் அரசாங்கத்தை குறை கூறுவதாக எண்ணக் கூடாது. அரசாங்கம் என்ன சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள் “கவனிக்கிறோம்” என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகளைக் கேட்டு மக்கள் சந்தோஷமடைகிறார்கள். அதனால் நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் பட்ஜெட் தயாரிக்கும் போது அந்தந்த ஜில்லாவுக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவைகளுக்குத் தகுந்தபடி திட்டமிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ராமனாதபுரம் டிவிஷனில் மூன்று தாலுகாக்கள் இருக்கின்றன. முதுகுளத்தூர் தொகுதி, ராமனாதபுரம் தொகுதி, பரமக்குடி தொகுதி. முதுகுளத்தூர் தொகுதி அங்கத்தினர் சட்டசபைக்கு வருவதே இல்லை. அதனால் அங்குள்ளவர்களுடைய குறைகளைச் சொல்வதற்கு ஒருவரும் இல்லை. அடுத்த படியாக ராமனாதபுரம் தொகுதி இருக்கிறது. அதற்கு இருக்கும் பிரதிநிதியைக் கேட்டால் “நான் மந்திரியாக இருக்கிறேன்.

19th December 1956] [Sri G. Govindan]

அந்தத் தொகுதிக்கு மட்டும் என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது, ராஜ்யம் பூராவுக்கும் தனக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது” என்று சொல்லி விடுகிறார். அடுத்ததாக பாங்குடி தொகுதி இருக்கிறது. அங்குள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி, அதாவது அங்கு தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் சம்பந்தமாக பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். அதற்கு அதிகாரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் கனம் சுவாமிநாதன் என்ன சொல்லுகிறாரோ அதன்படியே செய்கிறோம் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் எவ்வளவு காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். கனம் மந்திரி அவர்கள் இரவு 11 மணி அல்லது 12 மணிக்கு வந்தபோது கூட அவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் சற்று பிராயாணம் செய்யும் போது இரவானாலும் காத்திருக்கிறார்கள் என்றால் காரணம் என்ன, தங்கள் கிராமத்தின் குறைகளைச் சொல்லிக் கொள்ளவேண்டும் என்று தான் மக்கள் வந்து காத்துக்கொண்டிருந்தது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் என்ன எண்ணத்தோடு வந்திருந்தார்கள், தங்களுடைய குறைகளைச் சொன்னால் ஏதாவதும் மந்திரியின் மூலமாக நன்மைகள் கிடைக்கும் என்றுதான் அங்குவந்து காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஜனநாயக முறையில் நன்மைகள் கிடைக்கும் என்று எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிச் காத்துக் கொண்டிருந்து குறைகளைச் சொல்லியும் அவைகளை கவனியாமல் இருந்தால் மக்கள் என்ன நினைத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். ஜனநாயகம் பேசிக் கொண்டிருக்கும் மந்திரிகள் நன்மைகளை சில இடங்களுக்கு மட்டும் செய்து விட்டு பல இடங்களை கவனிக்காமலே இருந்தால் மக்கள் என்ன நினைத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்பதை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதனால் அந்தந்த ஜில்லாக்களுக்கு என்று தெரிகையை ஒதுக்கி அந்தந்த தொகுதிகளுக்கு வேண்டிய வேலைகளை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு என்று ஒரு கமிட்டியையும் அமைத்து திட்டம் போடவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் டிவிஷனில் ஜனீந்தாரி ஏரியா இருக்கிறது. அங்குள்ள கண் மாய்கள் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன. அங்குள்ள கண்மாய்களில் நீர்ப்பிடி இருந்து கொண்டு விவசாயம் செய்து கொண்டு வந்தார்கள். அங்கு இருந்து கொண்டு விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களை இப்பொழுது அப்புறப்படுத்தவேண்டும் என்று இப்பொழுது நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி செட்டில்மென்ட் ஆபீசரைக் கேட்டால் எங்களைக் கேட்காதீர்கள், உங்கள் சர்க்கார் தான் அப்படிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள், அவர்களைப் போய் கேளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார். உங்களுடைய குறைகளை சர்க்காரிடம் போய் சொல்லுங்கள் என்று சொல்லுகிறார். இம்மாதிரி சர்க்கார் உத்தியோகத்திலிருப்பவர்கள் சொல்லாமல் விருக்க செய்ய வேண்டியது சர்க்கார் கடமை. அந்தக் காலத்தில் கண் மாய்க்குப் பாதகமில்லாமல், நாங்கள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தோம். இன்று “கண்மாய்ப் புஞ்சை” என்று சொல்லிக் கொண்டு ஏராளமான விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். மேற்சொன்ன மூன்று தாலுகாக்களிலும், அம்மாதிரி அப்புறப்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், குறைந்தது முப்பதினாயிரம் குடும்பங்கள் பாழாகி விடும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களிடம் தெரிவித்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நடவடிக்கையைக் கைவிடாத பட்சத்தில் அரசாங்கத்தை எதிர்த்து நாங்கள் போராடத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இப்பொழுது பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு என் மனமார்ந்த வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

9-52
a.m.

* SRI K. V. RAMASWAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இடைக்கால பட்ஜெட் பொதுவிவாதத்தின் போது ஒரு சில விஷயங்களை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

[Sri K. V. Ramaswami]

[19th December 1956]

சென்ற சட்ட சபைக் கூட்டத்தில், விலைவாசி உயர்வு சம்பந்தமாக கடுமையான விவாதம் இந்த சபையில் நடந்தது நம் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். அப்பொழுது, விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தவும், நியாயமான விலையில் உணவுப் பொருள்களைப் பொது மக்களுக்கு வழங்குவதற்கும் போதிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று எல்லா தரப்பிலிருந்தும் வற்புறுத்தப்பட்டது. ஆனால், சர்க்கார் போதிய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு சில இடங்களில் நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. பொது மக்களின் தேவையைப் போதிய அளவுக்கு பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையில் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்படவில்லை. தவிர, அக்கடைகளுக்கு போதிய அளவு தானியமும் சப்ளை செய்யப்படவில்லை. அதன் பயனாக எந்த அளவுக்கு விலை இறங்கி இருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு விலை இறங்கவில்லை. எல்லா நியாய விலைக் கடைகளிலும் நீண்ட “க்யூ” வரிசையைத்தான் நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஏராளமான பொது மக்கள் அறிசி இல்லாமல் வீடு திரும்ப வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டது. இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு இப்பொழுதுதான் விலைகள் இறங்கு முகத்தில் இருக்கின்றன. இவ்வளவு காலமாக புதுக்கல் பேர்வழிகளும், பணத்திமிங்கிலங்களும் நிலப்பிரபுக்களும், பொது மக்களின் பணத்தை கொள்ளை அடித்த பிறகு இன்றைக்கு விலைவாசிகள் இறங்கு முகமாக இருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் சர்க்கார்தான் என்று அவர்கள் திருப்தி அடைந்து விட்டால், அது தவறானது என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்த விலைவாசி இனி இறங்கு முகமாகவே இருக்கும் என்ற உத்தரவாதத்தை அளிக்கக்கூடிய நிலைமையில் சர்க்கார் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முக்கியமான உணவுப் பொருள்கள் நியாயமான விலையில் பொது மக்களுக்குக் கிடைக்கும்படி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் கோடிக்கணக்கான மக்கள் பணத்திமிங்கிலங்களால் கொள்ளை அடிக்கக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கும்படி நேரிடும். ஆகவே விலையைக் கட்டுப்படுத்தும் விஷயத்தில் சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சேலம் ஜில்லாவில் நாமக்கல் தாலுகா டெல்டா பிரதேசத்தில் ஏராளமான வெற்றிலைப் பயிர் நோயால் பீடிக்கப்பட்டு, அந்த நோயைப் போக்க வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு முறையிட்டதின் பேரில், அவர்கள் ஒரு மாதிரி பண்ணை ஏற்படுத்த தக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில், சமீப காலத்தில் தொடர்ச்சியாக மழை பெய்ததன் விளைவாக வேடுவருபுது நோய் (Pest attack) ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதாவது பூச்சி விழுந்திருக்கிறது. இதனால் அந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கக் கூடிய சுமார் 150 ஏக்கராவில் உள்ள வெற்றிலைப் பயிர் பூராவும் சருகு ஆகிவிட்டது. அதிலிருக்கக்கூடிய வெற்றிலைக் கொடிகளும் அவத்தி மாங்களும் விறகுக்கு பதிலாக உபயோகப் படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. இது சம்பந்தமாக விவசாய இலாகாவுக்கு தெரியப்படுத்தியும், அவர்கள் “நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்” என்று சொல்லுகிறார்கள். வெற்றிலைப் பயிர் பூராவும் அழிந்து விட்டதன் காரணமாக இத் தொழிலில் ஈடுபட்ட மக்கள் அடுத்த சாகுபடி ஆரம்பிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். கையில் உள்ள முதலை எல்லாம் போட்டு, பலன் கிட்டக்கூடிய காலத்தில் ஒன்றும் கிடைக்காமல் போனதினால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அடுத்த சாகுபடி ஆரம்பிப்பதற்குள் அவர்களுக்கு கடன் உதவி அளிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது சம்பந்தமாக சேலம் கலெக்டர் அவர்களைப் பார்த்ததில், “எவ்வளவு அதிகபட்சமான தொகையை ஒதுக்கித் தர முடியுமோ அதை ஒதுக்க முயற்சிக்கிறேன்; மேற்கொண்டு வேண்டுமானால் சர்க்காருக்கு எழுதித்தான் ஆகவேண்டும்; நீங்களும் சர்க்காரிடம் வற்புறுத்துங்கள்” என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இலவசமாகப் பணம் கொடுக்க வேண்டாம். மான்யமாகக் கூடக் கொடுக்கவேண்டாம். அடுத்த சாகுபடி ஆரம்பிப்பதற்குள் கடனாகக் கொடுத்தால், அந்தப்

19th December 1956]

[Sri K. V. Ramaswamy]

பிரதேசத்திலிருக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான சாகுபடியாளர் ஜீவிக் கமுடியும். ஆகவே, உடனடியாக, தாமதம் செய்யாமல், எவ்வளவு அதிக பட்ச தொகையை ஒதுக்கமுடியுமோ, அதை ஒதுக்கி, ஏற்ற தருணத்தில் அவர் களுக்குக் கடன் கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலம் ஜில்லாவில் நெற்பயிரிலும் பூச்சி விழுந்திருக் கிறது. பல வயல்களை நானே நேரில் சென்று பார்வையிட்டேன்.

Plant Protection Assistant-ம் மற்றும் விவசாய இலாகா அதிகாரிகளும், “Paddy jassids, rice hispa, mealy bugs.” இம்மூன்று நோய்களும் கண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதைத் தடுப் பதற்குப் போதிய மருந்து சப்ளை செய்யக்கூடிய நிலையில் விவசாய இலாகா இல்லை என்பதை கனம் அமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தப் பூச்சியைத் தடுக்கும் “குப்புரா விட்டா” என்ற மருந்து நாமக்கல் தாலுகா விவசாய ஆபிசில் ஸ்டாக் இல்லை. இன்றைக்கு மழை பெய்திருக்கக்கூடிய தருணத்தில், இந்த நெற்பயிரும் பூச்சியால் பாதிக்கப்பட்டு, அதைத் தடுப்பதற்கு விவசாய ஆபிசில் மருந்து இல்லை என்றால், அது நாம் பரிதாபப்பட வேண்டிய விஷயமாகத்தானிருக்கிறது. போதிய மருந்து விவசாய இலாக்காவிலிருக்க வேண்டும். இப்பொழுது மருந்தை உபயோகிப்பதற்கு ஒரு “Power sprayer” தானிருக்கிறது, குறைந்த பட்சம் 50 அல்லது 100 “Power sprayers” தேவை. ஒரே ஒரு sprayer இருப்பதினால், அதற்கு இருக்கும் கிராக்கி சொல்லி முடியாது. இவ்வளவு கஷ்ட மான நிலையில் தாலுகா விவசாய ஆபிஸ் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. போதிய மருந்தும், அதை உபயோகிப்பதற்குப் போதுமான கருவிகளும் தாராளமாக வழங்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி சம்பந்தமாக, மாணேஜ்மெண்டுப் பள்ளிக்கூடங் களுக்கு **Director of Public Instruction Office** விருந்து ஒரு உத்தரவு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, இனிமேல் மாணேஜ் மெண்டுப் பள்ளிக்கூடங்களில் புதிதாக ஆசிரியர்களை நியமிக்கக் கூடாது. **White Paper**-ல் செய்யப்பட்டிருக்கும் சிபாரிசுப்படி, 40 பிள்ளைகளுக்கு ஒரு ஆசிரியர்தான் நியமிக்கலாம். இந்த விதிக் காரம் அமுலுக்கு வந் தால், ஆடுதறைப்பிலிருந்து தடுப்பதற்காக, ஒரு தற்காப்பு நடவடிக்கை யாக இந்த உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

நான் இன்று கல்வி சம்பந்தமான கொள்கை விவாதத்தில் இறங்கு வதற்கு விரும்பவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் நான்கைந்து மாணேஜ் மெண்ட் பள்ளிகளில் மூன்று நான்கு ஆசிரியர்கள் இருந்தார்கள். மூன்று ஆசிரியர்கள் இருந்த பள்ளிக்கூடங்களில் சர்க்கார் டைரக்டர் உத்திர வின் பேரில் இரண்டு ஆசிரியர்கள் போய்விட்டதன் பயனாக ஓர் ஆசிரியர் எல்லாப் பிள்ளைகளையும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டி ருக்கிறது. ஓர் ஆசிரியருக்கு மேல் நியமிக்க சர்க்கார் உத்திரவு இல்லை என்பதாக டைரக்டர் ஆப் பள்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் உத்திரவு போட்டு விட்டார். இதனால் நூறு பிள்ளைகளை ஓர் ஆசிரியர் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. இது சரியல்ல. மாணவர்களுக்குத் தகுந்த ஆசிரியர்களை நியமித்துக் கொள்ளலாம் என்பதாக இவ்விஷயத்தில் சர்க்கார் உடனடியாக உத்திரவு போட வேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அதோடு பல மாணேஜ்மெண்ட் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அந் தப் பள்ளிகளில் மாணேஜர்களும் ஆசிரியர்களும் இருந்தால்தான் பள்ளிக் கூடம் தனதுகத் திறம்பட நடக்கும். ஆனால் பல மாணேஜர்கள் டிரெயி னிங் பாஸ் பண்ணாததின் காரணமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் **Exemption** வாங்கி ஆசிரியராகப் பணியாற்ற வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே மாணேஜராக உள்ள அண்டிரெயின்ட் டீச்சர்களுக்கு எல்லாம் நிரந்தரமாக விதி விலக்கு அளித்து, அவர்கள் அவர்களுடைய பள்ளிகளில் ஆசிரியர்

[Sri K. V. Ramaswamy] [19th December 1956]

களாகப் பணியாற்றலாம் என்பதாகச் சர்க்கார் விதிசெய்ய வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு வருஷமும் அவர்கள் எக்ஸெம்ப்ஷன் வாங்காமல் ஒரு வருஷம் வாங்கி விட்டால் அதைக் கொண்டே தொடர்ந்து பணியாற்ற அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இடைக்கால வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நான் பேசுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இப்பொழுது இந்தச் சட்ட சபையானது முடியும் கட்டத்தில் வந்திருக்கிறது. இனி அடுத்து வரும்படியான சட்ட சபையில் பல புது அங்கத்தினர்கள் வரலாம். பழைய அங்கத்தினர்களில் அனேகர் கழியலாம். இந்த சமயத்தில் எனக்குப் பேசுவாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காகத் தங்களுக்கு நன்றி செலுத்திக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த இடைக்கால வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சில முக்கியமான அம்சங்களைப் பற்றி பேச விரும்புகிறேன். சர்க்கார் இரண்டு கோடி ரூபாய் கெஜட் பதிலில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்காகவும், பள்ளி ஆசிரியர்களுக்காகவும், கிராம அதிகாரிகளுக்காகவும் ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க எல்லோரும் சந்தோஷப்படுகிறோம். இது இச்சமயத்தில் மிக மிக அவசியம் என்பதையும் நான் சொல்ல வேண்டியது இல்லை. இவ்விஷயத்தில் கிராம அதிகாரிகளின் முயற்சி நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்து வருகிறது. அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்குக் கல்வி வசதி அளித்திருப்பதும், அவர்கள் குடும்பங்களுக்கு மெடிகல் சலுகை அளித்திருப்பதும் பாராட்டுதலுக்கு உரியது. அதோடு அவர்களுடைய சம்பளத்தோடு டி. ஏ. சம்பந்தமான குறிப்பிட்ட தொகையைச் சேர்த்துக் கொடுப்பது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கு மென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது வரையிலும் அவர்களுக்கு டி. ஏ. என்றால் அது அவர்கள் கைக்கு வந்து சேருவதே இல்லை. அதனாலே அக்கோரிக்கையை அவர்கள் வெகு நாளாக வற்புறுத்தி வந்தார்கள். அதையும் சர்க்கார் நிறைவேற்றிக் கொடுத்திருப்பது எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி அளிக்கும்.

தவிர இந்த சர்க்கார் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும், மின்சார அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்பது உலகு அறிந்த விஷயம். அதுவும் சென்னை ராஜ்யத்தில் மின்சாரம் அதிக அளவில் பரவி விட்டது. கிராமங்களில் எல்லாம் யாவரும் பிரமிக்கத் தக்க வகையில் மின்சார அபிவிருத்தி வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. ஆனால் நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் அபிவிருத்தி போதாது. ஆந்திர பிரிந்து போன பிறகு எவ்வளவு அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் போட முடியுமோ அவ்வளவு அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் போட்டு விட்டோம். காவிரி, பவானி போன்ற நதிகளின் திட்டங்களில் எல்லாம் முடிந்து விட்டன. இப்பொழுது சின்னச் சின்னத் திட்டங்களில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. நம் ராஜ்யத்தில் இன்னும் பல வறட்சியான இடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு எல்லாம் பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைக் கொண்டு வருவது அவசியம், சர்க்காரால் குண்டா மின்சாரத் திட்டத்தில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. கன்னடத்தினரின் உதவியும் கூட வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரியும். இதனால் அவிநாசி, கோயம்பத்தூர் தாலுகாக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்படாதா என விவசாயிகள் எங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் மழை நன்றாகப் பெய்திருப்பதன் காரணமாக லோயர் பவானி கரை புரண்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும் போது இப்பிராந்திய மக்கள் கொஞ்சம் பொறுமை கூட அடைகிறார்கள். அவர்கள் வாழ்வதைக் கண்டு பொறுமை அல்ல. அந்தத் தண்ணீர் அங்கே அப்படிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறதா! அதில் சிறிதாவது இந்தப் பக்கம் வந்தால் எத்தனை அபிவிருத்திக்களைச் செய்யலாம்; என்பதே எண்ணம். குண்டா திட்டத்தின் மூலமாக நேரிடையான நீர்ப்பாசனம் இந்த அவிநாசி, கோயம்பத்தூர் தாலுகாக்களுக்குக் கிடைக்காவிட்டாலும் ஒரு காலவாய் இந்தப் பக்கமாகச் சென்றால் கிணறுகளில்

19th December 1956] [Sri V. C. Palanisami Gounder]

நீர்மட்டம் வெகுவாக உயரக் கூடும். இதை உத்தேசித்து சர்க்கார் அத்திட்டத்தை அமைக்க பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக புகையிலை, சர்க்கரை போன்றவைகளுக்கு விற்பனை வரியை நீக்கி, எக்ஸைஸ் வரி போடுவதன் மூலம் மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்தே ஒரு பகுதியைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என இதில் கண்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத் தகுந்த விஷயம். கிராமங்களில் கரும்பு உற்பத்தி செய்து ஆலைகளைக் கொண்டு வெல்லம் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இது ஒரு குடிசைத் தொழில் தான். இதற்கு சர்க்கார் அவர்களிடத்தில் வரி வசூல் செய்கிறார்கள். விவசாய, குடிசைத் தொழில் உற்பத்தி என்கிற முறையில் இதற்கு வரி விலக்கு அளிப்பது அவசியம். சாதாரண ஆலைகளில் வெல்லம் உற்பத்தி பண்ணினால், புகையிலை, சர்க்கரைக்கு விற்பனை வரி கிடையாது என்பது போலவே வெல்லத்திற்கும் கிடையாது என்று செய்ய வேண்டும். எங்கே பார்த்தாலும் ஏராளமான சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் வெல்லத்திற்கு வரி போடுவது அவசியம் இல்லையென்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மின்சார விஷயத்தில் கோயம்பத்தூர் ஜில்லா அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். சர்க்கார் திட்டம் வருஷத்தில் ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பது என்பது. இப்பொழுது கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் எலெக்ட்ரிக் அட்வைஸரி கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான கமிட்டி வேண்டுமென்பதாகக் கோயம்பத்தூர் வாசிகள் நீண்ட நாளாகக் கேட்டு வந்தார்கள். ஆகவே பரீட்சார்த்தமாக சர்க்கார் இப்போது அதை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அக்கமிட்டிக் கூட்டங்களுக்குச் செல்லும் எம். எல். ஏ.களுக்கு டி. ஏ. கிடையாதாம். இதற்கும் அர்த்தம் எனக்குத் தெரியவில்லை. இரிகேஷன் அட்வைஸரி கமிட்டி, பிரொகிரிஷன் அட்வைஸரி கமிட்டி முதலியவைகளுக்குச் செல்லும் எம். எல். ஏ. களுக்குப் பிரயாணப் படி உண்டு என்பது போலவே இதற்கும் கொடுப்பது தான் சரி. ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான் எனக்கு விளங்கவில்லை. விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தை உபயோகிப்பவர்களை எண்ணிக்கை அதிகம். அதுவும் பலர் மோட்டார் முதலியவைகளை வைத்திருப்பதால் ஆபத்துக்கள் அதிகம் இருக்கின்றன. நான் ஒரு கமிட்டிக் கூட்டத்திற்குச் சென்ற போது அனேக உயிர்ச்சேதம் ஏற்படும்படியான விபத்துக்கள் நடந்திருக்கின்றன என்கிற தகவலை அறிந்தேன். இதற்கு நிவாரணம் வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆயில் என்சின்களை விட மின்சார மோட்டார்களால் ஆபத்து அதிகம். ஓயரிங்கூட மிகச் சிக்கலானது. விவசாயிகள் தெரியாமல் ஏதாவது இடத்தைத் தொட்டு விட்டால் உயிர் இழக்க நேரிகிறது. ஆகவே ஆங்காங்குள்ள விவசாய டொமான்ஸ்ட்ரேட்ட்களைக் கொண்டோ, மெகானிகல் என்ஜினியர்களைக் கொண்டோ மோட்டார்களை உபயோகிக்கக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு வசூப்புகள் ஆரம்பித்து ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் எப்படி ஆபத்துக்கள் ஏற்படாதவாறு மின்சார மோட்டார்களை இயக்குவது என்பது சொல்லிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இது விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்துவார்கள் என நம்புகிறேன். “விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும்” என்று விவசாய டிபார்ட்மெண்டார் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய பிரதம மந்திரி பண்டித நேரு அவர்களும் “உணவு உற்பத்தித்தான் எல்லாக் கைத் தொழில்களுக்கும் அடிப்படையாக உள்ளது. விவசாயம் குன்றிப்போனால் தொழில்களெல்லாம் அபிவிருத்தி ஆகாது” என்று பேசி வருகிறார். அந்த முறையிலே பார்க்கும்போது விவசாய அபிவிருத்திக்காக சர்க்கார் செய்திருக்கும்படியான ஏற்பாடு போதாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

பயிர்களை பூச்சித் தொல்லையிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு பூச்சி நிவாரண மருந்துகளும் அவைகளைத் தெளிப்பதற்கான sprayer களும்

[Sri V. C. Palanisami Gounder] [19th December 1956]

போதுமான அளவு கிடைக்காமல் விவசாயிகள் தவிக்கிறார்கள். “இம்ப் ரூவட் இம்ளிமென்ட்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிற நவீன உழவுக் கருவிகள் போன்றவைகளும், உங்களும் விவசாயிகளுக்கு போதுமான அளவு காலாகாலத்தில் கிடைக்க யாதொரு ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் ஆராய்ச்சி (research) வேலைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறதே யொழிய, பெரிய அளவில் விவசாயக் கருவிகளைச் செய்வதாகச் தெரியவில்லை. இன்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மென்ட் அப்படிப்பட்ட வேலையை ஏற்றுக்கொள்வ தில்லை. கைத்தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கும்படியான கோயமுத்தூர் லும்கூட மற்றத் தொழில்களுக்கு வேண்டிய சாதாரணங்களை உற்பத்தி செய்கிறார்களேயொழிய, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கலப்பை, கொழுவு போன்ற கருவிகளை அங்கு செய்வதற்கு அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வது இல்லை. நல்லதரமான விவசாயக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்து ஒவ்வொரு பிர்க்காவிலும் டொமன்ஸ்டிகேர் ஆபீசிலே கொடுத்து வைத்து விவசாயி களுக்கு தேவையான சந்தர்ப்பங்களிலே அவைகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எந்தக் காரணத்தாலோ எல்லா விவசாயப் பயிர் களையும் நாசம் செய்யும்படியான பஸ்தர்ப்பட்ட பூச்சிகள் உற்பத்தியா கின்றன என்பது தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிந்த விஷயம். இதற்கு ஸ்ப்ரேயர்களும், மருந்தும் அவசியம். எல்லாக் காரியங்களையும் செய் வதற்கு இந்த சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு பேசுவதற்கு எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri K. R. NALLASIVAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில், இங்கே பட்டெண்டைப் பொறுத்த வரையில் விமரிசிப் பதற்கு இதுதான் கடைசி சந்தர்ப்பம் என்று நான் நினைக்கிறேன். நான்கு மாத காலத்திற்கு தயாரித்திருக்கும் பட்டெண்டை எந்த விதமான உற்சாகமும் அளிக்கக்கூடியதாக இல்லை. சர்க்காருடைய கண்ணோட்டப் பிர காரம், வேண்டு வாங்குவதற்கான அளவில் கூட இல்லை. எந்த அடிப்படையிலே பார்த்தாலும் இதில் உற்சாகம் அளிக்கக்கூடியதாக எந்த ஒரு பகுதியும் கிடையாது. ஆனால், சொல்லலாம், பெட்டிகளுக்கும், கிராம அதிகாரிகளுக்கும் மற்று முன்னோர்களுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத் திற்குள்ளாக சில செலுகரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று. குழந்தைகளுக்கு இலவசமாகப் படிக்க வசதி அளித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்குக் கல்விச் சலுகைகள் மட்டு மல்ல அவர்களுக்குள்ள அடிப்படையான பிரச்சனை, அடிப்படையான கோரிக்கை, சம்பள உயர்வு. இன்றைய தினம் சம்பளம் அவர்களுக்கு 18 ரூபாயாக இருக்கிறது என்பது உணராததோ தெரியாததோ அல்ல. உணர்ந்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஏதோ பள்ளிச் சலுகைகள் அளித் திருக்கிறோம் என்று சொல்லுவது கண்துடைப்பு வித்தை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு செய்ததாகச் தெரிகிறதே யொழிய, உண்மையிலேயே கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதாகத் தெரியவில்லை. என். ஜி. ஒக்கன் நீண்ட நாளைகள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு சர்க்காருடைய வருமானம் போத வில்லை, மத்திய சர்க்கார் அதிகப்படியாக உதவ வேண்டுமென்று சொல் லப்படுகிறதே தவிர, சரியான முயற்சி எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரிய வில்லை. அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தாவிட்டாலும் கூட, காந்தியத்தில் நம்பிக்கையுடையவர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய, சோஷலிசத் தில் நம்பிக்கை உடையவர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய மந்திரிகள் தங் களுடைய சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளக்கூடாதா? மந்திரிகள் ஆயிரக்கணக்காக வாங்கிக் கொண்டிருக்கும் சம்பளத்தையாவது ஓரளவு குறைத்துக் கொண்டு, என். ஜி. ஒக்கனின் சம்பளத்தைக் உயர்த்தக் கூடாதா? அப்படிச் செய்யாமல் மாதம் பூராவும் உழைத்து வரும் இவர்களை ரூபாய் 50, ரூபாய் 100 என்று கொடுத்து பெண்டு பிள்ளைகளை வைத்துக் காப் பாற்ற வேண்டு மென்று சொல்லிக்கொண்டும், தேச பக்தியைப்பற்றி

19th December 1956] [Sri K. R. Nallasivam

அவர்களிடம் போதிப்பதும் சரியல்ல என்பதை இந்த சர்க்கார் நன்கு உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால், உணர்ந்துக் கொள்ளக் கூடிய காலம் சமீபத்தில் இருக்கிறது.

முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழே சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பல இடங்களில் ஜனங்களின் ஒத்துழைப்பு போடு ரோடுகள் போடப் படுகின்றன, கிணறுகள் வெட்டப்படுகின்றன, பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவது போன்ற காரியங்கள் ஆங்காங்கே நடந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் சில இடங்களில் ஜனங்களுடைய உற்சாகத்தைக் குறைக்கக்கூடிய காரியங்களும் நடந்து வருகின்றன. சம்பந்தப் பட்ட மந்திரி இப்பொழுது இருந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கிணறு வெட்டுவதற்கோ, ரோடுகள் போடுவதற்கோ கிராமத்து ஜனங்கள் தங்கள் பகுதியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் குடைய பகுதியைக் கொடுப்பார்கள் என்று நம்பி, பல இடங்களில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் வாக்குறுதி அளித்ததன் பேரில், ஜனங்கள் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயை செலவு செய்து ரோடுகள் போட்டிருக்கிறார்கள், கிணறுகள் வெட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் போன்றவைகளுக்காக சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டிய தொகை பல இடங்களில் இன்னும் கொடுக்கப்படவே இல்லை. சர்க்கார் திட்டங்களை நடத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் மீது ஆயிரம் இரண்டாயிரம் என்று வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கேட்டால், “நாளைக்கு வரப்போகிறது, சர்க்கார் இந்த பட்ஜெட்டிலே சாங்ஷன் செய்யப் போகிறது” என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் கிராமத்திலே உள்ள நல்ல மனிதர்களை யோக்கியப் பொறுப்பற்றவர்களாக ஆக்கக் கூடிய நிலையை சர்க்கார் உண்டுபண்ணும் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு, சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் எங்கெங்கே ஜனங்கள் தங்கள் பகுதியைத் தவிர மேலும் பணம் திரட்டிக் கொடுத்திருந்து அதற்கு சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டியது ஏதாவது பாக்கி இருந்தால் சர்க்கார் அதைக் கொடுப்பதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் ஏதோதோ வரப்போகிறது என்று சர்க்கார் சொன்னார்கள். அது இப்போதே தெளிவாகத் தெரிய ஆரம்பித்து விட்டது. முன்பு, கிராமத்திலே ஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள சிறிதளவாவது சந்தர்ப்பம் இருந்தது, கிணறு வெட்டிக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் இருந்தது, ரோடுகள் போட்டுக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது எங்கள் பகுதியாகிய, கீழ் பவானி பகுதியிலே 63 லட்ச ரூபாய் ஒத்து வருஷங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை. இன்றைக்கு அவைகளெல்லாம் பிளாக் டெவலப்மெண்டு என்று பிரித்து, ஒவ்வொரு ப்ளாக்குக்கும் 25 ஆயிரம் ரூபாய் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பழைய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கிடை யாது. காரணம் பணம் போதாமலிருப்பதுதான். ஒரு ப்ளாக்குக்கு 25 ஆயிரம் வீதம் ஒட்டு மொத்தமாக மூன்று தாலுகாக்களுக்கும் சேர்ந்து சுமார் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் இல்லை. அதை வைத்துக் கொண்டு ஒன்றும் செய்ய முடிவது கிடையாது. இதை நேரடியாகப் பார்த்து முடியும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமானது கிராம ஜனங்களுக்கு உதவும்படியாக இல்லை. பெரிய பெரிய முதலாளிகளுக்கே உதவியாக இருக்கும் என்பதை நன்றாக நிரூபணம் செய்து காட்டுகிறது.

கடந்த ஐந்தாண்டு காலமாக பெரும்பாலான கட்சிகள், புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியதற்குப் பிறகு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதைப் பற்றி பிரமாண்டமாக பேசப்படுகிறது. சாதாரணமாக சர்க்காருக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலங்களை ஹரிஜனங்கடும், விவசாயிகடும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் புறம்போக்கு நிலம் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்னால் சேலம் ஜில்லாவில்

[Sri K. R. Nallasivam] [19th December 1956]

ஏதோ 20 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் நிலமில்லாத ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுத்திருப்பதாக பத்திரிகையிலே ஒரு நாள் செய்தி வந்ததைப் பார்த்தோம். போட்ட விண்ணப்பங்களுக்கு பதில் இல்லை என்று என்னைப்போன்ற பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். உருபடியான நடவடிக்கை கிடையாது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கும் பிரச்சனை நிச்சயம் தீர்க்கப்படவில்லை. காடுகள் வளர்க்கும் விஷயத்தில் சர்க்கார் சிரத்தை எடுத்துக் கொள்வது சரிதான். ஆனால், போட்டல் காடாக இருக்கக்கூடிய இடங்களைக் கூட விவசாயம் செய்வதற்கு ஏழைமக்களுக்கு கொடுக்காமலிருப்பதும், அவைகளைத் தரிசாகப் போட்டு வைத்திருப்பதும் சரியல்ல. எல்லா முன்னேற்றத்தையும் விட ஜன உற்பத்தியும் ஜன முன்னேற்றமும் தினசரி பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கேற்ற முறையில் சர்க்காருடைய கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். காடே வளர்க்க முடியாத பிரதேசங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

காலிங்கராயன் வாய்க்கால் உடைப்பு எடுத்ததினால் 15 நாள் வரையில் தண்ணீர் இல்லாமல் நிலங்கள் காய்ந்து இருப்பதனால் சோற்றுக்குத் திண்டாடக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த வாய்க்கால் 300 வருஷங்களுக்கு முன்னால் வெட்டப்பட்ட வாய்க்கால். அதை நல்ல முறையிலே சீர்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பிரஸ்தாப பிரச்சனை லோயர் பவானி பிரச்சனை. சர்க்கார் கல்லுப் பின்னையார் போல் கொஞ்சங்கூட அசையாமல், கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்ற வேண்டிய எண்ணம் கொஞ்சம்கூட இல்லாமல் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். பிராந்தியத்திலே வந்து எத்தனை வாக்குறுதிகள் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவையும் ஜனங்களிடத்திலே கொடுத்து பின்பு, அவைகளை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதனால் சரியான பாடம் கற்றுக் கொள்ளத் தான் போகிறார்கள். அதில் சந்தேகமே கிடையாது. நல்ல வார்த்தைகளை பேசி இப் பிரச்சனையைத் தட்டிக் கழித்துவிட முடியும் என்று இந்த சர்க்கார் நம்பி இருந்தால் அது முடியாத காரியம். இந்தப் பிரச்சனை நியாயமான முறையில் ஒழுங்காகத் தீர்க்கப்படப் போவது இல்லையென்றால் சர்க்கார் எங்களை அடக்குவதற்கும் ஒடுக்குவதற்கும் தயாராகி விட வேண்டும். எஞ்ஞா பார்த்தாலும் மழை பெய்து இரண்டு பெரிய ஆபத்துக்கள் நடந்து இருக்கின்றன. எந்த புஞ்சைப் பயிரும் உருப்படாமல் நாசமாய் போய்விடும். பருத்தி வீணாகிவிடும். முப்பது ஆயிரம், 50 ஆயிரம் ஏக்கர் நெற்பயிர் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பயிர்களின் கதி நாளைக்கு எப்படி இருக்கப்போகிறதோ என்று நிச்சயமாக சொல்ல முடியவில்லை. மந்திரிகள் வந்திருந்தார்கள். சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் வந்திருந்தார்கள், காங்கிரஸ் கமிட்டி காரியதரிசி வந்திருந்தார். ஆனால் என்ன ஆயிற்று? ஒன்றும் ஆகவில்லை. நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை மனிதாபிமான உணர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனையாக பார்க்க வேண்டும். இதை ஏதோ ஒரு அரசியல் பிரச்சனையாக வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. எனக்கு ஆத்திரம் வருகிறதென்றால் நான் அங்கு இருக்கும் விவசாயி. சிறு சிறு காரியங்களை செய்துவிட்டால் ஏதோ நன்மை செய்து விட்டதாக எண்ண வேண்டாம். ஜில்லாக்களை 3, 7, 15 ஆக பிரித்துவிட்டால் மட்டும் ஒன்றும் ஆகி விடாது. மனிதப் பண்போடு பிரச்சனையை தீர்க்க முன்வர வேண்டும். ஒரு சில நில பிரபுக்களை வைத்துக் கொண்டு பிரச்சனையை சமாளித்து விடலாம் என்று நினைப்பது தவறு. அதனால் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடாது. விவசாயிகளுடைய கொந்தளிப்பை அடக்கி விட முடியாது. நெல் நீங்கலாக மற்ற எந்தப் பயிருக்கும் கட்டுப்பாடு இருக்காமல் செய்வதன் மூலமே பிரச்சனையை சமாளிக்க முடியும். இன்னும் தீர்க்கப்படாத பிரச்சனைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. கடைசிகாலத்திலாவது இந்த விவசாயிகளுடைய பிரச்சனைகளை துரிதமாக தீர்த்து வைக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

19th December 1956]

* **SRI B. K. NALLASWAMI** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். சமீப காலத்திலே பெரிய மழை பெய்ததன் காரணத்தினால், எங்களுடைய தாலுகாவில் இருக்கும் 7 தொடர்பு ஏரிகளில், 4 ஏரிகளில் தண்ணீர் நிறைந்து உடைப்பெடுத்து விவசாயத்துக்கு உபயோகப்படக்கூடிய நீரெல்லாம் வியர்த்தமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் வந்து பார்த்தார்கள். ஆனால் உடைப்பை உடனடியாக அடைத்து தண்ணீரை ஏரிகளில் தேக்குவதற்கு பொறி இயல் இலாகா (என்ஜினியரிங் இலாகா) எந்தவிதமான அவசர நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான்கு ஏரிகளில் தண்ணீர் தேக்கப்பட்டால் அடுத்த வருஷத்துக்கு சுமார் 2,000, 3,000 ஏக்கருக்கு நெல், கரும்பு விளையக்கூடிய அளவிலே நல்ல பாசன வசதி பலரானி தாலுகாவிலே கிடைத்திருக்கும். ஆனால், அவசரமாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று கலெக்டர் அவர்களை நேரில் கொண்டுவந்து காண்பித்தும், என்ஜினியர்கள் வந்து பார்த்ததும் கூட இன்னும் தண்ணீரை தடுத்துத் தேக்குவதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதனால் சமுதாயத்துக்கே பெரிய நஷ்டம் என்று சொல்லவேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமாக கவனிக்கப்படவேண்டிய அவசர பிரச்சினையாகும்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசம் மிகவும் கவனிக்கப்படாமல் இருப்பதால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுகிறார்கள் என்பதை மிக வலுத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மேட்டூர் கால்வாய் பிரதேசத்திலே போதுமான தண்ணீர் இருந்தாலும்கூட, என்ன பயிர் நிர்ணயம் செய்வது என்பதைப்பற்றி என்ஜினியரிங் இலாகாவுக்கும் ரெவின்யூ இலாகாவுக்கும் ஒரு நிர்ணயமான முடிவு இல்லாததனால் வருஷா வருஷம் விவசாயிகள் திண்டாட்டத்துக்கு உள்ளாகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாற்றுப்பயிர் நடுவதா அல்லது நெல் பயிர் நடுவதா என்பது பற்றி தெளிவு இல்லாமல் விவசாயிகள் இந்த வருஷம் திண்டாடியது நம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கும் தெரியும். அதே நிலைமை அடுத்த வருஷமும் வருவதற்கு இருக்கிறது. மேட்டூர் தேக்கத்தில் எப்பொழுதும் தண்ணீர் நிறைந்திருந்தாலும்கூட, கொங்கு நாட்டுக்கு காவேரி நீர் முழுவதையும் பயன்படுத்தக்கூடாத முறையிலே அதிகாரிகளுடைய போக்கு இருந்துகொண்டு வருகிறது. இதை நன்றாக சர்க்கார் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். மேட்டூர் தேக்கம் அநேகமாக வருஷா வருஷம் நிறைந்துதான் இருக்கிறது. பருவமழை விசேஷ காலங்களில் மட்டுமே மேட்டூர் தேக்கத்தில் தண்ணீர் நிறைவது சிறிது குறைவாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக தண்ணீர் நிறைந்திருக்கக்கூடிய காலத்தில் நெல் பயிரிட உத்தரவிடலாம். தண்ணீர் குறைந்திருக்கிற காலத்தில் அதற்குத் தகுந்தபடி மாற்றுப் பயிர் செய்வதற்கு உத்தரவு போடலாம். இம்மாதிரி உத்தரவு இல்லாமல் நிலையற்ற நிலைமை மேட்டூர் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருப்பது ஒரு துர்ப்பாக்கியமாகும். இதை இந்த வருஷமே பரிசீலனை செய்து நெல்பயிர் சாகுபடி செய்வதற்கு அரசாங்கம் நிரந்தரமாக உத்தரவிடவேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதோடு மேட்டூர் பிரதேசத்தில் கொப்பு வாய்க்கால்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை ஒரு பூமியிலிருந்து மற்றொரு பூமிக்கு வெட்டிவிடுவதற்கு விவசாயிகளிடையே பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் பல ஆயிரம் ஏக்கர்கள் பயிர் செய்யப்படாமல் இருந்துகொண்டு வருகின்றன. தீர்வை வசூலிக்கப்படுவது நிற்கவில்லை. அந்த நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து சர்க்காரே அந்த கொப்பு வாய்க்கால்களை வெட்டிக்கொடுப்பதற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று மகாநாடுகளில் வற்புறுத்தப்பட்டும், பல மகஜர்கள் கொடுக்கப்பட்டும் கூட, இந்த சிறிய விஷயம்கூட இன்னும் கவனிக்கப்படாமல் இருப்பது மிகவும் வருத்தத்தைத்தான் தருகிறது. இந்த வருஷம் மேட்டூர் தேக்கம் நிறைந்திருக்கிறது. இரண்டாவது வெள்ளாமைக்கு பயிரிடுவதற்கு உத்தரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று விவசாயிகள் எல்லோரும் ஏகோபித்துக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி முன் அறிவிப்பு

[Sri B. K. Nallaswami]

[19th December 1956]

ஒன்றும் கொடுக்காமல் இலாகாக்கள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதை நன்றாக பரிசீலனை செய்து முன் அறிவிப்புக் கொடுத்தால்தான் மேட்டூர் கால்வாய் பிரதேசத்தில் இரண்டாவது பயிர் செய்யமுடியும்.

அதோடு இந்தப் பிரதேசத்தில் கிணறு வெட்டுவதற்கு தடை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மேட்டூர் கால்வாயிலிருந்து நான்கு மாதங்களுக்குத்தான் தண்ணீர் விரிகிறார்கள். மற்ற எட்டு மாதங்களில் பூமி வரண்டுதான் இருக்கிறது. அதனால் ஒன்றும் பயிரிடமுடியவில்லை. மற்ற காலங்களிலே கிணற்றுத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்துவதற்கு விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்டிக்கொள்ள அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். இதுபற்றி அந்தப் பிரதேசத்திலே கிளர்ச்சி பலமாக இருக்கிறது.

லோயர் பவானிப் பிரதேசத்தில் கிராமங்கள்தோறும் பாசனக் கமிட்டிகள் அமைக்க திட்டம் போடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் மேட்டூர் கால்வாய் பிரதேசத்தைப்பற்றி கவனிய்பே இல்லை, கிராமத்தோறும் பாசன கமிட்டிகள் அமைக்கவேண்டுமென்ற யோசனையை நான்தான் வெளியிட்டேன் என்று நினைக்கிறேன். பவானி தாலுகாவிலுள்ள கிராமங்களிலே இம்மாதிரி கமிட்டி உண்டா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. ஏன் இந்தப் பிரதேசத்திற்குமட்டும் சர்க்கார் இம்மாதிரி கமிட்டிகளை அமைக்க உத்தரவு போடவில்லை? நீர்ப்பாசன கமிட்டிகளை மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்திலும் அமைக்கவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு ரொம்ப முக்கியமான வருந்தத்தக்க விஷயம் என்னவென்றால், இந்தப் பிரதேசத்தில் கால்வாய் ஓரத்தில் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனச் சேரிகளில் பலருடைய வீடுகள் விழுந்துவிட்டன. இதனால் பல ஹரிஜனங்கள் வீடுகளை இழந்து தவிக்கிறார்கள். வருஷம் இன்றாகியும், இவர்களுக்கு மாற்று இடம் கொடுப்பதற்கோ அல்லது வீடுகளை கட்டிக் கொடுப்பதற்கோ இதுவரையில் துரிதமான முயற்சிகள் எதுவும் செய்யப்படவில்லை. சட்ட சபையிலே நானும் கனம் மாணிக்கம் அவர்களும் இதைப் பற்றி கேள்விகள் கேட்கும்போதுமட்டும் பேரர்கள் நகர்கின்றனவே யொழிய பாக்கி சமயத்தில் இலாகாக்கள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. மூன்று ஆண்டுகளாக ஹரிஜனங்கள் சதப்பு நிலத்திலே குடியிருந்துகொண்டும், சிலர் வீடுகளை இழந்து கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டுமிருக்கிறார்கள். நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு இன்னமும் எந்த முடிவான நடவடிக்கையும் அல்லது துரிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரதேசத்தில் நில உரம்புகள் ஏற்பட்டிருப்பதால் அபாய நிலைமையை தடுப்பதற்கு வேண்டிய ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டுசாதி செய்துகொடுப்பதற்கு நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யும் அதிகாரத்தை பிரயோகிப்பதற்கு கலெக்டர் அவர்களுக்கு சர்க்கார் உத்தரவிடவேண்டும்.

கடைசியாக, லோயர் பவானிப் பிரதேசத்தில் $\frac{1}{4}$ தீர்வை, $\frac{1}{4}$ தீர்வை; $\frac{1}{4}$ தீர்வை, முழுத்தீர்வை என்று பாகுபாடு செய்து வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் மேட்டூர் பிரதேசத்தில் மட்டும் முழுத் தீர்வையே வசூலிக்கிறார்கள். இதுபற்றி பல மகஜர்களும், ஸ்டே ஆர்டர்களும் போட்டும்சுட அரசாங்கம் இது விஷயமாக இன்னும் ஒரு முடிவுக்கும் வரவில்லை. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். மக்கள் முழுத்தீர்வை செலுத்தவேண்டுமா, அரைத் தீர்வை செலுத்தவேண்டுமா என்று புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இதை உடனடியாக அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். பவானி தாலுகாவை மாற்றுவதாய் குழந்தைபோல் நினைக்காமல், அதையும் அரசாங்கம் சரிவர கவனித்து அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காக கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

19th December 1956]

SRI V. GOPALA GOUNDER : Mr. Deputy Speaker, Sir, I am glad I am given an opportunity to take part in this discussion. First I should thank the Hon. Minister for Finance for the presentation of the Budget and the careful manner in which it has been prepared so as to avoid criticism by any section of the people. Of course he said in his speech that the burden lay on the coming Council of Ministers and not on the present Council of Ministers to bridge the gulf. Anyway he has prepared the Budget in such a way that it may not offend any section or interest of the public. He has also stated frankly what he has spent during the year and what may be required for the coming year. Special mention has been made of the amount spent on cyclone relief which we all welcome. He has also made mention of the relief proposed to be given to the village officers and all that. But the half-hearted way in which he made mention about the relief given to the N.G.Os. is a matter for consideration. Of course he says that full relief would be given to them provided the Centre came forward with aid. Let us wait and see how he is going to manage and implement it before the end of the year. These are a few observations with regard to the Budget proposals.

I should like to take this opportunity to express one or two things about the judicial administration in the districts. I find from reports that there is a sort of feeling prevailing among the judicial officers serving in the districts. The District Magistrates are appointed not as District Magistrates but as Sub-Judges. They are recruited from the cadre of Sub-Judges. In the matter of these appointments it is said that the High Court has the power of selection and the Government has the power of appointment. In the matter of selection the High Court does not seem to follow any policy. They do it at random, and in the way amenable to them. They do not observe any principle of seniority and all that. It is said also that the District Magistrates are paid some extra remuneration but yet in the matter of appointment, senior Sub-Judges are not given the chance. Only the junior-most is given the chance of being appointed as District Magistrate with better pay and all that. That is a thing which is causing some discontent among the Sub-Judges. I think that such a sort of discontent among them is not desirable in the interest of efficient judicial administration in the districts.

The second thing is one which I want to point out to the Hon. Minister for Prohibition. Perhaps he is aware that there is some difficulty in regard to the trial of the cases coming under the Prohibition Act after the amendment of the Criminal Procedure Code. Different procedures are adopted, under the Criminal Procedure Code in respect of cases instituted on Police complaints and those on complaints of private parties. Under the Prohibition Act they are to be treated as complaints and the procedure prescribed under that Act has to be observed in the trial of those cases. Now that the Prohibition Department has been merged with me. Police

[Sri V. Gopala Gounder] [19th December 1956]

Department, the Police Officers are in charge of these Prohibition cases and they are investigating the offences under the Code of Criminal Procedure as they have to follow certain procedures prescribed under that Code. Therefore, there is some difficulty in the matter of procedure and the Courts find it difficult to follow the particular procedure that has to be adopted in the trial of these cases. When a case went up to the High Court they observed that unless the Act is amended it is not possible to specify the particular procedure to be adopted by the Police Officers in-charge of Prohibition cases. I thing, therefore, that the Government should see to it that the Act is amended so as to be in conformity with the Code of Criminal Procedure so that there may not be any difficulty in the matter of procedure to be adopted in the trial of these cases. That is the second point which I wanted to refer to.

The third point on which I wish to say a few words is in respect of the Backward Classes. So far as the Backward Classes are concerned, we do not know where we are. Sometime back it was said that the Backward Classes Commission would meet at Delhi and send their questionnaire and all that. Some questionnaire was received and answers also sent. But so far nothing is known about the proceedings of the Commission. We do not know what sort of recommendation the State Government have made with regard to this matter. I hope that the Government would try to see that the recommendations made by them, whatever they are, are implemented soon so that the cry for more concessions to be given to the Backward Classes will be met in a satisfactory way.

Lastly, Sir, I wish to submit one thing about the Harijan Welfare Department. So far as I could see the department is always crying for funds. They say that they are not able to meet the demands of the people who come to them with requests for aid. Several institutions run with the aid given by the department also need more funds. I would like to see the Government being more liberal in making grants to the Harijan Welfare Department so that the department could satisfy the interests of one and all.

With these few words I resume my seat.

10-40
a.m. SRI A. M. RATHNASWAMY : Mr. Deputy Speaker, Sir, I am really happy for the display of sincerity and seriousness shown by our Government in improving the lot of the low-paid officials in our Government. Sir, as our goal is the creation of a Socialistic pattern of society in our country, it is but proper and fitting that our Government have thought of improving the lot of the people from the bottom to the top instead of from the top to the bottom. This is what any Government which have the interest of the down-trodden people at heart would do and this is exactly what our Madras Government have done and therefore our Government deserve not merely the support of hon. Members on this side but also hon. Members on the other side.

19th December 1956] [Sri A. M. Rathnaswamy]

Sir, I very well remember what the then Chief Minister of our Madras Government said on the floor of this House when some question was raised as to why the Government should not abolish the age-old institution of 'Village Munsif'. He said that if our Government launched upon the step of abolishing the institution of 'Village Munsif', the whole administrative machinery would collapse. So it is really very admirable on the part of our Government to have thought of improving the economic conditions and also the actual living conditions of not merely the village officials but also teachers and others.

Sir, another thing to which I would like to draw the attention of our Government is the condition of the non-Gazetted Officers. I quite appreciate the financial limitations of our Government although they have a desire to improve the economic conditions of the non-gazetted staff. That is why I ardently wish that our Government must make an effective approach to the Central Government to see that some kind of assistance is given to this Government in raising the salaries of the non-gazetted officers. Sir, the disparity in the pay scales of local Government officials and the Central Government officials is creating considerable discontent in the minds of the non-gazetted staff in our State and I see from the newspapers that considerable agitation has been started by the non-gazetted staff even to the extent of jeopardising the peaceful going of the administrative machinery. This is really a very dangerous thing and I would only request our Government to see that sufficient pressure is brought to bear upon the Central Government to see that some adequate assistance is given to our Government so that they can do something to alleviate the sufferings of the non-gazetted staff.

Sir, another thing to which I should like to draw the attention of our Government is in respect of the slum problem in the Madras City. This has become a very stale question. Now and then we hear statements of persons like Pandit Jawaharlal Nehru saying that the whole slums should be burnt because that is exactly the appalling conditions in which most of the slums are in our City and elsewhere in the State. I am afraid that our Government have not taken adequate steps to improve the housing position in our State. There at the Centre I find that the Central Government have taken adequate measures in building an enormous number of buildings in Delhi and other places which come under the direct control of the Central Government. Enormous money is being spent in raising a number of buildings and that way they have tackled in a very vital way the very question of refugees in the Delhi State. I do not see any reason why our Government should not bestow adequate attention in regard to this question and I would respectfully suggest to our Government to create a special portfolio of housing because the housing question is a very vital question. Unless our Government take adequate steps to tackle the essential problems of the citizens like providing them adequate housing

[Sri A. M. Rathnaswamy] [19th December 1956]

facilities, adequate medical relief and food and the like, I am afraid a lot of complications would crop up and that way the peaceful going of the administrative machinery would be considerably jeopardised.

Sir, I have got another suggestion to make to our Government. If they spent a little more money in getting the slums cleaned, remodelling them and introducing all the necessary amenities essential for the human existence, I can assure the Government that they would go a long way in tackling the question of untouchability. Many Caste Hindus would feel inclined to go there and settle in the midst of the Harijan residents. After all, I find that certain State Governments like the Madhya Pradesh have gone a very long way in tackling this question of untouchability. Sir, I may tell the Government that this caste system and the problem of untouchability is still lingering in our society in our country and unless very adequate and very effective steps are taken to tackle this question of untouchability, I am afraid that whatever projects and plans we may execute, those projects and plans would not be a complete success.

Sir, I find that hundreds of people are loitering about in the slums and there is a considerable degree of unemployment and so much so the Harijans fall a prey to certain vicious propaganda made by other parties and reactionary groups in our country. Therefore, their leisure hours should be usefully employed and it is really very heartening to find that our Madras Government have come forward to improve the position of the cottage industries in our State. In this connection, I would respectfully suggest to our Government to create opportunities of putting up these cottage industries in the slums themselves as far as possible so that the leisure hours of the Harijan population who could be usefully employed can be utilized in a very better way. In that way, we can create some employment facilities for the idle population of the Harijan community in the slums.

10-50 a.m. It was very heartening to find that our Chief Minister the Hon. Sri K. Kamraj Nadar, had stated that all school-going children belonging to poorer sections of the community should be given free meals at least once a day. It is really regrettable that the Government have not come forward to fulfil the pledge given by the Chief Minister . . .

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is over . . .

SRI A. M. RATHNASWAMY : Just a word more and I will finish my speech. It is essential that our Government spend an adequate amount for keeping our children healthy so that in the long run they will become useful citizens of the State.

With regard to the location of Fair Price Shops, I would respectfully suggest to the Government that they should locate some of those shops in the slum areas so that Caste Hindus living near that area can go and purchase from those fair price shops, and in that way enmity between the Caste Hindus and Harijans of the slum areas can be established.

19th December 1956]

SRI C. KANDASAMY : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இப்பொழுது விவாதிக்கப்படும் இடைக்கால பட்ஜெட்டானது, விரிவான கொள்கைகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் விவாதிப்பதற்கான அவசியமில்லை. சென்ற நான்காண்டுகளின் தொடர்ச்சியாகத்தான், இதே அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டுதான் இந்த பட்ஜெட்டும் வந்திருக்கிறது. சென்ற ஐந்தாண்டுகளாக ஒவ்வொரு தடவையும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை சரிக்கட்ட புது வரிகள் விதிப்பது என்ற முறையில்தான் இவ்வரசாங்கத்தின் இயந்திரம் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்று நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இது மாற்றவேண்டுமானால், அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படவேண்டும். அம்மாற்றங்கள் எந்த அளவிற்கு ஏற்படுமென்பதை நாம் பொறுத்துத்தான் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கெனவே (Finance Commission) தலைவர் கூறியிருக்கிறார். ஒரு ராஜ்யத்திலும் பற்றாக்குறையான பட்ஜெட்டை அனுமதிக்கக்கூடாது. கூடுமான வரையில் வாஷு செலவை சரிக்கட்டவேண்டுமென்றும் அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அதைப்பார்க்கும் போது அது எந்த முறையிலும் புது வரி விதிப்பில்லாத காரணத்தினால் தோன்றலாம். தேசத்தில் ஏற்படக்கூடிய ஐசுவரிய அதிகரிப்பானது எப்படி பரவலாக விநியோகிக்கப்படவேண்டுமென்பதுபோன்ற விஷயங்களை வரப்போகிற அமைப்பின் நன்கு கவனித்தால், வரப்போகிற அரசாங்கம் அதை நன்கு கவனித்து நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களின் வேதனையை குறைக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய, நமது தமிழ் நாட்டிலிருக்கிற பிரச்சனைகளைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிவிட்டு என்று பிரச்சனத்தை முடித்துக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறேன். விலைவாசியைப் பொறுத்தமட்டில், அரிசியின் விலைப் படி 11 அணு என்று விற்கப்படுகிறது. அதற்காக நாம் மகிழ்ச்சி அடையலாம். இருந்தாலும், ஒவ்வொரு வருடமும் ஸ்திரமற்ற தன்மையில் விலைவாசி இருப்பது எந்த அளவிற்கு எழும் மக்களை, விவசாய மக்களை பாதிக்கிறது. எந்த அளவிற்கு அது சின்னஞ்சிறு ஊதியம் பெற்று வரும் மக்களைப் பாதிக்கிறது என்பதை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அரிசி விலை இப்பொழுது 11 அணுவிற்கு வந்து விட்டது என்பதில் நாம் மகிழ்ச்சி அடைவதில் யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லை யென்பது தான் என் அபிப்பிராயம். அதற்கு காரணம் உண்டு. ஐந்தாறு மாதங்கள் அரிசிலில் குறைந்து விற்பதும், ஐந்தாறு மாதம் விலை மிக உயர்ந்து விற்பதுமானால் அது சாதாரண மக்களை எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை இந்த விலைவாசி உயர்வு தாழ்வு எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கிறது என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு அந்த விலைவாசியை ஸ்திரப் படுத்தவேண்டியதற்குள்ள நடவடிக்கைகள் என்னென்ன எடுக்கவேண்டும், எப்படி யெப்படி எடுக்க வேண்டுமென்பதை யெல்லாம் பற்றி சிந்தித்து அரசாங்கம் அதற்காவன் செய்யவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக்கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாதாரண 30 ரூபாய் முதல் ஐம்பது ரூபாய் வரை சம்பாதிக்கக் கூடிய குமாஸ்தாக்களோ, அல்லது நாளிந்து ஏக்கரா நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்து வரும் குடியானவனோ அல்லது விவசாயக் கூலியோ அல்லது இவர்களைப்போன்று இருக்கக்கூடியவர்கள் தங்களுக்கு கிடைப்பதைக்கொண்டு இப்படி இப்படி கழிக்கலாம் என்பதற்கு அதாவது ஒரு ஸ்திரமான வாழ்க்கை அஸ்திவாரம் இருக்கிறது என்ற தைரியத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இன்று உத்தியோகஸ்தர்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமேயானால் மேலிலிருந்து கொண்டு, இன்று Secretary-லும்கூட அதாவது நிர்வாக பதவியில் இருக்கக் கூடியவர்களைமூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு முறை, வேறு இடங்களுக்கு மாற்றுவது அல்லது வேறு டிப்பார்ட்மென்ட்டுக்கு மாற்றுவது போன்ற தொகு நடைமுறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று நான்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், சமீப காலத்தில் மூன்று வருடங்களுக்கு மேற்பட்டுக் ஒருவரை அதேயிடத்தில்

[Sri C. Kandasamy] [19th December 1956]

வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய செய்கை எனது கவனத்தில் வந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக நிர்வாகம் பாதிக்கப்படுகிறது. ஊழலும் அங்கு மலிகிறது. ஆகவே, அவர் **Secretary இருந்தாலும் சரி, Assistant Secretary இருந்தாலும் சரி, மூன்று வருடங்களுக்கு மேல் எந்த உத்தியோகஸ்தரையும் ஒரே இடத்தில் வைத்திருக்கக்கூடாது** மேலிலிருந்தே இந்தமாதிரியான நடைமுறை ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். சமீபகாலத்தில் இதன் காரணமாக ஊழல்கள் சில ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லலாமென்று நினைக்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதே கஷ்டமான காரியமாயிருந்தது. அதன் பிறகு ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் பெறுவதற்கு முன்னால் பெரிய கிளர்ச்சி யொன்று நடந்தது. அதற்குப் பிறகு அறுவடை ஆரம்பமாகிவிட்டது. செம்பா அறுவடை தீர்ந்து, குறுவை அறுவடையும் தீர்ந்து விட்டது. எட்டு மாத அறுவடையும் தொடங்கியாய் விட்டது. இப்படியிருக்கும்போது, அந்தச் சட்டத்தை இன்னும் அமலுக்குக் கொண்டு வராமல், அதற்கு வேண்டிய விதிகளைப் போடாமல், அதற்கு வேண்டிய உத்தியோகஸ்தர்களும் நியமிக்கப்படாமல் இருப்பது என்று சொன்னால் இது எந்த அளவு நாட்டுப்புறங்களிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கையைப் பாதிக்கிறது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நூற்றுக்கணக்கான குடியானவர்கள் இருக்கிறார்கள். பண்டிய வாரத்திற்கே நெல் அளிக்கவேண்டுமென்று உடமஸ்தர்கள் சொல்வதும், குடியானவர்கள் அதற்கு மறுப்பதும் ஆங்காங்கே குமுறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு வேண்டிய விதிகளை இயற்றி மற்றுமுள்ள நடவடிக்கைகளையும் அதிவேகத்தில் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் இச்சர்க்காரை இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு மிராச்தார்கள், இன்றைய தினம் ஆர்பாட்டம் செய்கிறார்கள். அதோடு நமது ராஜ்யத்திலுள்ள சில பத்திரிகைகளும், மொட்டைத் தலைக்கம் முழங்காவிற்கும் முடிச்சப்போடுவது போல் இதையும், நிலச் சீர்திருத்தத்தையும் பற்றி எழுதி மோசமான அளவிற்கு மக்களின் மனதை தவறான பாதையில் இழுத்துச் செல்கிறார்கள். சில மிராச்தார்கள் கிளர்ச்சி செய்வதும், வரப் போகும் தேர்தலில் சர்க்கார் கட்சியை எதிர்க்கப் போவதாகவும் சொல்வதெற்கெல்லாம் காரணம் சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குவதேயாகும். ஆகவே, உடனடியாக வார நிர்ணயம் ஏற்பட்டால் இத்தகைய கிளர்ச்சிகளுெல்லாம் உடனடி ஒடுங்கிப் போய்விடுமென்று நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் இங்கு எடுத்தும் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தமாக சில விஷயங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முத்துப்பேட்டைக்கும் பட்டுக்கோட்டைக்கும் மத்தியில் புயல் அடித்த காலத்தில் பெண்ணையார் பாலம் இடிந்து விழுந்து விட்டது. ஒரு வருட காலமாகியும் கூட அது கட்டப்படவில்லை. உடனடியாக அதைக் கட்டவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகாவிற்கும் பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவிற்கும் இடையேயுள்ள போக்குவரத்து பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதை உடனடியாகக் கட்ட வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்வதின் மூலம் இரண்டு தாலுகாக்களுக்கு மிடையேயுள்ள மக்களுக்கு இருக்கக் கூடிய தொடர்பும் சரிவர இயங்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். திருத்துறைப்பூண்டியில் ஒரு கிராமத்தில் 750 ஏக்கரா நிலங்கள் ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அது வரண்ட பிரதேசமாகுமென்ற நிலையிலே நீர்பாசனத்திற்காக பணம் ஒதுக்கி வாய்க்கால்கள் முதலியன கட்டி அந்நிலங்களுக்கு கண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக வேண்டி 1951-ம் வருட பட்ஜெட்டில்

19th December 1956] [Sri C. Kandasamy]

அதற்கு ஒரு திட்டம் வகுத்து பணம் ஒதுக்கியிருந்தும், ஆறு வருடங்களாகியும் கூட அந்தத் திட்டம் அமலுக்கு கொண்டுவரப் படவில்லை. 250, 300 ஏக்கர் நிலங்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் வற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. இது ஒரு லாபகரமான திட்டமுமாகும். இதைப்பற்றி என்னினியரிங் டிப்பார்ட்மென்டாக் கேட்போது, அவர்கள் திட்டம் போட்டு அனுப்பியாகிவிட்டது. (Government sanction)-ஐ எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைக் கூடிய சீக்கிரம் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய இலாகா சம்பந்தமாக சில விஷயங்கள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் **Tractor**-களோ, பம்புகளோ விநியோகிக்கக் கூடிய அதிகாரம் ஒருவரிடம் இருக்கிறது. டிராக்டர்கள் சம்பந்தமாக பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது என்று ஐயப்பட வேண்டியிருக்கிறது. மந்திரியவர்களுக்கு தனியாக் அது சம்பந்தப்பட்ட சம்பவத்தைப்பற்றி விரிவாக எழுதிக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். இங்கு ஊர், பேரைச்சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. சென்ற வருடம் டிராக்டருக்காக மனுக் கொடுத்த ஒருவர், போதுமான யோக்கியத்துடையவர், ஊக்கத்தோடு விவசாயம் செய்வார், ஒரு டிராக்டர் வைத்துக்கொள்ள தேவையான நிலம் உடனடியாக என்றெல்லாம் இருந்தபோதிலும் கூட அவருக்குக் கொடுக்காது, உடனடியாக, மனுச்செய்தவுடனேயே வேறொருவருக்கு கொடுக்கப்பட்டது. செல்வாக்குள்ளவர்களுக்குத்தான் முன்பாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இம்மாதிரி பாரபட்சம் இருக்கவே கூடாது அல்லது அதற்குத்தக்க காரணம் இருக்க வேண்டும். இது சம்பந்தமாக விவசாய மந்திரிக்கு எழுதலாம் என்று நினைக்கிறேன். இம்மாதிரியான காரியங்கள் நடக்கிறது என்று தான் சொல்கிறேன். போலீஸ் தரப்பில் கூட இந்த விதமான நிலைமை மாறிவருகிறது; அவர்களும் பொறுப்புணர்ச்சியோடு நடந்துகொள்ள ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்ற விஷயத்தை நான் ஓரளவு ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அத்துமீறி நடக்கக் கூடிய மனப்பான்மை சில அதிகாரிகளிடம் இருக்கத்தான் இருக்கிறது. நான் குறிப்பாக சொல்வது, இரண்டு **Sub-Inspector**-கள் மீது கேவலமான குற்றச்சாட்டுகள் தாக்கப் பட்டிருக்கிறது. பெண்களிடம் ஒழுங்கீனமான முறையில் நடந்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

கடைசியாக, இந்த பட்ஜெட் சம்பந்தமாக, இதில் இருக்கக் கூடிய மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டின் அடிப்படையில்தான் அடுத்த பட்ஜெட் ஏற்படுத்தப்படும். இனி வருப்போகும் அரசாங்கம் இந்த நாட்டின் நல்வாழ்விற்காக கடந்த 9 வருடப் படிப்பினையை மனதில் கொண்டு மக்களின் வறுமையைத் துடைக்க என்னென்ன அவசியமோ அவைகளையெல்லாம் தயங்காது செய்யும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொண்டு எனது சிற்றுரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(இந்தச் சமயத்தில் ஸ்ரீ. V. K. ராமசாமி முதலியார் தலைமை வகித்தார்.)

SRI N. RATHINA GOUNDER: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த குறுகிய கால பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது அதில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கப் பட்டுவரும் சலுகை, மதம் மாறியவர்களுக்கும் உண்டு என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்த்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இவர்கள் ஏன் மதம் மாறினார்கள் என்றால் மதம் மாறிய ஹிந்துக்கள் ஹிந்து மதத்தினால் பல விதமான கொடுமைகளுக்குள்ளானார்கள் என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. என் போன்றவர்கள் ஹிந்து மதத்தினால் ஏற்படும் கொடுமை காரணமாக ஹிந்து மதம் மக்களால் வெறுக்கப்பட்டு நாளடைவில் அழிந்துவிடுமோ என்று அஞ்சினோம். அன்றும் இந்த மாதிரி கொடுமைகள் இருந்தன, இன்றும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

11-02
a.m.

[Sri N. Rathina Gounder] [19th December 1955]

அதைப்பற்றி இப்போது பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். தாழ்த்தப் பட்டவர்களுக்கும் மதம் மாறியவர்களுக்கும் ஒரே விதமான சலுகை என்பதை பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மதிப்பிற்குரிய மந்திரியவர்கள் இந்த முறை தன்னுடைய பட்ஜெட் உரையை தமிழில் தயாரித்து, தமிழில் பேச முன் வந்ததற்காக மதிப்பிற்குரிய மந்திரி அவர்களுக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மந்திரி அவர்கள் தமிழில் பேச வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து விட்டதற்காக நான் மகிழ்ச்சி கொள்ளுகிறேன். அதோடு நம் நாட்டுக்கு “தமிழ் நாடு” என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்பதையும் அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கான முதற்படிதான் இது என்று எண்ணுகிறேன். அது மாதிரியும், இந்த ஐந்தாண்டு ஆட்சியில் நாம் யாவரும் இந்த சட்டசபையில் இருந்து ஸ்டீட்டுக்கு திரும்ப வேண்டிய சமயம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த சர்க்கார் தங்களுடைய ஆட்சி காலத்திலேயே தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்து விட்டால் இந்த ஆட்சி காலத்திலேயே நமக்கு அந்த நல்ல பெயர் கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால் இனி வருங்காலத்தில் வரப்போகும் ஆட்சியாளர்கள் தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைத்தால் அந்த நல்ல பேர் அவர்களுக்குத் தான் போய் சேரும். ஆகையால் இந்த ஆட்சி காலத்திலேயே இந்த நாட்டுக்கு தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைத்து இருப்பதாக சீக்கிரத்திலேயே ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இங்கே இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் சென்ற ஐந்து வருடமாக சட்டசபையில் இருந்துவிட்டு இப்போது தங்களுடைய ஊருக்கு போக வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதை அடுத்து பொது தேர்தலும் வரப்போகிறது. இதில் பலர் பொது தேர்தலுக்கு நிற்கலாம். ஆதலால் இனி திரும்பி பொது மக்களிடத்தில் போவதற்கே சிலர் அஞ்சுகின்றனர், என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் லோட்டு பெற்றுக்கொண்டு சட்டசபைக்கு வந்தபோது மக்களிடம் சொல்லி விட்டு வந்த உறுதி மொழிகளில் பல பலவற்றை இதுவரையிலும் நிறைவேற்றி வைக்க முடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. கவர்ன்மெண்டார் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டங்களை ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களில் பலவிதமான திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட போவதாக சொல்லப்படுகிறது. என்னுடைய தொகுதியை பொறுத்த வரையில் அங்கு ஓரளவு வேலைகள் நடந்துள்ளன. அதற்கு கவர்ன்மெண்டாருக்கு என்னுடைய பாராட்டு உரித்தாகுக. பல இடங்களில் பிளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டத்தின் கீழ் வேலைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. கம்ப்யூனிட்டி பிராஜக்ட், கம்ப்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம், (என். ஈ. எஸ். பிளாக்), இவ்விதமான மூன்றும் ஓரளவு வேலை செய்து வருகின்றன. ஆனால் இப்போது இந்த திட்டங்களில் இருக்கக் கூடிய ஆபீஸர்கள் சரியாக வேலை செய்வதில்லை என்று கூறப்பட்டு வருகிறது. அதாவது சாதாரணமாக ஒரு காரியத்திற்கு பணம் மக்களுக்கு கடனாக கிடைக்க வேண்டுமென்றால் அந்த ஆபீஸர்களுக்கு 10% கொடுத்தால் ஒழிய லோன் ஸாங்ஷன் (loan sanction) செய்வதில்லை என்று கிராமத்தார் முறையிட்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கவர்ன்மெண்ட் மக்களுக்கு கடனாக கொடுக்கக்கூடிய பணம் அவர்களிடம் சரியாக போய் கிடைப்பதில்லை என்று தெரியவருகிறது. ஆகவே இந்த மாதிரி காரியங்களுக்கு நேர்மையான ஆபீஸர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போது தான் சாதாரண மக்களுக்கு வேண்டிய கடன் உதவி தக்க சமயத்தில் கிடைக்கும். இதற்கு கவர்ன்மெண்ட் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இன்று சமூகத்தில் தாழ்ந்த தரத்தில் இருக்கக்கூடிய தோட்டிகளுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நேற்று நண்பர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி இப்போது வீணாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் கிராம சேவக என்ற உத்தியோகஸ்தர்களை நிறுத்திவிட்டு அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளங்களை கொண்டு இந்த மாதிரியான குறைந்த சம்பளங்கள் உள்ள தோட்டிகளுக்கும், கிராம முனிசிப், கர்ணம் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்த

19th December 1956] [Sri N. Rathina Gounder]

தினது போலாகும். அவர்களுக்கும் ஏற்கெனவே சம்பளம் போதாது என்று புகார் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்தினால் அவர்கள் கூடுதலாக வேலையும் செய்வார்கள். கிராமசேவக்குகள் செய்யும் வேலையை இவர்களிடம் ஒப்படைக்கலாம். அதனால் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக என்.ஜி.ஓ.க்கள் விஷயத்தில் அவர்களுக்கும் சம்பளம் போதாது என்று எங்கும் ஒரே கருத்தாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை சர்க்கார் நன்றாக ஆலோசித்து அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்வி திட்டங்களில் பல மாறுதல் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. களூர் தாலுகாவை பொறுத்த வரையில் அங்கு 11 உயர்தர பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. ஆதலால் அங்கு ஒரு காலேஜ் வேண்டும் என்று பல தடவைகள் மனு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி இதுவரை கவனிக்கப்பட்டதாக தெரியவில்லை. ஆதலால் அங்கு ஒரு காலேஜ் ஏற்படுத்தி தருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக களூர் தாலுகாவை ஏடுத்துக்கொண்டால் அங்கு ஐந்து ஆறுகள் ஒழிந்தன. அப்படியிருந்தும் அது பஞ்ச பிரதேசம் என்று அழைக்கப்படும் நிலையிலுள்ளது. இது தமிழ்நாட்டில் ஆச்சரியத்தை கொடுக்கக்கூடிய விஷயமாக இருக்கும். அதாவது அங்கு காவேரி, நொய்யல், அமராவதி, நங்காச்சி, கொடகனாறு என்ற ஐந்து ஆறுகள் ஒழிகின்றன. அப்படியிருந்தும் அங்கு நீர்பாசனத்திற்கு தண்ணீர் கஷ்டமாகவே இருக்கிறது. இவைகளில் ஒரே தண்ணீரை அந்தந்த இடங்களில் தேக்குவாற்றறு வீணாகப்போய் கொண்டிருக்கிறது. இதனால் தான் அது பஞ்ச பிரதேசமாக விளங்குகிறது. இதற்காக அந்தந்த இடங்களில் அணைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று சர்க்காரிடம் கோரப்பட்டது. குடகனாறு, நாங்கனாச்சி, நொய்யல் முதலிய ஆறுகளில் சில அணைகளைக் கட்டுவதற்காக சர்க்கார் நல்ல தொகையை ஒதுக்கி பெரிய அணைக்கட்டுகள் கட்டி எங்கள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித்தான் வேண்டும், அப்போது தான் கிராம பிராந்தியத்திலுள்ள மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று குறிப்பாக சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதல்லாமல் ஒவ்வொரு ரொவன்யூ கிராமங்களிலும் குளங்கள் தேவையாக இருக்கின்றன. அப்போது தான் மழை சமயத்தில் தண்ணீர் தேங்கி நின்று கிணறுகளிலும் ஊற்றெடுத்து பின்னால் மக்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும். ஏதோ இந்த சமயத்தில் மழை பெய்தது. மழை இல்லாது வாடி வதங்கள் மக்கள் இப்போதுதான் ஒரு நல்ல நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இனி யும் அவர்கள் தண்ணீர் கஷ்டமில்லாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது தவிர களூர் தாலுகாவில் பல இடங்களில் மின்சார வசதி கிடைக்காமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்கான அனுமதி கவென்மெண்டிலிருந்து வருவதற்கு தாமதம் ஆகிறது. ஆதலால் அந்த டிபார்ட்மெண்டாரே கிராமம் கிராமமாக சென்று விஷயம் தெரியாமல் இருக்கும் விவசாயிகளிடமிருந்து மனு பெற்றுக்கொண்டு அதன் பேரில் மின்சார வசதி அந்தந்த இடங்களுக்கு செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER : கனம் தலைவர் 11-10 a.m.

அவர்களே, இந்த சபை முன் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய இந்த குறுகிய கால வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவை பொறுத்த வரையில் அங்கு இப்போதுதான் மக்கள் பிளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டத்தின் கீழ் நடத்தப்பட்டு வரும் வேலைகளில் மிகவும் உற்சாகத்தோடு ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமங்களிலுள்ளவர்களும் அதை எப்படி பயன் படுத்திக்கொள்வது என்று புரிந்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அங்கு பல கிராமங்களிலும் செய்யப்படவேண்டிய வேலைகள் இன்னும் செய்யப்படாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதற்கான பணம்

[Sri K. S. Ardhanareswara Gounder] [19th December 1956]

மத்திய சர்க்காரிலிருந்து கிடைக்கவில்லை என்றால் இனி கிடைப்பது கஷ்டமாக தீரும், இப்போது டிசம்பர் மாதம் ஆகப்பொகிறது. இனி கூடிய சீக்கிரத்திலேயே இந்த பணம் அனுமதிக்கப்பட்டு கிடைத்தால் உதவிகரமாய் இருக்கும். அதுவும் இப்போது அங்குள்ள கிராம மக்கள் வேலையில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சமயத்தில் இந்தமாதிரி வேலைகளை துவக்கினால் அவர்களுக்கு உதவியாய் இருக்கும். இதல்லாமல் மேலும் பல திட்டங்களுக்கு என்று பல லட்சக்கணக்கில் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இவை சரியாக செலவழிக்கப்படவில்லை. இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நிதி மந்திரி அவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அடுத்தபடியாக மேட்டூர் தாலுகாவில் கடந்த சில மாதங்களாக என்.ஈ.எஸ் பிளாக் செயலாற்றி வருகிறது. ஆனால் அவற்றின் கீழ் வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய பண அனுமதியும் உத்தரவும் அவ்வைசரி கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டு அதிலிருந்து உத்தரவு வரவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் வீண் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அங்கு வீணாக சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதே ஒழிய வேலை ஒன்றும் தொடங்கினதாக தெரியவில்லை. ஆகவே உடனடியாக கமிட்டியின் பரிசீலனையை உடனே அனுப்பி வைத்து வேலை தொடங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது மேட்டூர் கால்வாயில் அதிகமாக நீர் ஓடிக்கொண்டிருப்பதால் அங்கே பக்கங்களில் இருக்கக் கூடிய கிராமங்களில் நீர் கசிவு ஏற்பட்டு பல கிராமவாசிகளுடைய வீடுகளும் ஹரிஜனங்களுடைய வீடுகளும் நீர் அடித்து சேதப்பட்டிருக்கின்றன. அதேகம் வீடுகளும் விழுந்து கொண்டு வருகின்றன. இதைப்பற்றி கலெக்டரிடம் தெரிவித்தால் அவர்களுக்கு எந்த நிதியிலிருந்து நிவாரணம் கொடுப்பது என்பது தெரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார். அவர்கூட அதேகம் இடங்களுக்குச் சென்று வீடுகள் விழுந்துகொண்டிருப்பதை பார்வையிட்டார். அங்குள்ள நிலைமையை பார்ப்பதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கு அதிகப்படியான தண்ணீர் இருப்பதால் அங்கே மலேரியா காய்ச்சல் அதிகமாக பரவி வருகிறது. அதனால் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அங்கு உடனடியாக ஆண்டி மலேரியா சென்டர்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நமது மாகாணத்தில் ரோடுகள் நல்ல முறையில் இருக்கின்றன என்று மத்திய அரசாங்கம் நினைத்துக்கொண்டு இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்து வந்த தொகையை 50 லட்சம் ரூபாயிலிருந்து 36 லட்சம் ரூபாய்க்குக் குறைத்து விட்டார்கள். பணம் வாங்குவதற்காக நாம் ரோடுகளை நன்மையாக வைத்துக்கொள்ளக் கூடாதா என்று கேட்கிறேன். அதனால் சர்க்கார் அவர்களை அணுகி அப்படி அவர்கள் எண்ணம் கொள்ளக்கூடாது என்று வற்புறுத்தி அந்தத் தொகையை நாம் மீண்டும் பெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்தத் தொகை இந்த வருஷம் கிடைத்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு இன்னும் பல ரோடுகளை நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்தவற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மேட்டூரை ஒரு டிரீஸ்ட் சென்டராக ஏற்படுத்த வேண்டும் ஏன்று வெகு நாட்களாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தோம். அந்த இடத்தை ஒரு மூன்றாவது கிரேட் சென்டராக எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகவும் அதனால் மேட்டூரை டிரீஸ்ட் சென்டராக ஆக்க முடியாது என்று சொல்வதாகத் தெரிகிறது. அங்கு அதேகம் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு வசதிகள் இருப்பதால் இதை முதல் தரமான இடமாகக் கருதி அங்கு டிரீஸ்ட் சென்டரை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

19th December 1956] [Sri K. S. Ardhanareswara Gounder]

விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க சாங்ஷன் ஆனாலும் கூட அவைகள் அவர்களுக்குக் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இம் போர்ட் லேசென்ஸ் கமிட்டி என்று ஒன்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து லேசென்ஸ் பெறுவது என்றால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் விவசாயி இலாகாவிலேயே இம்போர்ட் லேசென்ஸ் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி வாங்கி மோட்டார், ஸ்டார்ட்டர் முதலியவைகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு அவர்களே நேரடியாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து வந்தால் சௌகர்யமாக இருக்கும். இப்பொழுது அநேகம் இடங்களில் மின்சார கணெக்ஷன்கள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி கொடுக்கும்போது மோட்டார் களும் ஸ்டார்ட்டர்களும் வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் வாங்கிக் கொடுத்து உதவினால் அவர்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தையும் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சுமார் ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் போடுக்கூடியதாக இருப்பதால் இந்த திட்டத்தை நல்ல முறையில் எடுத்து நடத்தலாம். நல்ல முறையில் எடுத்து நிறைவேற்றுவதற்கு வசதியும் இருக்கிறது.

சேலம் ஜில்லாவில் என்னுடைய தொகுதியில் குளத்தூர் ஏரியாவில் அநேக சிவோஜிமா நிலங்கள் இருக்கின்றன. முன் காலத்தில் அவ்வளவு நிலங்களையும் பாரஸ்ட் நிலங்கள் என்று கருதி வந்தார்கள். இப்பொழுது சிவோஜிமா நிலங்களாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள விவசாயிகள் அந்த நிலங்களை மிகவும் கஷ்டப்பட்டு பண்படுத்தி அவைகளை நல்ல நிலைமையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் தரிசு நிலங்களாக இருந்து என்று நினைக்கக் கூடாது. இந்த நிலங்களை எடுத்து அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து அவைகளை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சென்ற மாதத்தில் அங்கே தினிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அதற்கு சர்க்கார் கடன் கொடுத்தார்கள். பட்டா இல்லை என்பதற்காக அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு அந்த கடன் கொடுக்கப்படவில்லை. அங்கு சுமார் 20 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய எந்த விதமான நிவாரணமும் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. அதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய நிலம் தான். ஏனென்றால் அவைகள் எல்லாம் சிவோஜிமா நிலம் என்று கூறினார்கள். இதை சர்க்கார் உடனடியாக பரிசீலனை செய்து அந்த சிவோஜிமா நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் ஏழைகள். அதனால் அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக இப்பொழுது நியாய விலை கடைகளில் ஒரு தரம் பச்சை அரிசியும் மற்றொரு தரம் புழுங்கல் அரிசியும் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் ஜனங்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படிக் கொடுக்காமல் அரிசி கொடுக்கும்போது மூன்றில் இரண்டு பங்கு புழுங்கல் அரிசியும் மூன்றில் ஒரு பங்கு பச்சரிசியாகவும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி கொடுத்தால் தான் ஜனங்களுக்கு சௌகர்யமாக இருக்கும். மற்றும் சுமார் 20 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கக் கூடிய எல்லா இடங்களிலும் நியாய விலைக்கடைகளை வைத்துக் கொடுத்து வந்தால் ஜனங்களுக்கு சௌகர்யமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மேட்டூர் ஏரியாவில் ஒரு பாலி டெக்னிகல் காலேஜை அமைக்க வேண்டும் என்று ரொம்ப நாட்களாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அதற்கு என்று மானியமாக அங்குள்ள ஜனங்கள் 2½ லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமாக வேண்டும் என்றாலும் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். அதனால் அங்கு ஒரு பாலி டெக்னிகல் காலேஜை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

[Sri K. S. Ardhanareswara Gounder] [19th December 1956]

மேட்டூர் கால்வாய் கரையின் மேல் தானியங்களை ஏற்றிக்கொண்டு வண்டிகள் போகக்கூடாது என்று அதிகாரிகள் தடுத்த விடுகிறார்கள். அப்படி ஏற்றிச் சென்றால் கரை சேதப்பட்டு விடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் கரையின் மேல் தானிய வண்டிகளை ஏற்றிச் சென்றால் தான் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு சௌகர்யமாக இருக்கும். கரையின் மேல் வண்டிகள் போகக்கூடிய அளவில் அதை நல்ல முறையில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது தான் விவசாயிகளுக்கு சௌகர்யமாக இருக்கும்.

சாதாரணமாக நிலங்களுக்கு உரம் சரியானபடி கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. மேட்டூர் பராஜெக்ட்யை எடுத்துக்கொண்டால் சேலம் ஜில்லாவில் இந்த வருஷம் தான் தண்ணீர் விட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அங்கு சென்று பார்த்தால் அங்குள்ள விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு நன்றாக விவசாயம் செய்திருக்கிறார்கள். அங்கு சென்று பார்த்தால் இதன் உண்மை நன்றாகத் தெரியும். இப்பேற்பட்ட நிலையில் விவசாயிகளுக்கு அங்கே உரம் கிடைப்பது என்றால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பாஸ்பேட் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. உரம் வேண்டும் என்று கேட்டால் அம்மோனியம் உரம் கொடுக்கிறார்கள். சர்க்காரிடம் பாஸ்பேட் உரம் ஸ்டாக் இல்லை என்றும் அதனால் அம்மோனியம் கொடுக்கிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் உடனடியாக பாஸ்பேட் உரத்தை இறக்குமதி செய்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு காலேஜை அமைக்க வேண்டும் என்று வெகு நாட்களாக நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அதைப்பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் இதுவரையிலும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அதன் காரணம் என்ன என்பதும் புரியவில்லை. அதனால் உடனடியாக சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு காலேஜை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-23
a.m.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI: Mr. Chairman, Sir, this budget has been aptly described as the carry-on-budget of a carry-on-Government. A budget is a financial balance sheet of the State produced by the Government. The occasion of the discussion on a budget gives an opportunity for the Opposition to cast up the political balance sheet of the Government and to assess their legislative achievements.

At the commencement of the career of this Government five years ago, there was at least some element of statesmanship, there was an attempt to consider, and deal with, the problems that arose. In the beginning this Government did not lag behind other Governments in certain matters. For instance, there was the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act which led the way for the other States to follow. Then the bold step of derationing of food-grains was taken. But during the last three years, the policy of this Government has been only a carry-on policy. The Government very successfully evaded every controversial issue and every attempt at any major reform. They seem to have been guided by the motto of Walpole that we should allow the sleeping dogs to lie. During the last three years, the Government have successfully avoided enunciating their educational policy. Though more than three years

19th December 1956] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

ago some educational policy was announced, subsequently by referring the matter to various committees and by stating that certain matters were under deep consideration, no policy has been announced. I am afraid that this Government will go out of office without adumbrating a final policy.

Similar is the case with regard to land reform. Though the broad frame-work of reform was decided more than six years ago, the main attempt of this Government has been to delay the passage of land reforms and, by such delay, give an opportunity to the vested interests to adjust themselves to the coming reforms. Hence we have had a spate of ejections, and a tenancy legislation was brought forward at a late stage. This Government have stated that their policy is to try to evolve a socialistic pattern of society. A simple interpretation of 'socialistic pattern' is that there should be a reduction in the inequalities of income. Even judged from that one angle alone, my humble submission is that during the last five years, far from there being any reduction in the inequalities, there has been a growth in the disparities of income. For a long time the Opposition has been urging that there should be agricultural income-tax. After a time the Government were impelled to levy agricultural income-tax, but they limited it to the taxation of only the plantation income. We are still awaiting a comprehensive agricultural income-tax which would cover all sectors of agricultural income. Even though the Government have said that they intend putting a ceiling on landholdings, no legislation to give effect to it has been forthcoming. By delaying the fixation of a ceiling, the Government are helping vested interests to make the necessary adjustments before legislation is introduced.

Take again the question of the improvement of the standard of living of the Government's own servants. No doubt some little minor concessions like medical and educational concessions and the latest sop of increase in the dearness allowance by five rupees have been given. But the cost of living has increased very much. Not only have the Government been putting a brake on improving the standard of living of their own servants; they have been refused sanction for raising the pay scales and allowance of the Corporation servants when the Madras Corporation Council came forward with such a proposal, for fear that such improvement may have repercussions among their own servants. Take again the handloom-weavers. Though the intention is to improve their standard of living, nothing tangible has been done beyond talking about Ambar Charka for the improvement of their lot.

I would like to draw the attention of the House to certain peculiar features in the loan policy of the Government. Some time ago the Corporation of Madras was advised to apply for a loan to improve the Avadi Road. The Corporation did not think of applying for a loan. But on the prompting of the Government, the

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [19th December 1956]

Corporation applied and the loan was sanctioned. Three lakhs of rupees was spent on a road which was hardly used by the citizens of the State! Major thoroughfares in the City are in a deplorable condition. On the assumption that it may be possible to persuade the Central Government to give a grant or subsidy for major works like the reconstruction of the Marmalong Bridge and the repair of the Poonamallee High Road and Mount Road, the reconstruction or repair is being postponed from year to year. The Corporation was pointing out that it was spending Rs. 30 lakhs on roads, whereas it got only rupees three lakhs by way of toll compensation. After a great deal of agitation, a meagre sum of rupees five lakhs was sanctioned for repair of roads. Take again the question of the City water-supply which affects the citizens of Madras very intimately. The original water-supply scheme was designed to serve a population of five or six lakhs. To-day the population of the City has grown to very nearly fifteen lakhs with the result that in the tail-end areas and suburban areas, water-supply has become very scarce. The Corporation authorities therefore decided to draw up what they called the 'zoning scheme', under which scheme water mains would be laid in the different parts of the City so as to enable the keeping up of a uniform pressure for ensuing adequate water-supply throughout the City. Though the matter has been pending for a long time, this Government failed to give adequate financial support for implementing the scheme.

Take again another matter. The Rajaji Government passed a law for the acquisition of private slums, and it looked as though the Government were interested in improving the welfare of the slum dwellers. Though the Act has been on the Statute Book for the last three years, no loan has been given to any municipal council for acquisition and improvement of slums. A four-crore scheme was drawn up by the Corporation of Madras for improving the three hundred odd slums in the City. The Central Government have given the assurance that the entire cost of the scheme will be lent to the Corporation provided the Madras Government agreed to give a subsidy of twenty-five per cent. The Madras Government have agreed in principle to this subsidy but again no loan, no money has been forthcoming to the Corporation to commence the work of slum clearance which is long over due.

Sir, in certain matters this Government have been very reactionary, though unabtrusively reactionary. Take the question of the freedom of speech. Apparently we have freedom of speech but every practical facility is denied to the citizen of Madras to exercise that freedom of speech. One night at about one o'clock in the morning I was served with an order stating that I should not hold any public meeting in the place called Conransmith Maidan because Government had passed orders that no meeting should be held on lands which had been given to the Corporation by the Government.

YEAR 1957-58

19th December 1956] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

Now, Sir, there are only two public areas where public meetings could be held, large scale public meetings could be held in the industrial working class areas. One is the Robinson Park. It has been denied to the citizens of Madras for holding public meetings. Now this Conrsonsmith Maidan has also been denied. The net result is, it is very difficult to find private lands to hold public meetings. This is a matter of very great importance, of very great public importance because the elections are forthcoming. If no public meetings could be held, we cannot educate the public with regard to the political issues involved in the elections. Therefore, Sir, I would urge upon the Government to reconsider the decision and provide adequate facilities for the holding of public meetings. I would also urge upon the Government to remove restrictive legislations with regard to the use of the mikes at public meetings and also with regard to their use on moving vehicles during election period.

* SRI P. M. MUNISWAMI GOUNDER :

கனம் தலைவர்

11-32
a.m.

அவர்களே, இன்றையதினம் நம் முன்னால் இருக்கும் இடைக்கால பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது இரண்டொரு விஷயங்களை எடுத்து நம்முடைய சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முக்கியமாக சேலம் ஜில்லாவில் கூடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னதாக எந்த வருஷத்திலும் இல்லாத அதிகமான மழை பெய்ததன் காரணமாக பலவிதமான சேதங்கள் ஏற்பட்டன. அது நம்முடைய சர்க்காருக்கு நன்கு தெரிந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அதே சமயத்தில் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி நம்முடைய முதன் மந்திரி அவர்களுக்கும் விரிவாக எழுதியிருக்கிறேன். அதன்மேல் இது வரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. முக்கியமாக அங்குள்ள ரோடுகள் அதிகப்படியாக சேதம் அடைந்திருக்கின்றன. அதனால் பல இடங்களில் போக்குவரத்து இல்லாமல் நின்று விட்டது. அதிலும் கிருஷ்ணகிரியிலிருந்து பெங்களூர் போகும் மார்க்கத்தில் பெண்ணையாற்றின் பாலம் அங்கு ஏற்பட்ட அதிக வெள்ளத்தின் காரணமாக இரண்டாக துண்டித்துப் போய்விட்டது. கூடந்த இரண்டு மாதங்களாக மதராஸிலிருந்து பெங்களூருக்குப் போக வேண்டுமானால் கிருஷ்ணகிரி மார்க்கமாக பிரயாணம் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. கிருஷ்ணகிரி மார்க்கமாக போக வேண்டுமானால் போக்குவரத்து இல்லை. அங்கு அது கம்பளிப்பாடாக நின்று விட்டது. அதை உடனடியாக எடுத்து செப்பனிட வேண்டும் என்று மராமத்து இலாகாவைச் கேட்டால் அவர்கள் அதைப்பற்றி கவனிப்பதாகவே இல்லை. இதைவிட அதிகப்படியாக முக்கியமாக பார்க்க வேண்டிய வேலைகள் இருக்கலாம். பெங்களூருக்கு வேலூர், ஆம்பூர், கிருஷ்ணகிரி மார்க்கமாக போவதற்கு வழி இல்லை. இந்த வேலையை மராமத்து எடுத்து நடத்தாமல் இருப்பதைப் பார்க்க விசனிக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரி வெள்ளம்வந்து சேதம் ஏற்பட்டு இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில், ஜனங்களின் கஷ்டத்தை அறிந்து, சர்க்கார் உடனடியாக ஒன்றும் செய்யவில்லை என்ற விஷயம் நமக்கு பெரிதும் வருத்தத்தை அளிக்கிறது. சேதமான பல இடங்களுக்கு நமது ரெவென்யூ அமைச்சரைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் காண்பித்தோம். உடனே தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாகச் சொன்னார். தர்மபுரி தாலுகாவில் பெண்ணைகரம் முதலிய இடங்களுக்கு அவர் சுற்றுப் பிரயாணம்செய்தபோது அங்கு ஆடு மாடுகளுக்கும் கூட தினிகைக்கவில்லை என்று அங்குள்ள மக்கள் முறையிட்டதன் பேரில், தினிக்காக கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்திரவு போட்டார். ஆனால் அங்கு இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் அதை சரிவர விளையாகம் செய்யாதபடி நிறுத்திவிட்டார்கள். அதையும் அவரிடம் தெரிவித்தோம். அப்படி இருந்தும் ஒன்றும் பயன் ஏற்படவில்லை. சர்க்கார் போட்ட ஒரு உத்திரவை

[Sri P. M. Munuswami Gounder] [19th December 1956]

கீழே உள்ள அதிகாரிகள் சரிவர அமுல் நடத்துகிறார்களா என்று பார்ப்பது சர்க்காரின் கடமையாகும். ஜனங்களுக்கு ஓரளவு வசதியைச் செய்து கொடுப்பதே சர்க்காரின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

நமது மாகாணத்திலேயே சேலம் ஜில்லா ஒரு பெரிய ஜில்லா. அங்கு கல்வி வசதி எப்படி இருக்கிறது என்று நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் அங்கு அதிகமான ஓராசிரியர் பள்ளிகளைத் திறக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் உத்தரவிட்டதின் பேரில் சுமார் ஆயிரம் பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற சந்தோஷகரமான செய்தியை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் மேல் படிப்பிற்கு வசதி இருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது, இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவில் ஜில்லா போர்டுக்குச் சேர்ந்த Railway Cess-Fund-ல் சுமார் 13 லட்சம் ரூபாய் தேங்கிக் கிடக்கின்றது. அந்தப் பணத்தைச் செலவழித்து அங்கு ஒரு காலேஜ் கட்டவேண்டும் என்று கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளாக கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம். நமது சர்க்காரும் “செய்யலாம்” என்று வாக்குறுதி கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இதில் ஒரு கஷ்டமும் இல்லை. Local Boards Act-ஐ திருத்தினால் போதும். அதற்கு எதிர்ப்பு சொல்லக்கூடியவர்களும் இல்லை. சேலம் ஜில்லாவில் 80 உயர் நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. சேலம் டவுனில் மட்டும் ஒரு முனிசிபல் கல்லூரி இருக்கிறது. சேலம் டவுனில் உள்ளவர்களுக்கு இது ஓரளவிற்கு உபயோகப்படுகிறது. மற்ற இடங்களில் இருப்பவர்களுக்கு இதனால் உபயோகம் இல்லை. ஜில்லா போர்டில் பணம் இருக்கிறது. சர்க்கார் நேரிடையாக பணத்தை ஒதுக்கி காலேஜைக் கட்ட முன் வரவேண்டும். அல்லது யாராவது முன் வந்தால் அவர்களுக்காவது அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் அல்லது ஜில்லா போர்டையாவது அனுமதிக்க வேண்டும். ஆகவே Local Boards Act-ஐ திருத்தல் செய்து Railway Cess-Fund-ல் இருந்து பணத்தை ஒதுக்குமாறு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதிகமான மழை பெய்ததால் பல இடங்களில் சேதம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு ரோடு மாமத்துக்காக பணம் ஒதுக்கி இருப்பதுபோல், சேலம் ஜில்லாவுக்கு எந்த விதமான பணமும் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதை பத்திரிகையின் வாயிலாக அறிகிறேன். ஜில்லா போர்டு தலைவர் பராமரிப்புக்காக சுமார் 6 லட்ச ரூபாய் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். ரோடு பராமரிப்புக்காக நமக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை ரூ. 50 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 36 லட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டிருப்பதாக ஸ்ரீ அர்த்த நாரீசுவரக் கவுண்டர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார். ரோடுகள் நல்ல முறையிலிருப்பதால் இவ்வாறு குறைத்திருப்பதாகச் சொன்னார். இது மாதிரிச் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நமது மாகாணத்திலேயே சேலம் ஜில்லாவில் தான் Schedule Tribe அதிகமென்பதை நம்முடைய சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால் அங்கு கொள்ளிமலை, ஏற்காடு, கல்வராயன் மலை முதலிய மலைப் பகுதிகளில் மலைவாசிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இதை உத்தேசித்துத்தான், சட்டசபைக்கு Scheduled Tribe வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு அங்கத்தினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி ஒரு தொகுதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மலை வாசிகளின் முன்னேற்றத்துக்காக தனியாகப் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லையென்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். ஆகவே அவர்களுடைய முன்னேற்றத்துக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹொசூர் தாலுக்காவில் நீர்ப்பாசன வசதிக்காக தென் பெண்ணாற்றில் சாமனப்பள்ளி அணைக்கட்டடையும் சின்னாற்றில் தொட்ட ஹள்ளா அணைக்கட்டடையும் கட்டவேண்டுமென்று கடந்த இரண்டு மூன்று

19th December 1956] [Sri P. M. Munuswami Gounder]

ஆண்டுகளாகச் சொல்லிவந்திருக்கிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும் இதற்காகப் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஏதாவது தனிப்பட்ட முறையில் இப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாமென்று சர்க்கார் உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த இரு அணைக்கட்டுகளையும் பூர்த்தி செய்தால் அந்தத் தாலுக்கா வாசிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள், சமுதாய நலத் திட்டங்கள் எல்லாம் முற்போக்கான இடங்களில்தான் நடைபெற்றுவருகின்றன. ஹோசூர் தாலுகாவைப் போன்ற பிற்போக்கான பகுதிகளுக்கும் இந்தத் திட்டங்களைக் கொண்டுவந்தால்தான், எல்லா இடங்களிலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட முடியும்.

அடுத்தபடியாக திருப்பத்தூர்-கிருஷ்ணகிரி ரெயில்வே லைனைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய மத்திய சர்க்கார் எப்போதும் ரெயில்வே லைன்களை எல்லாம் போடவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டு இருக்கின்றனர். கிருஷ்ணகிரி-திருப்பத்தூர் ரெயில்வே லைனை broad gauge ஆக் மாற்றுவதோடு, சேலத்திலிருந்து பங்களூருக்கு meter gauge line வரப் போவதாகவும் அறிகிறோம். அதற்கான சர்வே முதலிய வேலைகள் நடந்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அதே மாதிரி பங்களூரிலிருந்து திருவண்ணாமலை வரையில் கிருஷ்ணகிரி வழியாக மீட்டர் கேஜ் ரயில் பாதையும் அமைக்கப்பட்டாக வேண்டும். போக்குவரத்து வசதிகள் அதிகப்படுவது வியாபார வளர்ச்சிக்கு மிகவும் முக்கியமானது. இன்று வெளிநாடுகளோடு நம் ராஜ்யம் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யும்போது சென்னைத் துறைமுகம் ஒன்றின் வழியாகவே செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் சென்னைத் துறைமுகத்தில் நெரிசல் அதிகம். வேலை மந்தப்படுகிறது. பல கப்பல்கள் பல நாட்கள் துறைமுகத்திற்கு வெளியே நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. பங்களூர் திருவண்ணாமலை மீட்டர் கேஜ் ரயில் பாதை போட்டால் பாண்டிச்சேரி, கடலூர் துறைமுகங்களின் வளர்ச்சிக்கு வழியேற்படும். அத் துறைமுகங்களின் மூலமாக ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யலாம். ஒரே துறைமுகத்தின் வழியாக ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யவேண்டுமென்கிற நிற்ப்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கும். இது விஷயத்தில் நம் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தி மத்திய சர்க்காருக்கும் வலியுறுத்த வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up.

RRI P. M. MUNUSWAMI GOUNDER : அடுத்தபடியாக, மின்சார வசதி பற்றி ஒன்றை மாதிரியம் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயத்திற்கு மழை செட்டுகளை செய்தபோது விவசாயிகள் மின்சாரத்தை உபயோகித்தாலும், உபயோகிக்காவிட்டாலும், சர்க்காருக்குக் கட்ட வேண்டிய சராசரி பணத் தொகையைக் கட்டவேண்டும் என்று நிர்ணயித்தப் படுத்துவதை மாற்றி அமைக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் வார்த்தையை நிறுத்திக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இடைக்கால வரவு செலவுத் திட்டத்தின்கீழ் பேசும்போது எனக்குப் பழைய கால நிகழ்ச்சிகள் நினைப்புக்கு வருகின்றன. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இடைக்கால வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பிக்கும்போது சபையிலுள்ளவர்கள் அவருக்கு இதுகாறும் அளித்துவந்த ஒத்துழைப்புக்கு நன்றி சொல்லி இருக்கிறார்கள். பல நல்ல சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தும், பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் போட்டும், நாட்டிலுள்ள நடுத்தர விவசாய வர்க்கமும், தொழிலாள வர்க்கமும் இன்ப வாழ்க்கையைப் பெறுவதற்கு வழி பல செய்திருக்கிறோம் என்பதற்காக நாம் எல்லோரும் ஒரு வகையில் சந்தோஷப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

ஆனால் நான் பல முறைகள் கூறியிருக்கின்றபடி வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்படும் பணங்கள் சரியாகக் குறிப்பிடப்படாது செலவழிக்கப்படுவதில்லை. ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை செலவழிக்க முடியவில்லை என்பது வருந்தப்படவேண்டிய விஷயம். திருச்சி நகரசபைக்கு 65 லட்சம் ரூபாயோ,

11-45
a.m.

[Sri M. Palaniyandi] [19th December 1956]

68 லட்சம் ரூபாயோ ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஒவ்வொரு வருஷமும் இவ்வளவு லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படவேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும் இன்னும் எஸ்டி மேட்டுகள் கூடப் போடப்படவில்லை. இது நிச்சயமாக நிர்வாகத்தில் உள்ள மந்தத் தன்மையையும், ஊழலையும் தான் காட்டுகிறது. ஒதுக்கப்பட்ட பணம் சரியாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை என்றால் நிச்சயமாக ஒரு நல்ல வேலையும் நடக்காது. ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைச் சரியாகச் செலவிடுவதற்கான வழிவகை செய்யவேண்டும். நிர்வாக இயந்திரத்தின் மந்தத் தன்மையையும், ஊழல்களையும் களைய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இரும்பு, சிமிட்டி, போன்றவைகள் கிடைக்காததின் காரணமாகக் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் பலர் வேலை இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். சிமிண்டு, இரும்பு போன்றவைகள் தட்டு இல்லாமல் கிடைக்கச் செய்தால் பல லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்களிடையே இன்று வளர்ந்து வரும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க முடியும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சமீபத்தில் ஏற்பட்ட மழை, வெள்ளம் காரணமாகப் பலர் நஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கான வீடுகள் விழுந்து இருக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் அழிந்திருக்கின்றன. அவர்களுக்கு எல்லாம் சரியான முறையில் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். கொடிக்கால் பகுதி நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு ஏக்கரா கொடிக்கால் நிலத்தில் இருபது பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ஆயிரம் ஏக்கரா கொடிக்கால் நிலம் இருக்கிறது என்றால் இருபதாயிரம் பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி நாம் ஒன்றும் யோசிக்கவில்லை. கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய விவசாயச் சட்டங்களும் அவர்களுக்கு நன்மை தரக் கூடியனவாய் அமையவில்லை. நிச்சயமாக அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். வடக்கே ஆக்ரா முதலிய இடங்களுக்கு எல்லாம் நம் ராஜ்யத்திலிருந்து வெற்றிலை போகிறது. ஆகவே வெற்றிலை போன்ற பயிர்களைச் செய்யும் கொடிக்கால் தொழிலாளர்களின் பக்கம் நம் சர்க்காரின் கவனம் திரும்ப வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் தீயினால் எரிந்துபோன வீடுகளுக்கு எல்லாம் முன்பு எப் போதோ 30 ரூபாய் உதவி செய்வது என்று செய்தார்கள். அதே வழக்கம் தான் இன்னமும் நீடிக்கிறது. அந்த அந்தப் பிரதேசங்களிலேயே அவ் விலாக்கா இருந்தால் ஒடோடிச் சென்று கொடுக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் சர்க்காருக்கு எழுதி 30 ரூபாய் பெறுவதற்கு மிகவும் கஷ்டமாகிவிடுகிறது. அவர்களுக்கு எல்லாம் அதிகமான பணம் உதவி செய்யவேண்டும். நம் சர்க்காரிடம் அதற்குப் போதுமான நிதி வசதி இல்லை என்று சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. மத்திய பிரதமருடைய நிவாரண நிதியிலிருந்தாவது போதுமான பணம் பெற்று இவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் முன்பு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திற்காகக் கேட்டது 205 கோடி ரூபாய் போலிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் 107 கோடி ரூபாயோ என்னமோ தான் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் நம் ராஜ்யம் இன்னும் எல்லா வகையிலும் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கின்றது. இதர ராஜ்யங்களைவிட நம் ராஜ்யத் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் ஆகியோருடைய வருமானம் மிகவும் குறைவானது. நம் ராஜ்யத்தில் தனிப்பட்ட மனிதனுடைய வருமானம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். சமீபத்தில் டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் தனிப்பட்டவர்களுடைய வருமானத்தை அதிகரிக்க ஏற்பாடு செய்யப்போவதாகச் சொன்னதை வரவேற்கிறேன். மத்திய சர்க்காரின் ஊழியர்களது சம்பள விகிதம் போல நம் ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் ஊதியத்தையும் உயர்த்த

19th December 1956] [Sri M. Palaniyandi]

வேண்டிய அவசியத்தை மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லி அதற்குப் போதுமான பண உதவியையும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பெறுவ தற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும்.

சேலத்தில் இருப்புத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். பேப் பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கும் இன்னும் இது போன்ற பல தொழிற் சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் நம் ராஜ்யத்தில் வசதி இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து போதுமான பண உதவியைப் பெற்று செய்யவேண்டி யது அவசியம் எனக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளின் அபிவிருத்திக்குப் பல சட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். 60, 40 வாரச் சட்டத்தினால் விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப் படும் என்று பலர் சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமாக நான் நேரில் பல இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்திருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத் தில் கடன் உதவி கிடைக்க வழி செய்தாலேயே அவர்கள் முன்பு உற்பத்தி செய்ததைவிட அதிகமாக உற்பத்தி செய்து காட்டுகிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட முடிவு காலத்தில் இவர்கள் விவசாயப் பொருள்கள் 30 சத விதம் அதிகமாக வேண்டுமென்கிறார்கள். ஆனால் நான் நிச்சய மாக 50 சத விதம் அதிக உற்பத்தி செய்து காட்ட முடியும் என்று நம்பு கிறேன். உடனடியாக நாம் அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய உதவி காலா காலத்தில் கடன் கிடைக்கச் செய்வதான். நிர்வாக இயந்திரம் சரியாக இயங்கும்படியும் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் பட்ஜெட்டில் கிருஷித்வ மதத்தைத் தழுவியுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் உள்ள கல்வி சலுகைகள் கொடுக்கப்படும் என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நானும் நெடுநாளாக இவ்வித வித்தியாசங்கள் இருக்கக் கூடாது என்று பல முறை இந்தச் சபையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இப்பொழுது அந்த வித்தியாசங்களை அகற்றி ஹரிஜனங்களுக்கு அளிக்கப் படும் கல்விச் சலுகை மதம் மாறிய ஹரிஜனங்களுக்கும் கொடுப்பதற்காக நான் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

11-55
a.m.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR: Mr. Deputy Speaker, 11-55
Sir, I must first of all thank the Hon. Minister for Finance for this a.m.
last Budget if I may so so . . .

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: தமிழில் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபைமுன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வரவுசெலவுத் திட்டம் மிகவும் அவசியமானதாக இருக்கிறது. இதைக் கொண்டுவந்த கனம் நிதி மந்திரி அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். முதலாவதாக இந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு வரியும் விதிக்கப்படவில்லை. இரண்டாவது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சிலில் நம் ராஜ்யத்தின் சார் பாக வாதித்து வந்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் சர்க்கரை, புகையிலை முதலிய பொருள்கள் மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் விற்பனை வரிக்குப் புதி லாக, எக்ஸைஸ் டீ. விதித்து, அதன்மூலம் வரும் வருமானத்தை எல்லா மாகாணங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் வாதித்து வந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் மிகவும் பாராட்டு கிறேன்.

கடந்த வருஷத்தில் அதிகச் செலவுக்கு முக்கியமான காரணம், தஞ்சை ஜில்லாவில் புயல் காரணமாக நமது அரசாங்கம் நிவாரணம் அளித்துள் ளார்கள். இது மிகவும் பாராட்டத்தக்க விஷயம். இதைத்தவிர கஜட் பதிலில்லாத ஊழியர்களுக்கு சில சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும் அவர்கள் இன்னும் சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று கோரினார்கள். அவைகளைக் கொடுக்க

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [19th December 1956]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது கொடுக்காததற்குக் காரணம், போதிய பணம் அரசாங்கத்தில் இல்லாததினால்தான். அதற்கு அரசாங்க இலாக்காவில் சில எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் செலவை குறைத்தாவது அல்லது ரிட்டரன்சுமெண்டு செய்தாவது இதற்குப் பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும். இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்தால் நலமாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தவிர இப்பொழுது எனக்கு முன் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் மின்சார வசதிகள் கொடுக்கப்படவேண்டும், பம்பு செட்டுகளும், மோட்டார்கள்னும் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய உதவி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இது உண்மையான விஷயம். அரசாங்கம் இதற்காக முயற்சி செய்துவருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கருவிகள் இன்னும் வரவில்லை. தேவையான காலத்தில் கிடைப்பது கிடைக்காது. அப்படி இருந்தும் டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகள் மினிமம் சர்சார்ஜை கட்டாயப்படுத்தி வசூலித்து வருகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் மிகவும் தொந்திரவுக்கு உள்ளாகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக சர்க்கார் கடன் வசூலிக்கும் விஷயத்தில் ரொம்பவும் நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறார்கள். அரசாங்கம் சில கடன்களை நான்கு, ஐந்து வருஷங்களுக்குத் தள்ளிப்போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். இது ரொம்பவும் பாராட்டத் தக்க விஷயம். அதேமாதிரியாக இந்த வருஷமும் ஒத்திப் போட்டு பிறகு வசூல் செய்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டில் இப்போது ஹரிஜன கிருஷ்ணவர்களுக்கு சலுகை அளித்திருக்கிறார்கள். மற்றும் வில்லேஜ் ஆபீசர்களுக்கு பிரயாணப் படிமுதலிய சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது மிகவும் பாராட்டத் தக்க விஷயம்.

கிராமங்களில் பூச்சிகளினால் விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த பூச்சு மருந்து கொடுப்பதில் டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகள் ரெட் டேபிஸம் தான் இருந்து வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு அந்த மருந்தை சப்ளை செய்யாததினால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆதலால் அவர்களுக்கு எவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. DORASAMI GOUNDER: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சேலம் ஜில்லாவிலே அருர், ஊத்தங்கரை சப்-தாலுக்காவில் மலேரியா நோய்த் தொந்திரவு பெரிதாயிருக்கிறது. இந்த மலேரியா ஜுரத்தைத் தடுக்க அசசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். இருந்தும் சர்க்கார் இதை கவனிக்கவில்லை. சர்க்கார் இதை கவனித்து அதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஏரியாவில் எலக்ட்ரிசிட்டி சில கிராமங்களுக்கு வந்துக்கொண்டிருக்கிறது. மற்ற கிராமங்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மின்சாரத்தை உபயோகிக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகளை சர்க்கார் வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் கட்டாக கொடுத்து ஒத்தாசை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வானியாறு திட்டவிஷயமாக அனேக முறை எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு எஸ்டிமேட் தயாரித்து பரிசீலனையில் இருந்துவருவதாக கடந்த பட்ஜெட்டில் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை கவனித்து அதற்கான நடவடிக்கையை உடனடியாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் பம்பையாறு திட்டமும் எஸ்டிமேட் தயாரித்து பரிசீலிக்கப்பட்டுவருகிறதென்று சொன்னார்கள். அதையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

19th December 1956] [Sri A. Dorasami Gounder]

இந்த இரண்டு திட்டங்களும் சேலம் ஜில்லாவிற்கு மிகவும் உபயோககரமானதாக இருக்கும். ஏனென்றால் இது மானம் பார்த்த பூமி. மழை பெய்தால்தான் பயிர் செய்யமுடியும். ஒருவித நீர்ப்பாசன வசதியும் கிடையாது. ஆகவே இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் உடனடியாக அவசியமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட சேலத்தில் ஒரு காலேஜ் நிறுவவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. அதைப்பற்றி பலமுறை டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டில் தீர்மானம் போட்டு, டெபுடேஷனும் சென்று பார்த்தார்கள். ஒரு விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. உடனே கிருஷ்ணகிரி டவுனில் ஆவது ஒரு காலேஜ் ஏற்படுத்தும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்நர் தாலுக்காவில் தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் இப்பொழுது ஒன்றுகூட இல்லை. அது மிகவும் பிற்போக்கான தாலுக்கா. நடைமுறை வருஷத்திலாவது அங்கு தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தை ஆரம்பிக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது மொரப்பூர்-தர்மபுரி ரெயில் எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. சேலம்-பங்குளர் ரெயில் போடும்போது மொரப்பூர்-தர்மபுரி ரெயிலையும் அதோடு “கனெக்ட்” செய்யும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில்தான் திருப்பத்தூர்-கிருஷ்ணகிரி ரெயில்வேயும் எடுக்கப்பட்டது. அதையும் மீண்டும் ஏற்படுத்துமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊத்தங்கரை சப்-தாலுக்காவில் அநேக கனிப்பொருள்கள் இருக்கின்றன. அங்கே ஒரு சிமென்ட் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் பலமுறை சொல்லி இருக்கிறேன். ஆனால் ஒன்றும் பயன்படவில்லை. இதை உடனடியாகக் கவனித்து அங்கு ஒரு சிமென்ட் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினால் அநேக கூலிவேலை செய்யும் மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும்.

இப்போது நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் கிராம அதிகாரிகளுக்கு ஏதோ போக்குவரத்து அலவன்ஸ் மட்டும் கொடுக்கப்போவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிள்ளைகளுக்கும் இலவச கல்வி வசதி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதும் வரவேற்கக்கூடிய விஷயம். ஆனாலும் இப்பொழுது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் அவர்கள் சாப்பாட்டுக்கே போதுமானதல்ல. ஆகையால் இந்த கவனித்து அவர்கள் சம்பளத்தை அவசியம் உயர்த்தவேண்டும். இந்த வருஷம் மாதம் ஐந்து ரூபாயாவது அவர்களுக்கு ஏற்றிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரை கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **Sri S. RAMASAMY NAIDU :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஐந்தாண்டுக் காலடியில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தைப்பற்றி விரிவாகப் பேசுவதற்கில்லை என்றாலும்கூட, இந்த ஐந்தாண்டுகளிலே நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் முயற்சிகள் மக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் பயன்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த ஐந்தாண்டிலே சர்க்காரால் வசூல்கப்பட்ட திட்டங்களினாலும் நிறைவேற்றப்பட்ட காரியங்களினாலும் மக்களுடைய சபிட்சமும் கல்வி அறிவும், பண்பாடும் எவ்வளவு தூரம் வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் நிதர்சனமாகக் காண்கிறோம். தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலமாகவும், ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலமாகவும் வேலையில்லாத வர்களுக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களின் கீழ் பல புதிய ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் கல்வி அபிவிருத்தி செய்ததின் மூலமாக இன்றைக்கு நாட்டிலே எவ்வளவு வளர்ச்சியும் கல்வி அறிவும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் குறைந்தது சுமார் 1,000 அல்லது 1,500 ஆசிரியர்கள் வரை அதிகமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், 60,000 பிள்ளைகள் அதிகமாக படிக்கிறார்கள் என்று ஏற்படுகிறது. தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலமாகவும், மற்றும் பல திட்டங்களின் மூலமாகவும் கிராமங்களில் ரஸ்தா வசதியும் மற்றும் பல வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. செலவு செய்யப்பட்ட பணம்

12-06
p.m.

[Sri S. Ramasamy Naidu] [19th December 1956]

நல்ல முறையிலே செலவு செய்யப்படவில்லை, வீணாகப் போய்விட்டது என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். புதிதாக தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கக் கால்வாய் வெட்டினால், அந்தப் புது வாய்க்காலின் மூலமாக தண்ணீர் பாயும் பொழுது, அது கொஞ்சம் தண்ணீர் உரிஞ்சுவதை தவிர்க்க முடியாது. அதை வீண் என்று சொல்வதற்கில்லை. கூடுமானவரையில் நமது சர்க்கார் பணத்தை நல்ல முறையில் தான் செலவு செய்கிறார்கள். இன்றைக்கு கிராம மக்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்துகொள்ளுவதற்காக சர்க்காரின் பகுதிப்பணத்தைப் பெற்று தங்களுடைய நிலைமையை உயர்த்திக்கொள்ளவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவிலே தங்கள் கிராமங்களிலே நல்ல வசதிகளை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் முயற்சிகளை மக்கள் நல்ல முறையிலே பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். என்பது புலப்படும். இன்னும் பல காரியங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. பல துறைகளிலும் பிற்போக்கடைந்திருந்த நம்முடைய நாட்டிலே வருமானம் அதிகமாக இல்லாத நிலையிலே எந்த அளவிலே பிரயோஜனகரமான திட்டங்களைக் கொண்டுவரமுடியுமோ அந்த அளவிலே சர்க்கார் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் சந்தேகமன்னியில் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் இன்றைக்கு மக்கள் சர்க்கார் இருக்கிறது. சர்க்கார் மக்களுக்கு வேண்டிய சுகல காரியங்களையும், அவர்களுக்கு பணப் பொறுப்பு அதிகமானாலும்கூட செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கல்வித் துறையானாலும் சரி, விவசாயத் துறையானாலும் சரி, சிறு கைத்தொழில் துறையானாலும் சரி, எல்லாத் துறைகளிலும் நல்ல முறையிலே கவனத்தைச் செலுத்தி, நல்ல திட்டமிட்டு, வருமானத்தை உயர்த்தி, மக்களுக்கு நல்ல வாழ்க்கையும் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் அனைத்தையும் சர்க்கார் செய்து வருகிறார்கள்.

ஸ்ரீ அந்தோணிப்பிள்ளை அவர்கள் பேசும் பொழுது கல்வி விஷயத்திலும் நில வரம்பு விஷயத்திலும் இன்னும் சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். இவை இரண்டும் நன்றாக ஆலோசிக்கப்பட வேண்டிய காரியங்களாகும். இதை நிதானத்துடன் செய்வது நல்லது. அந்தத் துறைகளிலும்கூட பல சீர்த்திருத்தங்களை இப்பொழுது படிப்படியாக செய்துகொண்டிருக்கிறோம். முடிவாக என்ன செய்யவேண்டுமென்பதை நன்றாக ஆலோசித்து நிதானத்துடன் செய்வதுதான் நியாயம், கொஞ்சம் காலம் தாழ்த்தப்பட்டாலும்கூட அதற்காக நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. எந்தத் துறையில் சீர்த்திருத்தங்கள் இருக்குமென்பதை குசகமாக பல சட்டங்களின் மூலமாகவும் பல முற்போக்கான ஏற்பாடுகளின் மூலமாகவும் நாம் காண்கிறோம். ஆகவே, அது பற்றி நாம் அதிகமாக கவலைப்பட தேவையில்லை.

ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் விஷயமாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்வி விஷயமாக இருந்தாலும் சரி, சிறு கைத்தொழில் விஷயமாக இருந்தாலும் சரி, நில வரம்பு விஷயமாக இருந்தாலும் சரி, நாம் தீர ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதே போல் ஸ்தலஸ்தாபன விஷயத்திலும் நாம் நன்கு ஆலோசனை செய்துதான் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் ஸ்தலஸ்தாபனங்களை வைத்துக்கொள்வது என்றால், அவைகளுக்கு என்ன பொருள் உதவி செய்வது, எந்த வருமானத்தின் மூலம் கொடுப்பது, அல்லது அவைகளை மாற்றி அமைப்பதாக இருந்தால் மாற்று ஸ்தாபனங்கள் எந்த முறையில் இருக்கவேண்டும் என்பதை யெல்லாம் நிதானமாகத் தான் யோசித்து முடிவு செய்யவேண்டும். அதனால்தான் சர்க்கார் இது விஷயத்தில் சற்று தாமதித்து வருகிறார்களே தவிர. வேறொன்றுமில்லை. ஆனால் எல்லா துறைகளிலும் மக்கள் விரும்பும் அளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டும், நல்ல முறையிலே மக்களுக்கு பயன் அளிக்கும் அளவுக்கு ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் பணியாற்ற வேண்டுமென்பது தான் சர்க்காரின் கொள்கை என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு நன்மை அடையவில்லை என்று சொல்வதற்கில்லை.

19th December 1956] [Sri S. Ramasamy Naidu]

எதிர்ப்பார்த்த அளவு ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு படியாக இருக்கும். நாட்டிலே ஐந்தாண்டு திட்டங்களை வகுத்து மக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் அவர்கள் நன்மை செய்யமுடியும், செய்யவேண்டும் என்று சர்க்கார் திட்டமிட்டிருந்தார்களோ அந்த அளவுக்கு சர்க்கார் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பது நாம் சந்தோஷப்படுவேண்டிய விஷயம். இன்னும் அதிகமாகச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது; செய்வதற்குப் பிரயத்தனம் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம், செய்வோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

நான் முடிக்கும் முன் ஒரு சிறிய விஷயத்தைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்று என் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் செட்டிநாடு ராஜா அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்குப் போதுமான வருமானமில்லை என்ற ஒரு ஆத்திரத்திலே ஒரு சிறு தவறுதலான விஷயத்தை சட்டசபையிலே சொன்னதாக கேள்விப்பட்டேன், பத்திரிகையிலே படித்தேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லா போர்டில் ஆசிரியர்களுக்கு மூன்று மாதச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று அவர் சொன்னதாக பிரஸ்தாபம். ராமநாதபுரம் ஜில்லா போர்டு தலைவர் என்ற முறையிலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால் அம்மாதிரியாக யாருக்கும் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இல்லை, சர்க்காரின் உதவியோடு அவ்வப்பொழுது அவர்களுக்கு மாதாமாதம் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதுதான். அது பிராமாதமான தகவலாக வெளியிடப்பட்டிருப்பதால் தான் நான் இங்கு அதைப்பற்றி சொல்லவேண்டியதாக ஏற்பட்டது. ஸ்ரீமான் ராஜா அவர்களும் ஏதோ ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்கு அதிக வருமானம் வரவேண்டுமென்ற ஆசையினால் அதைச் சொன்னாரே தவிர, ஒரு குற்றமாக எடுத்துச்சொல்லவேண்டுமென்று அவர் அப்படிச் கூறவில்லை என்பதையும் நான் இங்கு சொல்லிக் கொள்ளவேண்டும். வணக்கம்.

SRI A. RATNAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இடைக்கால 12-12
வரவுசெலவுத் திட்டம் இந்தச் சபையிலே கொண்டுவரப்படவேண்டிய .m.
முறையில் கொண்டு வரப்படவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கனம் கவர்னர் பிராணை முன்வைத்து நடத்துகின்ற அரசியலிலே, கவர்னரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடத்தப்படுகிற சட்டசபையிலே புதிதாக திரு ஜான் அவர்கள் கவர்னராக பதவி ஏற்றிருந்தும், பதவியேற்ற பிறகு சட்டசபை கூடியிருந்தும், அவருடைய தரிசன மில்லாமல், அவருடைய உரையே இல்லாமல் இடைக்கால வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. இந்த சபையின் தலைவராக உதவி சபாநாயகரையே ஏன் சபாநாயகராக தேர்ந்தெடுத்திருக்கக்கூடாது? அப்படித் தேர்ந்தெடுத்திருந்தால், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்துக்கே ஒரு மதிப்பு கொடுத்ததாகும். இந்தச் சபைக்கும் கௌரவத்தை கொடுத்ததாகும். அப்படியில்லாததற்கு நான் வருந்துகிறேன்.

வரவு செலவுத் திட்டத்திலே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட 5 ரூபாய் பேர்தாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். “மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியை நாடுகிறோம், அவர்கள் உதவி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறோம்” என்றெல்லாம் கூறியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதுதான். நமது ராஜ்ய நிதி நிலைமையை கவனித்துப் பார்க்கும்பொழுது, செலவினங்கள் மிகவும் அதிகம் என்பது கண்கூடு. ஐந்தாண்டு காலத்திலே அனாவசியமான செலவுகளையெல்லாம் நமது சர்க்கார் செய்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. மேலும் மத்திய அரசாங்கம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்காக ஒதுக்கும் பணமெல்லாம் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு உபயோகமற்ற காரியங்களில் செலவழிக்கப்பட்டு வந்திருப்பதை மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

நம் நிதி நிலைமையை அனுசரித்து, அனாவசியமாக செலவு செய்யப்படுகிற பணத்தை—ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்குச் செலவு செய்யும் பணத்தை—ஒரளவிற்கு மிச்சம் செய்து அதை உடனடியாக இந்த என். ஜி. ஓ.க்களுக்கு கொடுத்தால் அவர்கள் திருப்தி அடைவார்கள். ‘மத்திய அரசாங்க ஊழியர்கள் நமது ராஜ்யத்தில் பெறுகிற அளவிற்காவது எங்கள் ஊதியத்தைப்

[Sri A. Ratnam] [19th December 1956]

பெருக்குங்கள்' என்று இங்குள்ள என்.ஜி.ஓ.-க்கள் கேட்டால் அதை இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா? இல்லை. தவிர இப்பொழுது அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஐந்து ரூபாய் உயர்வு, ஏதோ தேர்தல் வருகிறது; அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும், அவர்களை சிறிதளவாவது சமாதானப்படுத்த வேண்டும் என்றளவில் தான் இந்த உயர்வு வந்திருக்கிறது, மேலும் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய தலைவாரிகள், வெட்டியாணிகள் போன்றவர்கள் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள், ஏற்கனவே அவர்கள் கல்வி வசதி போன்ற வசதிகள் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் மதம் மாறிய ஹரிஜனங்களுக்கு இதுபோன்ற வசதிகள் அளிக்கப்படுகிறதா? ஹரிஜனங்களில், கிருஸ்துவர்களுக்கு ஒருவித சலுகைகளும் அளிக்கப்படவில்லை. கிருஸ்துவர்களான ஹரிஜனங்களை ஹரிஜனங்களின் பட்டியலில் சேர்க்காமல் கிருஸ்துவரல்லாத ஹரிஜனங்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகளை இவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இந்த கிருஸ்தவ ஹரிஜனங்கள் இன்று பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். கிருஸ்தவர்களாக மாறியுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு, மீதி ஹரிஜனங்களுக்கு அளிப்பது போன்ற சலுகைகள் ஏன் அளிக்கக்கூடாது? அதன் பயனை நீங்கள் வரப்போகும் தேர்தலில் காணப் போகிறீர்கள் என்று நான் அறைக்கூவல் விடுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. ஹரிஜன கிருஸ்தவர்களுக்கும் 'அப்படிச் செய்து விட்டோம் இப்படிச் செய்துவிட்டோம்' என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. தொழிற்கல்லூரியிலோ வைத்தியக் கல்லூரியிலோ அவர்களுக்கு இடம் தருவது கிடையாது.

அடுத்தபடியாக, நிதியமைச்சரவர்கள் தமிழிலேயே பட்ஜெட் உரை நிகழ்த்தியதை வரவேற்கிறேன். பாராட்டவும் செய்துகிறேன். ஆனால் தேர்தலுக்காக நாம் இன்று தமிழில் உரையை நிகழ்த்திவிட்டு மேலும் சென்னைக்கு சென்னை ராஜ்யம் என்ற பெயரை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அதனால் மக்கள் திருப்தி அடைந்து விடமாட்டார்கள். சென்னை ராஜ்யம் என்ற பெயரை மாற்றி விட்டு தமிழ் நாடு என்று பெயரிடுவோம் என்று பிரதிக்கை எடுத்துக்கொண்டு சென்றாலே எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராயிருந்தாலும் சரி, அது காங்கிரஸ் இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு எந்த கட்சியாயிருந்தாலும் சரி, அப்படிச் சென்றால் தான் வரப்போகும் தேர்தலில் வெற்றி பெற முடியும் என்று நான் திட்டவாட்டமாக இங்கு எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். வரப்போகிற தேர்தலுக்குப் பிற்பாடு வருகிற அங்கத் தினர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தை இந்த 4 மாதத்திற்குள்ளதை அப்புறம் அவர்கள் சரி செய்துகொள்வார்கள். அது அவர்கள் பாடு.

அடுத்தபடியாக நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இன்று நம் நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வேலையில்லாமல் அவதியுற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் இவர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி இந்த பட்ஜெட் உரையில் ஒன்றும் கூறப்படவில்லை. ஆனால் இங்கு நம் நாட்டிலோ ஆலைகள் ஒவ்வொன்றாக மூடப்பட்டு வருகின்றன. எத்தனையோ தொழிலாளர்கள் வேலையின்றி திண்டாடுகிறார்கள். ஆனால் ஆலைகள் மூடப்பட்டுக் கொண்டே வருகின்றன. ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக இந்த சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். அதைப்பற்றி நிதியமைச்சர் ஏதாவது கூறியிருக்கிறார்களா? அவர்கள் லட்சக்கணக்கில் மனுக்கள் போட்டிருந்தும் கூட அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. அம் மக்கள் பரும கஷ்டம் சொல்லி முடியாது. ஏழை மக்கள் இரூப் பட்டினி பகல் பட்டினி கிடந்து செத்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒரு புறம், உணவுப் பொருள் இல்லாதது இன்னொரு புறமாக மக்கள் இரண்டினாலும் மடிந்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். நோய்வாய்ப்படுகிறார்கள். நோய்வாய்ப்பட்டு ஆஸ்பத்திரிகளுக்குச் சென்றாலோ, அதாவது சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளுக்குச் சென்றாலோ அங்கே இடம் கிடைக்கிறதா? இல்லை. ஆஸ்பத்திரிகளில் ஊழல் மிகவும் மலிந்திருக்கிறது. லஞ்சம் கொடுப்பவர்களுக்குத் தான் ஆஸ்பத்திரிகளில் படுக்க இடம் கிடைக்கிறது. ஆஸ்பத்திரிகளில் ஏழை மக்களுக்கு கொடுக்கப்படும் மருந்தோ அவர்கள் விரும்பத் தகாததாய், மிகவும் மோசமாய் இருக்கிறது.

19th December 1956] [Sri A. Ratnam]

அடுத்தபடியாக நான் கேட்க விரும்புவது, இந்தச் சர்க்காரை மிராசு தாரர்கள் விரும்புகிறார்களா இல்லை விவசாயிகள்தான் விரும்புகிறார்களா? விவசாயிகளுக்காக நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? மிராசுதாரர்களோ கார்வர்களை முறியடிப்போம், தேர்தலில் அக்கட்சியை எதிர்ப்போமென்றெல்லாம் சவால் விடுகிறார்கள். ஏழை விவசாயிகள் காரியமோ? அவர்களுக்கு நிலம் இல்லை. விதையில்லை. உரம் இல்லை. பணமில்லை. இப்படிப்பட்ட ஏழை மக்களுக்கு உதவியெய்ய அரசாங்கம் தயாராயில்லை. இவர்களுக்கு கடன் வசதியாவது அளிக்க இச்சர்க்கார் தயாராயில்லை. ஆனால் பெரிய பெரிய நிலச்சவான்தாரர்களுக்கு கடன் உதவியளிக்கத் தயாராய் இருக்கிறது இச்சர்க்கார். நிலத்தை ஈடாக வைத்துக்கொண்டு ஈடு கொடுக்க ஏழை விவசாயிடம் ஏது நிலம்? ஏழை மக்களுக்கு, அடமானம் வைக்க ஒன்று மில்லாதவர்களுக்கு, அவர்களில் யாருக்காவது நீங்கள் ஏதாவது செய்து கொடுத்திருக்கிறீர்களா? Co-operative Society வழியாக உதவியளிப்பதாகச் சொல்லலாம். அங்கு எவ்வளவு மனுக்கள் வந்துள்ளன. அவைகளில் எத்தனை பட்டுவாடா செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று பாருங்கள். ஒரு சிலருக்கு, கார்வர்களுக்கோ அல்லது அதிகாரிகளின் சொந்தக் காரர்களுக்கோதான் உதவியளிக்கப்படுகிறது. அதிலும் ஒரு பாகத்தைக் கொடுத்தால்தான் காரியம் நடக்கும்.

அடுத்தபடியாக இந்த ஐந்து வருடத் திட்டத்தை எடுத்துப் பார்போமே யானால் அது காசித்தில்தான் இருக்கிறது. “எட்டுச் சர்க்காய் கறிக் குதவாது” என்பதுபோல் அதனை மக்களுக்கு என்ன பயன் கிடைத்து இருக்கிறது? நாம் இங்கு சட்ட சபையில் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி பேசிக்கொண்டேயிருக்கிறோம். ஆனால் வெளியே ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பட்டினியால் வாடி தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒரு பக்கம். மருந்தில்லாத்திண்டாட்டம். உணவுப்பொருள் இல்லாத திண்டாட்டம். ஆச ஏழை மக்கள் மிகவும் அல்லற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்கிறோம், இப்படிச்செய்கிறோமென்றெல்லாம் ஏடுகளில் எழுதிவைப்பதினால் மட்டும் போதாது. சேரிகளில் சென்று பார்த்தால் தெரியும், அங்குள்ள மக்கள் படும் துயரம். அவர்கள் இந்த கார்வர்களுக்கு ஒருவிதத்திலும் வரும் தேர்தலில் வோட்டு போட மாட்டார்கள் என்பதை நான் இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சர்க்காரால் அவர்கள் எந்தவித நன்மையும் அடையவில்லை, “நண்ணைச்சட்டு நரியை காவல் வைப்பதுபோல்” ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணம் அவர்களுக்குப் போய் சேராமல் வேறு வழியில் தான் போகிறது. அப்பணத்தினால் ஹரிஜனங்கள் நலம் பெறவில்லை. நிதியமைச்சரவர்கள் சொல்லலாம், 15 வருடங்களுக்கு முன்பு ஹரிஜனங்களுக்காக 15,000 ரூபாய் செலவழித்ததால் இன்று ஒரு கோடி ஐம்பது லட்சம் செலவிடுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம். அன்று அந்த 15,000 ரூபாய் அவர்களுக்குப் பயன்பட்ட அளவிற்கு இன்றைய தினம் ஒரு கோடி ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் பயன்படவில்லை.

அடுத்தபடியாக, நூற்றுக்கணக்கான தமிழர்கள் இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார்கள் என்று நேற்றைய தினம் பார்லிமென்டில் கூறப்பட்டது. அவர்களுக்கு செய்யவேண்டிய நன்மையைப்பற்றி நம்முடைய சென்னை சர்க்கார் இதுவரையிலும் ஒன்றும் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கவில்லை. இது சம்பந்தமாக எனக்கு ஒரு யோசனை கூறவேண்டியிருக்கிறது. இலங்கையிலிருந்து ஆயிரக் கணக்கில் தமிழர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். பாகிஸ்தானிலிருந்து வந்திருக்கும் அகதிகளுக்கு எப்படி நாம் கோடிக்கணக்கில் பணம் செலவு செய்து உதவி செய்கிறோமோ அதேபோல் இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு இங்கு வரும் தமிழர்களுக்கு, அவர்களது குறைகளைக் கவனித்து அவைகளை நீக்குவதற்கு ஒரு கமிஷனை நியமிக்க வேண்டும். இந்த வேண்டுகோளை நியமைச்சரவர்களுக்கு விடுத்துக்கொண்டு, எனக்கு மேலும் பேச நேரமில்லாத காரணத்தினால் எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[19th December 1956]

12-24
p.m.

SRI M. P. SUBRAMANYAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையின் ஐந்தாண்டு காலத்தில் இதுதான் இறுதியான கூட்டம் என்பதை நாம் அறிவோம். ராஜ்யங்கள் திருத்தி அமைக்கப்பட்டதன் பின்னால் முதலாவதாக கூடும் கூட்டம் இதுதான். இந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் மக்களுக்கு என்னவெல்லாம் நன்மைகள் இருந்தது என்பது இன்று மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் சர்க்கார் சொல்லுகிற மாதிரி மக்களுக்கு கழிந்த காலத்தில் மாபெரும் சேவைகளை செய்திருக்கிறோம். முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம், இவைகள் மூலமாக நல்ல பலன்களை நாட்டில் கொண்டுவந்து சம தர்ம சமுதாயத்தை அமைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்த சம தர்ம சமுதாய ஆட்சியில் சாதாரணமாக கீழ் நிலையில் 10 ரூபாய் 15 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்த சாதாரண தொழிலாளி அதே மாதிரிதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறார். அதே மாதிரி மாதம் 10 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய அதிகாரிகளும் ஒரே நிலையில்லாத் தன் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுதான் இந்தியாவின் இந்திய அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் சம தர்ம சமுதாயம். அவர்கள் கூறுகிற வாதங்கள் சமுதாயத்தில் கீழ் தட்டில் இருக்கக்கூடியவர்களுடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்த வேண்டுமே தவிர மேல் தட்டில் இருக்கக்கூடியவர்களுடைய நிலையை குறைக்கக்கூடாது என்று கூறுகிறார்கள். அப்படி நாம் பார்ப்போமானால் மாதம் வெறும் 10 ரூபாய், 15 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய ஒரு சாதாரண ஆள் எப்படி 10 ஆயிரம் ரூபாய் மாதம் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய ஆளின் நிலையை அடைய முடியும் என்று கேட்கிறேன். ஆகவே இதையெல்லாம் சொல்லுகிறார்களே தவிர கீழ் தட்டில் இருப்பவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வேண்டி ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை என்று தான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. நிதி அமைச்சர்கள் கூறி இருப்பது போல கீழ்தர ஊழியர்கள் இனி மேல் போக்குவரத்து படி பெறப்போகிறார்கள் என்றெல்லாம் இருக்கிறதே தவிர அவர்களுடைய முழு கோரிக்கைகளையும் அரசாங்கம் நிறைவேற்றி வைத்ததாக தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் நாட்டிலுள்ள கடைத்தர சிப்பந்திகளின் நிலை ஒன்றும் உயரவில்லை என்று தெரிகிறது. சமீபத்தில் புதுக்கோட்டையில் மந்திரி அவர்கள் அங்குள்ள சர்க்கார் சிப்பந்திகளைப் பார்த்து 'உங்களுக்கு முழு நேர வேலை வேண்டுமா அல்லது பாதி நேர வேலை வேண்டுமா' என்று கேட்டாராம். நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் இதை அவர்களிடம் கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எவ்வளவு பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிற பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியது மிக அவசியம் என்பதை சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அதுபோல்தான் என்.ஜி.ஒக்களின் குறைகளும் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு இப்போது வெறும் 7 ரூபாயை மாததீர்ம் கூட்டுவது என்பது வெறும் கண் துடைப்பாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் கோருகிற கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஒரு சம்பளமும் மாகாண அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஒரு சம்பளமும் இருக்கக்கூடாது, மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய சம்பளம் எங்களுக்கும் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இரண்டுபேருக்கும் ஒரேவிதமாக நியாயம் வழங்கவேண்டியது அவசியம். ஆகவே இதில் சர்க்கார் பணம் இல்லை என்று சாக்கு போக்குச் சொல்லுகிறார்களே தவிர சரியான பதில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. விவசாய உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் இன்று பொருள்களின் விலை அதிகமாக ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அதாவது விவசாயிகளுக்கு இது மிக கஷ்டத்தை கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. அதாவது அறுவடையான உடன் விலை குறைந்தும் பின்னால் விவசாயிகளிடம் உள்ள தானியங்கள் எல்லாம் தீர்ந்த பிறகு விலை வாசி ஏறியும் இருந்து கொண்டு வருகிறது. விலைவாசி பொதுவாக இறங்க வேண்டியது தான். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு இவ்விதமாக ஒரு கஷ்டமும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதில் விவசாயிகளுடைய நலனை பாதுகாப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க

19th December 1956] [Sri M. P. Subramaniam]

வில்லை என்று தெரிகிறது. அடுத்ததாக இன்று விவசாயிகளுக்கு அவசியமான பம்பு செட்டுகள் வாங்க வேண்டுமென்றால் அதனுடைய விலை அதிகமாகப் போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கணக்குப்படி வருஷத்திற்கு 1,000 கிராமங்கள் வரை மின்சார வசதி செய்யப் பட்டு வருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம் தான். இப்போது விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. ஒரு பம்பு செட்டுக்கு 500 ரூபாய் விலையாக இருந்தது இப்போது, 800 ரூபாயாக விலை ஏறியிருக்கிறது. அதிலுள்ள ஒரு ஸ்டார்டர் ஸ்விட்ச் (starter switch) 80 ரூபாயாக விலை இருந்தது. இப்போது 250 ரூபாய் வரை விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றி விவசாயிகள் அரசாங்கத்தினிடத்தில் பலதடவையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது இந்த மாதிரியுள்ள பம்பு செட்டுகளை அரசாங்கமே வரவழைத்து இறக்குமதி செய்து விவசாயிகளுக்கு விற்பனை செய்யலாம். இது விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கும். ஆதலால் இம் மாதிரி அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வரிவிதிப்பை எடுத்துக்கொண்டால் இப்போது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கையில் எக்ஸைஸ் வரி விதிப்பை விட்டுக் கொடுத்திருக்கிறது. நம்முடைய மாகாண அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் ஏற்படக் கூடிய வழிகளை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு விட்டுக் கொடுத்து விட்டு ஏதாவது இங்குள்ள காரியங்களுக்கு நிதி பெறுவதற்கு டில்லிக்கு காவடி தூக்கிக் கொண்டு போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான முறைகளை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு பல முனை விற்பனை வரியை மாற்றி ஒரு முனை விற்பனை வரியை கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆத்தூர் ஜில்லாவில் நிலங்கள் பலருக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நிலங்களில் பயிர் செய்வதற்கு முடியாதபடி தண்ணீர் அரிந்து இன்று அந்த நிலங்கள் சத்து இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த இடங்களில் இப்போது அந்த விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர் வைத்து உழுது கொடுக்க வேண்டும், இதைப் பற்றி பல ஆண்டுகளாக அரசாங்கத்தினிடத்தில் சொல்லியும் இது வரையிலும் அதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பது வருந்தக்கூடிய விஷயம். இது தவிர சமுதாய வளர்ச்சி திட்டம், தேசம் அபிவிருத்தி திட்டம் என்று பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதில் செல்விடப்படுகிற பணம் விவசாயிகளுக்கு உதவியாய் இருக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு தேவநாயக்கன்பாளையம் பிரதேசத்திலுள்ள குறைகளை அரசாங்கம் நிவர்த்தி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலாவதாக இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி பேசும்போது அரியலூரில் நடத்த விபத்தைப்பற்றி ரூபகம் வருகிறது. அந்த விபத்தில் மாண்டவர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் முறையில் நாம் இந்த சபையில் அனுதாப தீர்மானம் நிறைவேற்றினோம். நாம் எத்தனை தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றினாலும்கூட மாண்டவர்களுடைய உயிரை திரும்பக் கொடுக்க முடியுமா? அது முடியாத காரியம். அது போல அங்குள்ளமாய் இருக்கிறவர்களுக்கு நம்மால் அவர்களுக்கு வேண்டிய உடல் நிலைசக்தியையும் அளிக்க முடியாது. ஆகவே இந்த விபத்தின் காரணம் என்ன? யாரால் இந்த விபத்து ஏற்பட்டது, என்று நாம் இப்போது சொல்ல முடியாது. ஆனால் ரயில்வே இலாகா, ரெவின்யூ இலாகா, மராமத்து இலாகா இவை போன்ற இலாகாக்கள் எல்லாம் மிக முக்கியமான பொறுப்புள்ள இலாகாக்கள் என்பதை முதலில் சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த குறிப்பிட்ட விபத்தைப்பற்றி யார் யார் பொறுப்பாளி என்பதெல்லாம் விசாரணையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எதிர்பாராத விதமாக நல்ல மழை பெய்தது.

12-32
p.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [19th December 1956]

அம்மாதிரியான மழை பெய்த காரணத்தினால் பொது ஜனங்களின் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது. நல்ல மழை பெய்தால்தான் குளங்கள் எரிகள் எல்லாம் தண்ணீர் பெருக முடியும். ரயில்வே நிர்வாகத்திலும் பொதுவாக ரஸ்தாக்களை கவனிப்பதிலும் அந்த நிர்வாகத்திலும் பல ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. அது போல் ரெலின்பூ இலாகாவிலும் மராமத்து இலாகாவிலும் இருக்கின்றன என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறேன். மழை அதிகமாக பெய்ததினால் இந்த மாதிரியான விபத்து ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிகமாக மழை பெய்தால்தான் நாட்டில் பொது ஜனங்களும், கால் நடைகளும் சுகமாக வாழ முடியும். ஆதலால் மழை அதிகமாக பெய்வதால் இம்மாதிரியான விபத்து ஏற்படும் என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது.

மழை பெய்வது நல்லதுதான். அந்த நாம் எல்லோரும் வரவேற்க வேண்டியதுதான். ஏரி, குளங்களை மராமத்து செய்வதில் விதிகள் இருந்தாலும்கூட அதை சரிவர கண்காணிக்க வேண்டும். அவற்றின் மராமத்துக்களை புறக்கணிக்கவே கூடாது. அதிகமாகப் பெய்தால் தண்ணீர் கண்ட இடங்களில் பாயும். அதனால் சேதம் ஏற்படாதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை. அதற்குத்தக்க நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் உணர வேண்டும்.

உணவு நிலைமை சம்பந்தமாக நேற்று நம்முடைய விவசாய மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில் ஒரு நல்ல நிலைமை வந்து விட்டது என்று அறிவித்தார். விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுத்து விட்டோம் என்றும் கூறினார். இனி ஆபத்து என்பது இல்லை என்பதாகவும் குறிப்பிட்டார். அதுவும் அவருடைய அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. நம்முடைய விவசாய மந்திரியும் மத்திய சர்க்கார் உணவு மந்திரியும் தங்களுடைய முயற்சியினால் ஒரு அற்புதம் ஏற்பட்டு விட்டது என்றும் சொன்னார். ஆனால் அவர் கொடுத்திருக்கக் கூடிய புள்ளி விவரங்களை பார்த்தால் கடந்த மார்ச்சு மாதத்திலிருந்து விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே போய் இருந்திருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார் மே மாதத்தில் தான் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. நியாய விலைக் கடைகளில் அரிசி படி ஒன்றுக்கு பதினேரு அணுவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தால் சுமார் 2,000 நியாய விலைக் கடைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கடைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அரிசியைப் பார்த்தால் ஒரு கடைக்கு ஒரு நாள் ஒன்றுக்கு 20 மூட்டைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருந்தும் ஒரு நாளைக்கு 1½ மூட்டைகளுக்கு மேல் விற்கப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. சுமார் 20 மூட்டைகளைக் கொடுத்தால் சுமார் பத்து நாட்களுக்கு மறுபடியும் அந்தக் கடையில் அரிசி இருக்காது. கொடுக்கப்படும் அரிசி மூட்டை ஒரு நாளைக்குத்தான் வரும். திருச்சி நகரத்தில் இதை நான் கண்ணால் பார்த்திருக்கிறேன். அதனால் இதன் விஷயம் எனக்கு நேரடியாகத் தெரியும். ஆனால் மந்திரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் திடீரென்று அற்புதம் ஒன்று தோன்றி விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் விஷயம் வேறு. விலைவாசிகளின் இருக்கத்திற்கு காரணம் வியாபாரிகளைக் கேடால் நன்றாகத் தெரியும். சர்க்காருடைய முயற்சியினால் விலைவாசிகள் இறங்கவில்லை. எங்களுடைய முயற்சினால்தான் விலைவாசிகள் இறங்கியது என்று வியாபாரிகள் சொல்லிக்கொண்டிருந்ததை நான் கேட்டிருக்கிறேன். சர்க்கார் எவ்வளவு நியாய விலைக்கடைகளை ஆரம்பித்தாலும் விலை குறையாது. விலைகள் குறைய வேண்டுமானால் அது 'எங்கள் கையில்லாதான் இருக்கிறது' என்று வியாபாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். 'எங்கள் கையில் இருக்கும் ஸ்டாக்கை நாங்கள் வெளியே விட்டால் விலைவாசிகள் தானாகவே இறங்கிவிடும். ஒரு படி அரிசி 11 அணு, இல்லை 10, அல்லது 9 அணுவிற்குக் கூட எங்க

19th December 1956] [Sri M. Kalyanasundaram]

ளால் குறைக்க முடியும்' என்று சொல்லுகிறார்கள். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்று விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவது சர்க்காருடைய கையில் இல்லை. அது வியாபாரிகளுடைய கையில்தான் இருக்கிறது என்று தெரிய வருகிறது. வியாபாரிகள் எல்லாரும் திட்டம் போட்டுக்கொண்டு பேசிக் கொண்டு இந்த மாதிரி விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள். அவர்களுடைய இஷ்டம்போல் விலைவாசிகளை ஏற்ற வேண்டுமோ அல்லது இறக்க வேண்டுமோ அப்படியே செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் பார்க்கும்போது சர்க்கார் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு சக்தி அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவருகிறது. இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்களா? இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இது சர்க்காருக்கு தெரிந்தோ அல்லது தெரியாமலோ நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைவிட மத்திய சர்க்கார் நிதி மந்திரி ஒரு படி முன்னால் போகிறார். இப்பொழுது ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து கடன் கொடுப்பதில் ஒரு புது உத்தரவு போட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார். அதாவது தானியங்களின் பேரில் கடன் கொடுப்பதை ஒரு அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தியிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அது என்ன போன்றவர்களுக்கு ஒரு விஷயத்தில் சந்தோஷமளிப்பதாக இருந்தாலும் அதில் சில மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது சுமார் 24 கோடி ரூபாய் உணவுப் பொருள்களின்மீதே கடன் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதில் இப்பொழுது ஐந்தே கோடி ரூபாயை குறைத்து விட்டதாகச் சொல்லுகிறார். அதனால் வியாபாரிகள் தானியங்களை வாங்க முடியவில்லை என்றும் அதனால் தானியங்கள் வெளி வருகிறது என்றும் அதனால் விலைவாசிகள் குறைந்து விட்டது என்றும் அதன் மூலமாக ஸ்டாக் வெளியே வருகிறது என்று சொல்லுகிறார். இப்படி மத்திய சர்க்கார் மந்திரி சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. இதில் மாகாண சர்க்கார் கொஞ்சம் யோசனை செய்ய வேண்டும். ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து கொடுக்கக் கூடிய கடன் தொகையை குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அறுவடை காலத்தையும் கொஞ்சம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி கடன் கொடுக்கும்போது அறுவடை காலங்களில் கொடுக்கக் கூடாது. அப்படி கொடுத்தால் வியாபாரிகள் அந்தக் கடனை வாங்கி தானியங்களை வாங்கி பதுக்கி வைத்துக் கொண்டு அறுவடை இல்லாத காலங்களில் அதிகப்படியான விலைக்கு விற்க வசதி ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையை ஏற்படுத்தக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால் இந்த இரண்டு வருஷங்களாக ஏற்பட்டு வந்திருக்கும் நிலைமைதான் மீண்டும் ஏற்படும். அந்தப் பொறுப்பை மாகாண சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அல்ல, 14, 13, 10-க்குக் கூட வந்துவிடும். அப்படியும் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி வந்தால் விவசாயிகள் தங்களுக்கு அதிகப் படியான நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று கூக்குபல் வரும். விலைவாசிகள் உயர்ந்தால் அதை வாங்கி உபயோகிக்கும் தொழிலாளர்களும் ஊழியர்களும் கிளர்ச்சி செய்வார்கள். இதற்கு சர்க்கார் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு வழி இருக்கிறது. சர்க்கார் ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து கொடுக்கக்கூடிய கடன் தொகையை வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்காமல் அவர்கள் கொடுக்கும் தொகையை விவசாயிகளுக்குக் கடனாகக் கொடுத்தால் நன்மையாக இருக்கும். அம்மாதிரி கொடுப்பதற்கு இப்பொழுது சர்க்காருக்கு வசதி இருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் நியாய வார மசோதாவை இயற்றி இருக்கிறோம். அந்த மசோதாவின் பிரகாரம் விவசாயிகளுடைய கையில் மகசூல் தாராளமாக இருக்கும். அவர்களிடமுள்ள தானியங்களை பணயமாக வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கே அந்தக் கடன் தொகையைக் கொடுத்தால் அவர்கள் அதை வைத்துக் கொண்டு தானியங்களை ஒரே அளவில் விற்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். வியாபாரிகள் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு அதிக விலைக்கு அறுவடையில்லாத காலங்களில் விற்பதற்கு இடம் ஏற்படாது. ஆகவே கடன் தொகை வியாபாரிகளின் கையில் போகாமல் விவசாயிகளுடைய கைக்குப் போகும்படியாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே ரிசர்வ் பாங்க் கொடுக்கக்கூடிய அட்வான்ஸ் தொகை விவசாயிகளுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும். அப்

[Sri M. Kalyanasundaram] [19th December 1956]

பொழுதுதான் அவர்கள் ஓரளவு ஸ்டாக்குகளை வைத்துக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் தான் இப்பொழுது நடைபெறுவது போல் அதாவது வருஷத்தில் ஒன்பது மாதங்கள் விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டும் அறுவடை காலமாகிய மூன்று மாதங்களுக்கு விலைவாசி இறங்கிக் கொண்டும் இருக்காது. இம்மாதிரியான நிலைமை ஒவ்வொரு வருஷமும் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம். இதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை இப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதைப் பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கும் இந்த சர்க்கார் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

இப்பொழுது சமர்பித்துள்ள வரவு செலவு திட்டத்தை வரப்போகும் மந்திரி சபை நிறைவேற்றப் போகிறது என்று சொல்லுகிறார். இப்பொழுது தேர்தல் வரப்போகிறது, புதிய மந்திரி சபையை அமைக்கப் போகிறார்கள். எந்த மந்திரி சபை வந்தாலும் இதே கொள்கையைத்தான் பின்பற்றப் போகிறார்கள். கடந்த ஐந்து வருஷங்களாக நடந்து வந்த நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் முதல் மந்திரி பதவியில் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டாலும் நிதி மந்திரி பதவியில் ஒருவர்தான் இருக்கிறார். எந்த மந்திரி சபை வந்தாலும் கொள்கையில் மாறுதல்கள் ஏற்படும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. இப்பொழுதுள்ள நிதி மந்திரிக்கு இருக்கும் செல்வாக்கினால் அவரே மறுபடியும் புது மந்திரி சபைக்கு வருவார் என்றும் இன்னும் அதிகப்படியான பொறுப்பையும் ஏற்று வருவார் என்றும் தோன்றுகிறது. எந்த மந்திரி சபை வந்தாலும் எதிர்க் கட்சியில் பலமாகத்தான் இருப்பார்கள். யார் அதிகாரத்திக்கு வந்தாலும் அவர்கள் பொறுப்பாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். ஐந்து வருஷங்களில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை யோசித்து அதைச் செய்து விட்டுப் போக வேண்டும். இப்பொழுது பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை சமர்பித்திருக்கிறார். அதை சரிக்கட்ட என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறார் என்பதைப்பற்றி அவர் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லாமல் தந்திரமாக மழுப்பி விட்டார். ஆனால் அவரே நிதி மந்திரியாக வந்தால் இந்த பற்றாக்குறையை எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறார் என்பது ஒரு பெரிய விஷயம். அதைப்பற்றி அவர் எடுத்துப் பேச விரும்பவில்லை. ஆனால் புது மந்திரி சபை வந்த பிறகு அதைப்பற்றி எடுத்துத்தான் சொல்லப் போகிறார். அப்பொழுது நாங்களும் அதைப்பற்றி சொல்லப் போகிறோம். ஆனால் கடந்த ஐந்து வருஷங்களில் பல விஷயங்களைப் பற்றி வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார். அவைகளில் எவ்வளவை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பல விஷயங்களில் பல வாக்குறுதிகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதலாவதாக தேர்தல் நடந்து வந்தபோது 1952-ம் வருஷம் முதல் கூட்டத்தில் என்ன சொன்னார்கள் என்றால் கூடிய சீக்கிரத்தில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொன்னார்கள். அது தான் தங்களுடைய முக்கியமான லட்சியம் என்றும் சொன்னார்கள். நடைமுறையில் துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் 1955-ம் வருஷத்தில் முதன் முதலாகத் தஞ்சை பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்தது. அது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தது. அதற்குத் திருத்தம் மறுபடியும் 1955-ம் வருஷம் சொண்டு வந்து இப்பொழுது அமல் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் 1952-ல் வாக்குறுதி கொடுத்த பிரகாரம் நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் கொண்டு வரவில்லை. மூன்று தொகுதிகளாகக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லி கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றும்படி அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க விஷயம் தான். இரண்டாவதாக நியாயவாரச் சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அது வந்திருந்தபோதிலும்கூட நடைமுறையில் அது இன்னும் அமுலுக்கு வரவில்லை. அதற்கு வேண்டிய விதிகளை வெளியிடுவதற்கு இன்னும் காலம் வரவில்லை. அதற்குக் காரணம் எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. முதலில் சட்டம் செலெக்ட் கமிட்டிக்குப் போய் பிறகு சபைக்கு வந்து அது சட்டமாகி அதன் பிறகு ஜனாதிபதியின் அதிகாரத்திற்குப் போய் அவரும் அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுத்து விட்டார். ஆனால் இன்னும் அது

19th December 1956] [Sri M. Kalyanasundaram]

அமுலுக்கு வரவில்லை. இன்னும் ரெண்ட் கோர்ட்டுகள் அமைக்கவில்லை. தாசில்தார், கலெக்டரைப் போய்க் கேட்டால் சட்டம் வந்து விட்டதேயொழிய அதைப் பற்றி எங்களுக்கு இன்னும் உத்தரவு வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் எங்களால் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சட்டம் வந்தால் மட்டும் போதாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சமீபத்தில் ஹைக்கோர்ட் ஆர்டர் ஒன்று வந்த பிறகு அவர்களுடைய மனம் மாறிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஹைக்கோர்ட்டின் தீர்ப்பின் விளைவாக சர்க்கார் அதிகாரிகளிடத்தில் ஒரு பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். திருச்சி கலெக்டர் ஸ்ரீ ஆர். எஸ். மலையப்பனை ஒரு பெரிய புரட்சி வாதி என்று நினைக்கிறார்களா? யார் கலெக்டராக இருந்தாலும் எங்களுக்கு கவலையில்லை. மிகவும் முரட்டுத்தனமான கலெக்டர்களுமாயும் நாங்கள் சமாளித்திருக்கிறோம். ஹைக்கோர்ட் நீதிபதி எழுதி இருக்கக் கூடிய குறிப்பு விவசாயிக்கு உரிமையேயில்லை, நிலப்பிரபுவுக்குத் தான் உரிமையிருக்கிறது என்று சொல்லட்டும். ஆனால் தன்னுடைய அதிகாரத்துக்கு மீறி அந்தக் கலெக்டர் மீது குற்றம் சாட்டியதன் உள்நோக்கம் என்ன என்பதைச் சர்க்கார் பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்த கலெக்டர் செய்த குற்றம்தான் என்ன? ஏழை மக்களோடு சகஜமாகப் பழகுகிறார். குற்றம் குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால் அதன் மேல் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறார். சர்க்கார் கொள்கைக்கு ஒப்ப காரியங்களைச் செய்தால் அவைகளை சர்க்கார் பாராட்டும் என்று நினைத்து செய்து விடுகிறார். இப்படிச் செய்வதை “எதேச்சாதிகாரம்” என்று சொல்ல முடியுமா? பெரிய நிலப் பிரபுக்களுடைய விருந்துகளில் கலந்து கொள்ளும் அதிகாரிகள் எல்லாம் நல்லவர்கள்; ஆனால் ஏழை மக்களோடு சகஜமாகப் பழகும் அதிகாரிகள் “totalitarian” என்ற மனப்பான்மை ஏற்படுமானால் அது தேசத்திற்கே ஆபத்து என்பதைச் சர்க்காருக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஹைக்கோர்ட் தான் மக்களுக்கு நீதியை வழங்கும் ஸ்தலம். ஆகவே ஹைக்கோர்ட்டின் பேரில் மக்களுக்கு மதிப்பு ஏற்பட வேண்டும். ஹைக்கோர்ட் நீதிபதி அப்பேர்பட்ட குறிப்பை எழுதியதன் மூலக் காரணத்தைச் சர்க்கார் விசாரிக்க வேண்டும். சோஷலிஸ்ட் சமுதாயம் நமது குறிக்கோள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒழுங்கான நிர்வாகம் வேண்டுமானால் இப்பேர்பட்ட போக்குகள் ஆபத்தைத்தான் விளைவிக்கும்.

12-44
p.m.

நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தப்பட்டவரை நமது சர்க்காரின் போக்கு “முன் ஒரு அடி எடுத்து வைத்தால் பின்னால் இரண்டு அடி எடுத்து வைக்கக் கூடிய” நிலையில்தான் போய் கொண்டிருக்கிறது. நிலச்சீர்திருத்தத்தின் மூன்றாவது அம்சம் என்ன என்று தெரியவில்லை. ஐந்து ஆண்டுகளாக வாக்குறுதிகள் அளித்தும் கடைசியில் என்னவாயிற்று என்றால் “பஞ்சபாண்டவர்கள் கட்டில் கால்களைப் போல் மூன்று என்று சொல்லி, இரண்டு விரலைக் காண்பித்து ஒன்று என்று என்று எழுதி அதையும் அழித்துவிட்டதைப் போலாயிற்று”. ஆகவே நடைமுறையில் இச்சீர்திருத்தத்தை கொண்டு வருவதற்கான தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சர்க்கார் சில வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முறையிலும், இச்சபையிலும், அவைகளைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். Revenue அமைச்சர் இப்பொழுது சபையிலில்லை. ஆனால் அவர் பேசக்கூடிய விஷயமும் நிதி அமைச்சரின் அங்கீகாரம் பெற்றதாகவேயிருக்கும். ஒரு முனை விற்பனை வரி கொண்டு வருவதாகச் சொல்லி, ஐந்து வருடகாலமாக சர்க்கார் ஆலோசனை பண்ணி ஆகிவிட்டது. National Development Council-லில் நடைபெற்ற விவாதத்தின் போது, சில பண்டங்களின் மீதுள்ள வரியை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் மாகாண சர்க்கார் அப் பண்டங்களின் மீது விற்பனை வரி விதிக்காது, நண்பர் சுப்பிரமணியம் எடுத்துக் காட்டியதைப்போல, மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்கார் மீது பழியைப் போட்டு தப்பித்துக் கொள்வதற்கான ஒரு நிலைமையே இதனால்

[Sri M. Kalyanasundaram] [19th December 1956]

ஏற்படும். சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் வாக்குறுதிப்படி ஒருமுனை விற்பனை வரிதான் விதிக்கவேண்டும். இப்பொழுது இதிலிருந்து சமார் 9 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. இதைவிட அதிக தொகை கிடைத்தாலும் எங்களுக்கு ஆட்சேபணியில்லை. ஆனால் இந்த வரியை வசூலிக்கும் இயந்திரம் வியாபாரிகளிடம் மிகவும் கடுமையாக நடந்து கொள்கிறது. ஐந்து ஆண்டுகளாக ஆலோசனையில் இருந்த பிறகும் இந்த ஒரு முனை விற்பனை வரியைப் பற்றிய வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படவில்லை.

இம்மாதிரி நிறைவேற்றப் படாத பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. நிறைவேற்றப் படாத காரியங்களைச் சட்டிக் காட்டுவதுதான் எங்களுடைய கடமை. ஆசிரியர்கள், சர்க்கார் சிப்பந்திகள், ஜெயில் வார்டர்கள், போலீஸ் காரர்கள், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்கள் சம்பள விஷயமாக, ஆரம்ப பத்திலிருந்தே மந்திரிகள் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். வாக்குறுதி கொடுக்கும்போது நிதானமாக இருந்தால் நன்றிய் இருக்கும். கடந்த பத்து வருஷ காலமாக இச் சிப்பந்திகள் சம்பள உயர்வை கேட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இச்சிப்பந்திகளுக்கு பணத்தை வைத்து சரியாக செலவு செய்யத் தெரியாது என்று நினைத்து, சர்க்காரை *guardian* மாதிரி இருந்து கொண்டு, கல்விச் சலுகை, வைத்தியச் சலுகை, முதலியவைகளை கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதன் பலன் என்னவென்றால் ஆஸ்பத்திரிக்குள் எந்த வியாதியஸ்தர்கள் போனாலும், கையிலிருந்து மருந்து வாங்கிக் கொண்டு வா என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு தனி நபர் போனால் மருந்தையாவது எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் போனால் மருந்தைக்கூட எழுதிக் கொடுப்பதற்கு அங்குள்ள டாக்டர்கள் பயப்படுகிறார்கள். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களிடமே விசாரித்துப் பார்த்தால் இதன் உண்மை நன்கு விளங்கும். நடைமுறையில் இந்தச் சலுகையால் அவர்களுக்கு ஒருவிதப் பயனும் ஏற்படவில்லை. இப்பொழுது பஞ்சப் படியை 5 ரூபாய் அதிகரித்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஒன்பது மாதக் காலமாகவே விலைவாசிகள் வெகுவாக உயர்ந்திருக்கின்றன. அரிசிக்கு மட்டுமே சிப்பந்திகள் எவ்வளவு செலவு செய்திருப்பார்கள் என்பதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அரசியல் காரணத்திற்காக நாங்கள் இச் சிப்பந்திகளின் நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம் என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் நினைத்து எங்கள்மேல் ஆத்திரப்பட்டால் அது மிகவும் தப்பாகும். அதற்காக சிப்பந்திகள் மீதும் கோபப்பட்டால் பலன் ஒன்றுமில்லை. என்.ஜி.ஓ.-க்கள் வருகிற ஜனவரி மாதம் ஒன்பதாம் தேதியன்று ஒரு மணி நேரம் அடையாள வேலை நிறுத்தம் செய்ய முடிவு செய்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. இந்த நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு காரணம் நமது மாகாண சர்க்காரும், நிதி அமைச்சரும், முதலமைச்சரும் தான். வீணாக எதிர்க்கட்சியின் மீதே அல்லது சிப்பந்திகளின் மீதே ஆத்திரப்படுவதில் பயனில்லை. எங்களுடைய கிளர்ச்சியினால், உங்களுடைய கை பலப்பட வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து நீங்கள் வேலை செய்ய வேண்டும். அடக்கு முறையினால் எதையும் சாதித்து விடலாம் என்ற காலம் மலையேறி விட்டது. சிப்பந்திகளை பயமுறுத்துவது விவேகமாகாது. நமக்கு திறமையான நிர்வாகம் வேண்டாமா? அமைதியான நிர்வாகமும், திருப்தி உள்ள நிர்வாகமுமே நிதி அமைச்சரின் குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டும். 'எதிர்க்கட்சி என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லட்டும், அதைப்பற்றி எனக்கு கவலையில்லை' என்ற மனப்பான்மை கூடாது. தங்கள் சிப்பந்திகள் விஷயத்தில் இந்த ஐந்து வருட காலமாக சர்க்கார் மிகவும் மந்தமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பல சமயங்களில் ஆத்திர மூட்டக்கூடிய பேச்சுக்களையும் பேசியிருக்கிறார்கள். திருப்தியற்ற நிர்வாகத்தை வைத்துக் கொண்டு எப்படி திறமையான சேவையை எதிர் பார்க்க முடியும்? இப்போது கொடுத்துள்ள ஐந்து ரூபாய் யாரையும் திருப்தி செய்யவில்லை. எழு ரூபாயாவது எல்லோருக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று அப்பொழுதே சொன்னேன். சிப்பந்திகளிடம் அதிருப்தியை பரப்புவதற்கு நாங்கள் பொறுப்பாளிகள் அல்ல. அதிருப்தியை போக்கு தற்கான யோசனையைத் தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். ராஜ்ய சர்க்கார்

19th December 1956] [Sri M. Kalyanasundaram]

வேறு, மத்திய சர்க்கார் வேறு அல்ல. இதில் மத்திய சர்க்காருக்கும் பொறுப்புண்டு. ராஜ்ய சர்க்காருக்கு மத்திய சர்க்கார் ஒரு கணிசமான தொகையை ஏன் மான்யமாக வழங்க முன் வரக்கூடாது என்று நமது சர்க்கார் கேட்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு எந்த விதமான சம்பளம் பஞ்சப்படி இருக்கிறதோ அதே விதத்தை ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் வழங்குவது தான் நியாயம். மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளே உடனடியாக 25 சதவிகிதம் சம்பள உயர்வு வேண்டுமென்று இப்பொழுது கேட்கிறார்கள். எதிர் கட்சியின் தூண்டுதல் என்று இதை சலபமாகச் சொல்லிவிட முடியாது. சில நாட்களுக்கு முன்பு தான் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஐ.என்.டி.யூ.சி.-ஐச் சேர்ந்த அந்த ஸ்தாபனத்தின் தலைவர் தமது பிரசங்கத்தில் எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக 25 சதவிகிதம் சம்பள உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்றும், கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு 100 சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் கம்யூனிஸ்டு அல்ல. ஐ.என்.டி.யூ.சி.-யின் தலைவரான ஸ்ரீ வாலவதாவே தான் அவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார். அதைத் தான் மத்திய சர்க்கார் மந்திரி கந்துபாய் தேசாயும், நந்தாவும் நாட்டில் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். நாங்கள் அவர்களைத் தூண்டி விடுவதாகக் கோப்படுவதைக் காட்டிலும், ஸ்ரீ கந்துபாய் தேசாய் ஏன் அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று கேட்க வேண்டும், ஸ்ரீ நந்தா ஏன் அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று கேட்க வேண்டும். அல்லது தேர்தல் வருகிறது என்பதற்காக அவர்கள் எல்லோரும் அப்படிப் பேசுகின்றார்களா என்பதாவது நமக்குத் தெரிய வேண்டும். நம் ராஜ்யத்திலுள்ளவர்களின் சம்பளத்தை 25 சதவிகிதம் இவர்களே உயர்த்தட்டும். எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு இது ஞால் வோட்டு கிடைக்காமல் போனாலும் பரவாயில்லை. அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்தி இவர்களே மறுபடியும் பதவிக்கு வந்தாலும் எங்களுக்குச் சந்தேகம் தான். எப்படியாவது இன்றைய தினம் அடித் தட்டில் நின்று கொண்டு மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வருகின்றவர்களின் சம்பளம் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அளவு உயர்ந்தால் போதும் என்று தான் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்ய சம்பள விதிதாசாரத்திற்கு ஏற்பவாவது நமது சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் சம்பளம் 25 சதவிகிதம் உயர வேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவர்கள் உயர்த்தியிருப்பது 5 ரூபாய் தான். இது போதவே போதாது. குறைந்தது 15 ரூபாயாவது உயர்த்திக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் நான் பல பிரச்சனைகளைப் பற்றி பேச வேண்டி இருந்தாலும் எல்லா வற்றையும் பேசுவதாய் இருந்தால் நேரம் போதாது. தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காக 4½ வருஷமாக தொழிலாளர் இலாக்கா இயங்கி வருகிறது. பல பிரச்சனைகளில் அவர்கள் முடிவு கண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இவர்கள் கொடுக்கும் தீர்ப்பை முதலாளிகள் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவில்லை என்றால் டிரிப்யூனலுக்கு அட்ஜஸ்டிக்ஷனுக்கு விடுவதில்லை. அதனாலே பெரும்பாலான இடங்களில் தகராறு நீடிக்கிறது. விலைவாசிகள் ஒரேயடியாக உயர்ந்திருக்கக் கூடிய இந்தக் காலத்தில் தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் மிக அமைதியாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மனது மாறாமலிருக்க அவர்களுக்குத் தேவையான உதவியை சர்க்காரே உணர்ந்து உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். ஒரு தொழிலுக்குப் பல தொழிற் சங்கங்கள் இருந்தது போக ஒரே ஒரு தொழிற் சங்கத்தை அனுமதிப்பது பற்றியும், அவர்களுக்கு அங்கீகாரம் வழங்குவது பற்றியும் ஆலோசித்து ஒரு மசோதா கொண்டு வரப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதைப்பற்றி நாங்களும் விவாதித்து இருக்கிறோம். ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அந்த மசோதா இன்று எங்கே போய்விட்டது என்று தெரியவில்லை. பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு தொழிலாளர்கள் என்ற உரிமையே இல்லாமல் போய்விட்டது. அதைப் பற்றிய மசோதாவையும் “முடிந்தால்” கொண்டுவருகிறேன்” என்று சொல்லுகிறார் அமைச்சர். “முடிந்தால்” என்பதற்கு என்ன வேண்டுமென்றாலும் அர்த்தம் கொடுக்கலாம். அதை உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும்.

12-54
p.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [19th December 1956]

தொழிற் சங்கங்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டு சர்க்கார் சார்பில் வழங்கப்படும் சமரசத் தீர்ப்பை முதலாளிகள் ஏற்றுக்கொள்ளாத போது மேலே அப்பீல் செய்து கொள்ள தொழிற் சங்கத்திற்கு உரிமை வழங்கி விடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு சர்க்கார் வக்கீல்கள் உதவி செய்வது கிடையாது. சர்க்கார் வக்கீல்களின் உதவியை தொழிற் சங்கங்கள் கோருகின்றனவா இல்லையா என்பது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். அவர்கள் முழுக்க சர்க்கார் வக்கீல்களையே நம்ப மாட்டார்கள். முதலாளி வக்கீலோடு சேர்ந்து கொண்டு சர்க்கார் வக்கீல் தொழிலாளர்களின் தலையில் கை வைத்தாலும் வைத்து விடுவார்கள் என்ற பயம் இருக்கும். இருந்தாலும் சர்க்கார் தன்னுடைய பொறுப்பாக அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். இது கடைசிக் கூட்டம் என்றால் நான் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களை அப்புறம் சொல்லலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டு இத்தான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-56
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டு நாட்களாக நீதி நிலை அறிக்கை பற்றி இங்கு விவாதம் நடந்தது. இவ்வளவு குறுகிய கால அளவில் விவாதம் நடந்தது இது தான் முதல் தடவை என்று நினைக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் நாம் எல்லோரும் தேர்தலை எதிர் நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். “இவைகள் யாவும் தற்காலிகமாக இருக்கக்கூடிய விஷயம். இந்த பட்ஜெட்டும் கூட தற்காலிக பட்ஜெட். ஆகையால் இதிலே விரிவான விவாதம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை” என்று அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்த காரணத்திலேயே சர்க்கார் இந்த விவாதத்திற்கு மூன்று நாள் ஒதுக்கி இருந்தாலும் கூட எதிர் கட்சித் தலைவர் இரண்டு நாள் போதும் என்று வைத்து விட்டார்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : பல மசோதாக்கள் வரவேண்டி இருக்கின்றன. அதனால்தான் இரண்டு நாள் போதும் என்றோம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பல மசோதாக்கள் வருவதால் தான் 31-ந்தேதி வரையில் கூட்டம் நடத்தத் தீர்மானித்திருந்தோம். ஆனால் 27-ந்தேதியோடு கூட்டத்தை முடித்து விடலாம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். ஆகவே பல மசோதாக்கள் வர வேண்டி இருப்பதன் காரணமாக பொது விவாதத்திற்கு இரண்டு நாள் போதும் என்பதாகச் சொன்னோம் என்ற சர்க்கை வைத்துக் கொள்ள வேண்டியது இல்லை. மசோதாக்கள் எப்படியும் இக்கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்படும். நான் உண்மை நிலையை எடுத்துச் சொன்னேன். நான் குறை கூறுவதாக எடுத்துக் கொண்டு எதிர் கட்சி உப தலைவர் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

நான் இப்போது சமர்ப்பித்திருக்கும் இடைக்கால பட்ஜெட்டில் கொடுத்திருக்கும் சலுகைகள் தேர்தலுக்காகக் கொடுத்திருப்பவை என்பதாக ஒரு சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். அது முன்பெல்லாம் நான் சமர்ப்பித்திருக்கக் கூடிய பட்ஜெட்டுகளிலுள்ள சலுகைகளை எல்லாம் மறந்து சொன்ன வார்த்தை என்று நினைக்கிறேன். நான் முதன் முதல் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டிலேயே சில சலுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறேன். சலுகை கொடுப்பது என்ற சரித்திரத்திலேயே என்னுடைய வரவு செலவுத் திட்டங்கள் எல்லாம் ஆரம்பமாகியிருக்கின்றன. 1952-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்திலே சமர்ப்பித்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலேயே முதன் முதலாக கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நலனில் அக்கறை கொண்டு காட்டிய சலுகை ஆரம்பமாகிவிட்டது. முந்தாறு ரூபாய்க்குக் குறைவாகக் சம்பளம் வாங்குகின்றவர்களுக்கு எல்லாம் கல்விச் சலுகையும், வைத்திய சலுகையும் கொடுத்தாக வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்திருக்கிறேன். அதை அமுல் நடத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் எல்லா வற்றையும் கடந்தஜூந்து வருஷங்களாகச் செய்து வந்திருக்கிறோம். அதற்குப் பிற்பாடு 1954-55-ம் வருஷத்திலே இன்னும் யார் யாருக்கு அந்தச் சலுகை அவசியமோ அவர்களுக்கு,

19th December 1956] [Sri C. Subramaniam]

எல்லாம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா ஏழை மாணவர்களுக்கும் எட்டாவது வகுப்பு வரையில் இலவசப்படுத்திப் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்கான திட்டத்தை சமர்ப்பித்தேன். அத்துடன் ஆசிரியர்களுக்கு பென்ஷன் திட்டமும் கொடுக்க வேண்டும், அவர்களுடைய சம்பளமும் மூன்று ரூபாய் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்பதாக அறிவித்திருக்கிறேன். இப்படியே நான் இது வரையிலும் வருஷா வருஷம் கொடுத்து வந்திருக்கக்கூடிய பல சலுகைகள் என்ன என்ன என்பதை கடந்த கால என்னுடைய வரவு செலவுத் திட்டங்களைப் பார்த்தாலேயே தெரியும். சென்ற பிப்ரவரியிலே பல் வேறு பள்ளிக்கூடங்களில் வேலை பார்க்கும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கிடையே சம்பள வேறுபாடு இருக்கக் கூடாது, ஒரே மாதிரியாகச் சம்பளம் இருக்க வேண்டுமென்பதாகச் செய்திருக்கிறோம். நான்காம் பாரம் முதல் ஆறாம் பாரம் வரையில் அரைச் சம்பள வசதி இருந்ததை மாற்றி முழுச் சம்பள வசதி அளித்திருக்கிறோம். இப்படியே கடந்த ஆண்டுகளில் பல விதமான சலுகைகளை இந்த சர்க்கார் அளித்து வந்திருப்பதை ஒட்டியே தான் இப்பொழுது சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் சில சலுகைகளை அளித்திருக்கிறேன். ஆகவே ஏதோ தேர்தலுக்காக அளித்திருக்கும் சலுகை என்று சிலர் சொல்வார்கள் என்றாலும் நான் அதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. ஒன்று சர்க்கார் எதைச் செய்தாலும் அதில் ஏதாவது குறை வானவென்றால் மென்ற மனப்பான்மை உடையவர்களாய் இருந்தால்தான் அப்படிக் குறை கூறலாம். அல்லது சென்ற காலங்களில் சர்க்கார் அளித்து வந்திருக்கும் சலுகைகள் எல்லாவற்றையும் உணர்ந்து கொள்ளாமலோ, மறந்தோ போய் விட்டவர்களாக இருந்தாலும் அப்படித் குறை சொல்லலாம். சில அங்கத்தினர்களுடைய வாதம் இந்த இரண்டு வகையில் அமைந்திருப்பதாகத் தான் எனக்குத் தோன்றுகிறதே தவிர வேறு இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சலுகைகள் மூலமாக நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஏழைகளுக்குக் கணிசமான பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் “சர்க்கார் பல வாக்குறுதிகள் கொடுத்தும் அவை களெல்லாம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன” என்று சொன்னார். நான் எல்லா வாக்குறுதிகளையும் நிறைவேற்றி விட்டதாகச் சொல்லத் தயாராய் இல்லை. ஆனால் பல வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த வாக்குறுதியின் பிரகாரம்தான் சில முக்கியமான காரியங்களை இதுவரை என் திறமைக்கு ஏற்ற அவைக்குச் செய்திருக்கிறேன். மற்றவர்கள் இன்னும் திறமையாகச் செய்திருக்கலாம். ஆனால் என்னைய் பொருத்த வரையில் எங்கள் திறமைக்கு ஏற்ற வகையில் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் நம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பல அபிவிருத்திகளை, ஏழைகளின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், அவர்களின் வாழ்க்கை தரத்தை உயர்த்து எதற்காகவும் நாங்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. கடந்த ஐந்து வருஷத்திலே எந்த விதமான முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை என்றும், முன் இருந்த கஷ்டங்களை விட இன்னும் அதிகமான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்றும் சில நண்பர்கள் சொன்னார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் சொல்வதற்கு இரண்டு காரணங்கள் தான் இருக்க வேண்டும். ஒன்று நாட்டில் நடந்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய காரியங்களை புரிந்து கொள்ளாமல் பேசி இருக்க வேண்டும். இரண்டாவது தேர்தல் வருகிறபடியால் காங்கிரஸ் மீது குறை கூற வேண்டும் என்பதற்காக அவ்வாறு சொல்லி இருக்க வேண்டும். ஆனால் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் இன்னும் எவ்வளவோ அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன்.

1-02
p.m.

சென்ற ஐந்து வருஷத்திலே, என் சுதந்திரம் வந்து ஒன்பது வருஷத்திற்குள்ளே, நாம் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து விட்டோம் என்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படி நாங்கள் நினைத்தால் அது முட்டாள்தனம் என்றுதான் சொல்வோம். ஏனென்றால் இன்னும் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் நம் முன் மலைப்போல் நிற்கின்றன. அந்தக் காரியங்களை

[Sri C. Subramaniam] [19th December 1956]

யெல்லாம் சரிவர செய்து முடிப்பதற்கு நாம் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க முன்வரவேண்டும். எந்தெந்தக் காரியங்களை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளை முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். அதில் ஓரளவுக்கு வெற்றியும் கண்டிருக்கிறோம். இதை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களே ஓரளவுக்காவது ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். நாம் இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைத் துவக்கி இருக்கிறோம். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப் போல் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டமும் வெற்றி அடையும் என்று நம்புகிறோம். ஏனென்றால் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தைக் கொண்டுதான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டமும் உருவாகி இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் குற்றம் குறைகள் இல்லாமல் இல்லை. அவைகளிலும் சில குற்றங்கள் இருக்கலாம் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஏற்பட்ட குற்றங்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஏற்படாதபடி பார்த்துக்கொள்ள முடியும். அதற்காகத்தான் எல்லோரையும் கலந்து ஆலோசித்து இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் இப்பொழுது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது குற்றங்குறை இல்லாத பூர்ணத்துவம் பெற்ற திட்டம் என்று சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் மனிதனுடைய முயற்சி எதுவாக இருந்தாலும் அதில் குற்றம் குறை இருந்தே தீரும். இந்தத் திட்டத்திலும் அம்மாதிரி இருக்கலாம் என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற குறைகளை போக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. அப்படிச் செய்வதன் மூலமாகத்தான் நாம் நல்ல பயன் அடைந்து முன்னேற முடியும்.

இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை சரிவர அமுல் நடத்த வேண்டுமானால் நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து உழைத்தாக வேண்டும். இதற்கு வேண்டிய அளவு பண வசதியை நாம் ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இது இடைக்கால பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும்கூட, தேர்தலுக்குப் பின் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்ற பட்ஜெட்டில் அடிப்படையான மாறுதல் எதுவும் இருந்துவிட முடியாது. நாம் வகுத்திருக்கிற இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்த இடைக்காலத்திற்கு ஆகும் செலவினங்களுக்கு இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பின்னால் திட்டத்தில் ஏற்படும் மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப சில மாறுதல்கள் பட்ஜெட்டிலே இருக்கலாமெய்யாறிய புரட்சிகரமான மாறுதல் இருந்துவிட முடியாது. இந்த பட்ஜெட்டிலே நான் காண்பித்து இருப்பது போதிய அளவு பணவசதி குறையாய் இருக்கிறது என்பதுதான். அங்கத்தினர்கள் இதை நன்றாக உணர வேண்டும். அந்த நோக்கத்துடன்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட அடிப்படையில்தான் இந்த வரவு செலவு திட்டமும் அமைந்திருக்கிறது. இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே பல குறைகள் இருப்பதாகப் ரத்தினம் எப்போதும் பேசுகின்ற ரீதியில் பேசிக் கொண்டுபோனார். அவருடைய பேச்சுக்கு முன்பு என்ன மதிப்புக் கொடுத்தேனோ அதே மதிப்புத்தான் இப்பொழுதும் கொடுக்கிறேன். அவருடைய பேச்சை ஒரு பக்கம் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, உண்மையாகவே மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்த்தப்பட வேண்டும், மத்தியதர வகுப்பாரின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும், ஹரிஜனங்களின் வாழ்க்கை உயர வேண்டும், ஏழைகளின் வாழ்க்கை உயர வேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்கள் சொல்லும் வாதங்களையும், புத்தி மதிகளையும் நான் எப்பொழுதும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

SRI A. RATNAM : கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேச்சு ஒரு போக்கில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் உண்மை என்ன வென்றால் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை அவர்களுக்கு செலவழிக்காமல் நடுவில் இருக்கிறவர்கள் அந்தப் பணத்தைக் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்ளையடிக்கும் திருடர்களை சமுதாயத்திலிருந்து ஒதுக்காமல் மற்றவர்கள் மௌனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஹரி

19th December 1956] [Sri A. Ratnam]

ஐனங்கள் அதை உணர்ந்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். வருகிற பொதுத் தேர்தலில் தங்கள் எண்ணங்களை மற்றவர்கள் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் நடந்துக் கொள்வார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆம், அந்தத் திருடர்களை ஒதுக்கவேண்டும் என்பதுதான் லட்சியம். ஹரிஜனங்கள் பெயராலே தங்கள் சொந்த நலத்திற்காக கொள்ளை அடிக்கிறார்களே, திருடுகிறார்களே அவர்களை ஒதுக்கவேண்டு மென்பதுதான் கொள்கை. ஹரிஜனங்களின் தலைவர் என்று சொல்லிக் கொண்டு சில பேர் தங்கள் சொந்த லாபம் கருதி ஹாஸ்டல்களை நடத்துகிறார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள், திருடுகிறார்கள் என்பதை ஹரிஜனங்கள் உணரவேண்டு மென்பதுதான் எங்கள் கொள்கை.

(Sri A. Ratnam rose to speak.)

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister is not yielding.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இனிமேல் பேசினால் அது ஸ்ரீ ரத்தினத்திற்கு பிரதிசூலமாக அமையும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் சற்று முன்பு ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் குற்றம் குறைகள் இருக்க லாம் என்று சொன்னேன். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இந்தக் குற்றம் குறைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும்போது எனக்கு கோபம் வந்திருக்க லாம். ஆனால் அதெல்லாம் ஓரளவு மாறி இருக்கிறது. குற்றம் குறை களை நான் வரவேற்கிறேன். அம்மாதிரி குற்றம் குறைகளை எடுத்துக் கூறியவர்களுக்கு என் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன் குற்றத்தை எடுத்துக்கூறுகிறோமே என்று யாரும் மனதில் நினைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நாம் நடத்தக்கூடிய நிர்வாகத்திலே குறைகளே இல்லையென்று நாம் சொல்ல முடியுமா? குறைகள் நிறைய இருக்கின்றன என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அந்தக் குறைகளை நீக்கக்கூடிய முறையிலே குறைகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டால் அதை நான் கட்டாயம் வரவேற்கிறேன். ஆனால் தன்னுடைய குறைகளை மறைப்பதற்கு மற்ற குறைகளை எடுத்துச்சொன்னால் அவைகளை நான் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. உண்மையாகவே நிர்வாகம் புனிதமாக இருக்கவேண்டும், நாடு முன்னேறவேண்டும், மக்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும், மக்கள் நல்ல பயனடையவேண்டுமென்ற முறையிலே எந்த ஆலோசனை களை, குற்றங்களைச் சொன்னாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

1-14
p.m.

நம்முடைய முக்கியமான பிரச்சினை என்ன? இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றவேண்டும். அதற் கான வசதிகளை எப்படிப் பெறமுடியும் என்பதில் நம்முடைய கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும். தேர்தலுக்குப் பிறகு நம்மில் பலர் இங்கு திரும்பி வந்தாலும் வரலாம், வராமல் போனாலும் போகலாம். ஆனால் சபையில் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைப்பது நம்முடைய பொறுப்பு. அதன் மூலமாகத்தான் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரமுடியும் என்பதை சட்ட சபையின் அங்கத் தினர்கள் மட்டும் மல்ல, பொதுமக்கள் எல்லோரும் உணரவேண்டும். அந்த உணர்ச்சி வந்தால்தான் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றமுடியும்.

திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஐந்து கோடி ரூபாய் துண்டுவிழுகிறது. அதை சரிப்படுத்தாமலேயே நாம் திட்டத்தை நிறைவேற்றமுடியாது. மற்ற ராஜ்யங்களிலும் இம்மாதிரி துண்டு விழுகிறது. மத்திய அரசாங்கத்திலும் துண்டுவிழுகிறது. செலவினங்களை மட்டும் பெருக்கிக்கொண்டு போனால் நம்முடைய பொருளாதாரம் இன்னும் பாதிக்கப்படும் என்பதில் சந்தேக மில்லை. வருவாய்க்கு மேல் செலவினங்களை அதிகரித்துக்கொண்டே போக

[Sri C. Subramaniam] [19th December 1956]

முடியாது. வருவாய் அளவிலேதான் செலவு செய்யவேண்டும். வருவாய்க்கு மேல் செலவுசெய்வது ஓரளவுக்குத் தான் முடியும். அந்த நிலைமை நீடித்துக்கொண்டே போகமுடியாது. தனிப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய விதிதான் சர்க்காருக்கும் பொருந்தும். குடும்பத்திலே எப்படி வரவுக்கு மேல் செலவு செய்யக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறதோ, அதேமாதிரிதான் அரசாங்கமும். அரசாங்கம் சமுதாயம் முழுவதற்கும் பொருத்திருது. ஆகையால் அரசாங்கமும் குடும்பத்தைப்போல் வரவுக்கு மேல் செலவு செய்யமுடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்றால், அதற்குத் தகுந்த நிதிவசதி வேண்டும். பொருள் வசதிவேண்டும். அந்த வசதிகளுக்கான ஏற்பாடுகளை நாம் முடிவு செய்துகொள்ளவேண்டும். அதை எப்படி செய்வது, எந்தவிதமாகச் செய்வது, வரிமூலமாகச் செய்யவேண்டுமா என்று ஆலோசிப்பது அவசியம். அதற்கான எல்லா வழிகளையும் நாம் ஆராய்ந்து அறியவேண்டுமென்பதில் சந்தேகமே கிடையாது.

நம்முடைய ராஜ்ய திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, மத்திய சர்க்காரின் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, திட்டங்களையெல்லாம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளை நாம் எப்படி பெற முடியும் என்று ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அந்த முடிவுக்கு வராமல் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது என்பது சாத்தியமல்ல. திட்டம் சரியாக இல்லையென்றால் திட்ட காலத்திலே அதை மாற்றி அமைக்க முடியும். திட்டம் உறுவான பிற்பாடு அதை நிறைவேற்ற வேண்டிய ஏற்பாடுகளை முதலில் செய்தாகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம். இதற்காக எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பின்னால் சபையில் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் சரி, எல்லா அங்கத்தினர்களும் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை நன்றாக உணர வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிதிவசதி என்ன, நாம் செய்யக் கூடிய வேலைகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன, வேலைகளுக்குத் தகுந்த அளவு பணவசதி இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் மக்கள் உணரவேண்டும். அங்கத்தினர்களும் உணரவேண்டுமென்ற முறையிலே தான், பட்ஜெட் உரையிலே எல்லா விவரங்களையும் நான் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறேன்.

இந்த சமயத்தில் இன்னொரு விஷயத்தை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். எக்ஸைஸ் வரி போடுவதுபற்றி, சப்பிரமணியம் அவர்களும் சொன்னார்கள், அதே போக்கில்தான் கலியாணசுந்தரம் அவர்களும் பேசினார்கள். நமக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை மத்திய அரசாங்கத்துக்கு கொடுத்தவிட்டு, பிறகு அவர்களிடம் சாவடி தூக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படப்போவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி ஒன்றுமில்லை. இன்றைக்கு நமது அரசியலமைப்பிலே எக்ஸைஸ் வரியில் கட்டாயமாக ராஜ்யங்களுக்கு பங்கு கொடுத்தே தீரவேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. அதை ஒட்டித்தான் ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை நிதிக் கமிஷன் நியமிக்கப்படுகிறது. ராஜ்ய சர்க்கார்களின் செலவுகளை அனுசரித்து அவைகளுக்கு உதவி அளிக்கப்படுகிறது. ராஜ்ய சர்க்காருக்கு போதிய வருவாய் இருக்கிறதா, எவ்வளவு வருவாய், எவ்வளவு செலவு, வருமான வரியில் எவ்வளவு பங்கு கொடுக்கவேண்டும், எக்ஸைஸ் வரியில் எவ்வளவு பங்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பதையெல்லாம் பரிசீலித்து நிர்ணயம் செய்து அவைகளுக்கு போதிய நிதிவசதி அளிப்பதற்காகத்தான் நிதிக் கமிஷன் நியமிக்கப்படுகிறது. சென்ற ஐந்துவருஷ காலத்திலே ராஜ்யங்களுக்கு எவ்வளவு புதிய செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது, நிதிவசதிகள் ராஜ்யங்களிலே எப்படி அதிகரிக்க முடியும், நிதிவசதிகளை வைத்துக்கொண்டு செலவுக்கு போதிய அளவு வருவாய் இல்லாமல் இருந்தால் அதை எப்படி சரிக்கடுவது என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து வழிவகைகள் செய்வதற்குத் தான் இந்த நிதிக் கமிஷன் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் அடுத்த ஐந்து வருஷத்தில் பல அதிக செலவுகள் நமக்கு ஏற்படும். அந்த சமயத்தில் தான் நாம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் போய் அதிகமாக செலவு இருக்கிறது, இன்னும் அதிக உதவி கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. ஐந்துவருஷங்கள் கழித்துத்தான் நிதிக்

19th December 1956] [Sri C. Subramaniam]

கமிஷன் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. அவர்கள் முன் ஐந்துவருஷ நிலைமையை அனுசரித்து ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் எவ்வளவு வருவாய், எவ்வளவு நிதிஉதவி கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்ப்புக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் இடைக்காலத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தோடு போம்செய்துதான் அதிகச் செலவைச் சரிக்கட்டுவதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகையால் மத்திய அரசாங்கம் எக்ஸைஸ் வரியை வசூல் செய்துகொண்டு அவர்கள் இஷ்டப்படி நமக்கு நிதி கொடுக்கலாம் என்றமுறையில், நாம் அவர்களை எக்ஸைஸ் வரி போடச்சொல்லவில்லை. விற்பனைவரிக்குப் பதிலாக எக்ஸைஸ் வரி போடும்பொழுது அந்தப் பணம் பூராவும் ராஜ்யங்களுக்காக ஒதுக்கிவைக்கப்படும். அப்படித்தான் தேசிய அபிவிருத்தி கவுன்சில் தீர்மானித்திருக்கிறது. வசூல்செய்யும் செலவையும் மத்திய அரசாங்கமே ஒத்துக்கொள்வார்கள். இதற்காக அவர்கள் தனியாக உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கப்போவதில்லை. இப்பொழுது 3 அணுவசூலிப்பது போல் இன்னும் ஒரு அணு சேர்த்து 4 அணுவாக வசூலிக்கப்போகிறார்கள். இப்பொழுது 3 அணு வசூலிக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களை அதையும் வசூல் செய்துவிடுவார்கள். ஆகையால் வசூல் செய்வதற்காக 25 சதவிகிதம் செலவுத்தொகை குறைக்கப்பட்டமாட்டாது என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் முழுவதும் ராஜ்யங்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் என்பதுதான் அவர்கள் செய்துள்ள முடிவு.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அந்தந்த ராஜ்யங்களில் வசூலிக் கப்படும் பணம் அந்தந்த ராஜ்யங்களுக்கே கொடுக்கப்படுமா? அல்லது ராஜ்யங்களின் தேவைபயப் பொறுத்து அது விநியோகிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்தத் தொகையை ராஜ்யங்களுக்கு எப்படி பிரித்துக்கொடுப்பது என்பதுதான் முக்கியமான பிரச்சனை. பம்பாய், வங்காளம் போன்ற ராஜ்யங்கள் அவர்கள் ராஜ்யங்களிலே உற்பத்தி ஜால்தி, வியாபாரம் ஜால்தி, அவர்களுக்கு அதிகம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் எவ்வளவு வருமானம், ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் எப்படி எக்ஸைஸ் வரியை பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி நிதிக் கமிஷன் தீர்ப்புக் கூறவேண்டுமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரியை யார் வசூலித்தாலும் சரி, மத்திய அரசாங்கம் வசூலித்தாலும் சரி, ராஜ்ய அரசாங்கம் வசூலித்தாலும் சரி, அந்தப் பணம் பூராவும் ராஜ்யங்களுக்குத்தான் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராஜ்யங்களிடையே அதைப் பங்குபோடும் பொறுப்பு நிதிக் கமிஷனிடம் விடப்பட்டிருக்கிறது. துனியின்மேல் வரி விதித்தாலும் சரி, புகையிலையின்மேல் வரிவிதித்தாலும் சரி, சர்க்கரையின்மேல் வரிவிதித்தாலும் சரி, அந்தந்த ராஜ்யத்தில் இதற்கு முன் இந்தத் துறைகளில் எவ்வளவு வரி வசூலிக்கப்பட்டதோ அந்த அளவுக்கு குறைவில்லாமல் தொகை ராஜ்யங்களிடையே பிரித்துக்கொடுக்கப்படவேண்டுமென்ற விதி ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் ஏதோ மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்துவிட்டு அவர்களிடம் பிச்சை கேட்கும் நிலைமையில் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எந்த இடத்தில் வசூல் செய்தால் கஷ்டமில்லால் இருக்குமோ, வரியை யாரும் எமாற்றமுடியாமல் கொடுக்கவேண்டியிருக்குமோ அந்த முறையைப் பற்றிதான் நாம் யோசித்துக்கொண்டு வருகிறோம். துரதிர்ஷ்ட வசமாக இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்ன? விற்பனை வரியை ஒருமுகமாகப் போட்டாலும் சரி, பலமுனையில் போட்டாலும் சரி வரியை எப்படி எமாற்றலாம் என்ற முறை ஓரளவு விஸ்தரிக்கப்படுகின்ற நிலைமை நாட்டிலே நிலவுகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? எல்லோரும் இது விஷயத்தில் கெட்டவர்கள் என்று சொல்லமுடியாது. விற்பனை வரியை எமாற்றுகிறவர்கள்தான் நியாயமாக நடக்கும் வியாபாரிகளை விட அதிகமாக லாபம் சம்பாதிக்கமுடிகிறது. அவர்களுக்குத் தான் வியாபாரம் அதிகமாக நடக்கிறது. நியாயமாக நடக்கிற வியாபாரிகள் தவறுதலாக நடப்பவர்களோடு

[Sri C. Subramaniam] [19th December 1956]

போட்டி போடமுடியாத காரணத்தினாலே மற்றவர்களும் அநியாயமாக நடந்துகொள்ளவேண்டிய அவசியமும் நிர்ப்பந்தமும் ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறையிலேயே வரியை எமாற்றுவதற்கு எவ்வளவு சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை ஆராய்ந்து அதை நீக்குவதற்குத்தான் நாம் முயற்சிக்கவேண்டும். இருக்கக்கூடிய வரி விதிப்பு முறை கூடியவரையில் எமாற்றமுடியாத முறையிலே அமைவது மிகவும் அவசியம். மத்திய அரசாங்கம் வசூலிப்பதா அல்லது நாம் வசூலிப்பதா என்பது இரண்டாவது விஷயம் தான். உற்பத்தி ஸ்தானத்திலேயே எக்ஸைஸ் வரி போட்டுவிட்டால் வரியை அதிக அளவுக்கு எமாற்ற முடியாது. பொருள்கள் எங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறதோ அந்த முதல் இடத்திலேயே வரியைப் போட்டு எடுத்துவிட்டால் எமாற்றக்கூடிய ஒரு கீழ் நிலை ஏற்படாமல் போய்விடும் என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் நன்றாக உணரவேண்டும். இதை உணர்ந்துவிட்டோமானால் கஷ்டமேயில்லை. மத்திய அரசாங்கம் வரியை விதித்தாலும் சரி, ராஜ்ய அரசாங்கம் வரி விதித்தாலும் சரி, எந்தக்கட்டத்தில் வரி யோடப்பட்டாலும் சரி, அதை பண்டங்கள் உபயோகிப்பவர்கள்தான் கொடுக்க நேரிடும். யாருக்கும் கஷ்டமில்லாமல் எல்லோரும் நியாயமாக நடந்துகொள்ளும் முறையில் வரி விதிப்பு முறையை மாற்றி அமைக்கமுடியுமா என்பதை முக்கியமான பிரச்சனை என்பதை அறிய வேண்டும்.

Excise வரியை உயர்த்தி இந்த விற்பனை வரியை எடுத்துவிடுவது தான் இந்த நாட்டின் நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்கு நல்லது என்று எடுத்துச் சொன்னேன். அன்று அதற்கு வரவேற்பு இல்லை. அது என்னுடைய குற்றமாய் இருந்தாலும் இருக்கலாம். அதில் இருக்கக்கூடிய முக்கியமான விஷயங்கள் என்னவென்பதை எடுத்துச் சொல்லாத காரணமாய் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், இதில் இருக்கக்கூடிய உண்மையான நிலைமையை நாம் உணர்வோமேயானால் இதன் மூலம் நமக்கு நஷ்டம் கிடையாது; அதிக லாபந்தான் வரும் என்று தெரியவரும். இதனால் யார் யார் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அநியாயமாக லாபம் எடுத்து வந்தார்களே, வரி கொடுக்காமல், அதாவது சரியான கணக்கு காட்டாமல் சரியானபடி வரி கொடுக்காமல் லாபமடித்து வந்தார்களே அவர்களுக்குத் தான் நஷ்டம் ஏற்படும். ஆனால் நியாயமான விதத்தில் நடக்கும் வியாபாரிகளுக்கு இதன் மூலமாக யாதொரு நஷ்டமும் ஏற்படாது என்பதோடல்லாமல் இப்பொழுது நியாயமான வரி கொடுக்கிறவர்களுக்கு இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அளவிற்கு வரி கொடுக்காமல் குறைவாயும், அவர்களுக்கு இந்த வரி முறை மூலம் அதிக வருமானமே வரும். ஆகையினால், எதோ நம்முடைய அதிகாரங்களையெல்லாம் யாரிடமோ, யார் கையிலோ எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டோமென்று பார்க்காமல் மக்களுக்கு எது நல்லது; இந்த வரியை கஷ்டமின்றி எப்படி வசூலிக்க முடியும்; மத்தியில் கொள்ளாவாய் அடிக்கிறவர்களை எப்படித் தடுக்க முடியும் என்றெல்லாம் யோசித்து அந்த முறையில்தான் நாம் இதைப் முடிக்கவேண்டும். இதன் மூலம் ஓரளவு நமக்கு வருமானம் உயருமே யொழிய இதனால் எந்தக் காலத்திலும் நமக்கு குறைவு ஏற்படாது என்று இங்கு எடுத்து சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, எந்த முறையில் இன்றைய வரி விதிப்பு முறையை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். அதேபோல், வரி விதிப்பு முறை மூலமாக யார் யார் அதைத் தாங்க முடியுமோ அவர்களிடத்திலேதான் வரி வசூலிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் ஆலோசனை செய்து வரித்திட்டத்தை அமைக்கவேண்டும். அதற்கு உதாரணமாக இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து இடைக்காலத்தில் போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய வரிகளை எடுத்துக்கொள்வோமேயானால் அதிகப் பணம் படைத் தவர்களிடமிருந்து வரக்கூடிய வரியாய் அமைந்திருக்கிறதேயொழிய ஏழைகளைப் பாதிக்கும் வரி எதுவும் போட்டுவிடவில்லை. அதேபோல் நாம் போட்டிருக்கும் வரியும் ஓரளவு யார் யார் அந்த வரியைக் கொடுக்க முடியுமோ அவர்களிடமிருந்து தான் இந்த வரி போடக்கூடிய முறையில் இந்த வரித் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. வேறுஎதாவது மாற்றியமைக்க

19th December 1956] [Sri C. Subramaniam]

வேண்டுமென்றால், மாற்றும்படி ஏதாவதிருந்தால் அப்படி மாற்றியமைக்க நாங்கள் தயாராயிருக்கிறோம் என்று நான் இங்கு எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANYAM : தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், சாமான்கள் எங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறதோ அந்தவிடத்தில்தான் வரி வசூல் செய்யப்படுமென்று பாம்பேயில் அதிகப் பொருள் உற்பத்தியாகி அங்கு வரி வசூலிக்கிறார்கள். அங்கிருந்து வரும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பொருள்களை இங்குள்ள மக்கள் வாங்கினால் வரி கொடுக்கிறவர்கள் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்கள். ஆனால் வரி கொடுக்கக்கூடிய மாகணம் பம்பாய் மாகாணம். ஆகவே, அவர்கள் கூடுதல் வரி கொடுப்பதால் அவர்களுக்கு கூடுதலான தொகை ஒதுக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படாதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வரியை அடிப்படையாகக் கொண்டால் பங்கிடுவது. அப்படிப்பட்ட ஒரு வாதத்தையும் அவர்கள் கொண்டு வரவில்லை. உற்பத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர அதில் sales வரக்கூடாது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில் மத்திய அரசாங்கமென்றோ ராஜ்ய சர்க்காரென்றோ பார்க்க வேண்டிய அவசிய மில்லையென்பதே என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அந்தப்பகுதி, இந்தப்பகுதியென்று இல்லாமல் மக்களுக்கு எது செளகரியமோ, அதனால் யாரும் சர்க்காரை ஏமாற்ற முடியாமல் இருக்கும்படியான விதத்தில் திட்டங்களை மாற்றியமைக்கலாம். மோட்டார், ரேடியோ இவைகளுக்கு அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி இப்பொழுது பரிசீலனை நடந்து வருகிறது. இந்த வரியை இன்னும் விரிவடையச் செய்யமுடியும். அதன் மூலமாக விற்பனைவரியே இல்லாமலாக்கிவிடலாம். பல பண்டங்களினம்துள்ள இந்த வரியை எடுத்துவிட்டு, மூலவரிபோட்டால், இந்த விற்பனை வரித்திட்டத்திலுள்ள கோளாறுகள் நீங்கிவிடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு நாம் வரிபோடக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை. வரி போடக்கூடிய ஒரு தத்துவத்தை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்பதை நான் உங்களுக்குள் சமர்ப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கெஸ்ட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி கல்யாணசந்தரம் அவர்கள் வெகு ஆர்வத்துடன் பேசினார்கள். அதைப்பற்றி நான் குறிப்பிட வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். அவர்கள், 5 ரூபாய் கொடுத்தது போதாது என்று சொன்னார்கள். நானும் அதை வற்புறுத்திக்கூறி இருக்கிறேன். நாங்கள் கெட்டுத்திருக்கக்கூடிய ஐந்து ரூபாய் கூடுதல் போதாது. இன்னும் அவர்களுக்கு அதிக நிவாரணம் கொடுக்கப்படுவேண்டுமென்று வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். தேசிய அபிவிருத்தி கௌன்ஸிலில் இதற்கும் மேலாக அவர்களுக்கு நன்குபடுகிற முறையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதை எடுத்துச் சொல்வதற்கு முன்னால், “உடனடியாக எந்தவிதத் தகவலுமின்றி சொல்கிறீர்களே; நாங்கள் அதைப்பற்றி கவனிக்கவில்லையே” என்று சொல்வதற்கு முன்னமே இந்தப் பிரச்சனையை சங்கக் கூட்டத்திலே நான் கிளப்பப் போகிறேன் என்று சொல்லி அவர்கள் அதற்கு தயாராய் இருந்த பிற்பாடுதான் இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி பேசியிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனையைத்தீர்ப்பது, மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாக இருந்தால்தான் இதை நல்ல முறையில் தீர்க்க முடியுமென்ற யோசனையை எடுத்துச்சொல்லி, அவர்கள் அதை பரிசீலனை செய்தும் வருகிறார்கள். சில பேர்களுக்கு ஏழு ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. சிலருக்கு ஐந்து ரூபாய்தான் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. சிலருக்கு ஆறு ரூபாய்தான் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டது என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. இந்த ஏழு ரூபாய் அதிகம் வாங்கக் கூடியவர்கள் ரொம்பவும் குறைவான சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்கள். நாலாவது கிரேட் சிப்பந்திகள் போன்றவர்கள்; ஆசிரியர்களில் ஒரு பகுதியினர் இப்படிப்பட்டவர்கள் குறைவான சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். இவர்களைப் போன்றவர்களுக்கு, 18 ரூபாய்

[Sri C. Subramaniam] [19th December 1956]

பஞ்சப்படி வாங்குபவர்களுக்கு 25 ரூபாய்க்கப்பட்டது ; 19 ரூபாய் பஞ்சப்படி வாங்குபவர்களுக்கு ஆறு ரூபாய் கூட்டி 25 ரூபாய்க்கப்பட்டது ; 20 ரூபாய் உள்ளவர்களுக்கு ஐந்து ரூபாய் கூட்டி 25 ரூபாய்க்கப்பட்டது. போலீஸ் காண்ஸ்டேபிள்கள் போன்றவர்களுக்கு ஏன் ஆறு ரூபாய் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நான்காவது கிரேட் சிப்பந்திகளுக்கு ஏன் கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் ; இவர்கள்தான் **strike** பண்ணுவதாக பயமுறுத்தவில்லையே. பயமுறுத்துபவர்களுக்கு கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்கிறார்கள். அது சரியல்ல. அம்மனப்பான்மை அவர்களுக்கே தீங்கு விளைவிக்கும் என்று நான் இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ப்யூன்ஸ் களுக்கு ஏன் கொடுத்தீர்கள், ஆசிரியர்களுக்கு ஏன் கொடுத்தீர்கள், **Constables**-க்கு ஏன் கூட்டிக் கொடுத்தீர்கள் ? கெஸ்ட் பதவிலுடைய உத்தியோகஸ்தர்களாகிய நாங்கள்தானே கிளர்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள்தானே வேலை நிறுத்தம் செய்வோம் என்று பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்தோம். இந்த இரண்டு கோடி ரூபாயை எங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்திருந்தால் நாங்கள் திருப்தியடைவோமே என்று சொல்கிறார்கள். இது தவறான முறையாகும். இன்றைக்கு முதலில் யாருக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்றால், அடித்தளத்தில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்குத் தான் முதலில் நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் செய்திருக்கிறோம் ; 6, 8, 12 என்று கூட்டியிருக்கலாம். ஆனால் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களுக்கு கூடுதல் நிவாரணம் அளிப்பதை யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். இருந்தாலும் கூட, கல்யாணசந்தாம் அவர்கள், ஏன் எல்லோருக்கும் ஒரே விதத்தில் கொடுத்திருந்தால் என்ன என்று சொன்னார்கள். அது சரியான வாதமல்ல வென்பதை இப்பொழுதாவது அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன் ; 7, 6, 5 ரூபாய் போதாது என்றால் அதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் எல்லோருக்கும் ஒரேமாதிரியாகக் கொடுத்திருக்கலாமென்றால் அது சரியல்ல. இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் மிகவும் கஷ்டப்படுகூடிய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு எந்தவிதச் சலுகைகள் அளிப்பது என்பதுபற்றி சர்க்கார் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்து வருகிறது. அதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டும் வருகிறோம். அதற்காக தினமும் பத்திரிகையில் **statement** கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால்தான் நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்கள் என்றாகாது. என்னென்ன நடவடிக்கைகளெல்லாம் எடுக்க முடியுமோ அவைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியை எப்படிப் பெறுவது என்ற அடிப்படையில் சர்க்கார் எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. மத்திய அரசாங்க நிதியமைச்சரவர்களும் இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஆலோசனை நடத்தி வருகிறார்கள். மத்திய அரசாங்க நிதியமைச்சரானாலும் சரி, ராஜ்ய நிதியமைச்சரானாலும் சரி உடனே பணத்தையெடுத்துக் கொடுத்துவிடு என்று சொல்லிவிட முடியாது.

DEPUTY SPEAKER : How much more time does the Hon. Minister require to finish his reply?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I will require about fifteen more minutes.

DEPUTY SPEAKER : With the permission of the House, the House will continue to sit till the Minister finishes his reply.

1-25
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அடுத்த ஐந்து வருடத்திற்கு அதாவது இரண்டாவது ஐந்து வருடதிட்டத்திற்குள்ள செலவில் கூடுதல் 150 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. ஆகவே இப்போது இருக்கக்கூடிய 1,200 கோடி ரூபாய், இதோடு மேற்பட்டு 150 கோடி ரூபாய் சேர்ப்பது என்றால் நிதிமந்திரி என்ற முறையில் நான் மாத்திரம் தனியாக செய்யக்கூடிய விஷயமல்ல. மந்திரிசபையை கலந்து ஆலோசித்து அதன் பிற்பாடுதான் ஒரு முடிவுசெய்ய முடியும். அதனால்தான் இதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தோ அல்லது வேறு

19th December 1956] [Sri C. Subramaniam]

மாதிரியான கிளர்ச்சிகள் செய்தோ அவர்களுடைய குறைகளை எங்களுக்கு வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வது சரி, அல்லது அவர்களுடைய கிளர்ச்சி நியாயமானது என்று யாராவது சொன்னால் அவர்களுக்கு இந்த உண்மையான நிலைமைகள் தெரியாது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நியாயம் என்று சொல்லுகிறவர்கள் தங்கள் தலைமையை காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். தாங்கள் முன்னணியில் இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் இதை சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கவேண்டும். ஆகவே இன்றைக்கு அரசாங்க ஊழியர்களை தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை வற்புறுத்துவதாக சொல்லி வேலை நிறுத்தம் செய்வது, அல்லது வேலைக்கு போகாமல் இருப்பது, இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகளில் இறங்கக்கூடாது. அவர்கள் இம்மாதிரி நடவடிக்கைகளில் இறங்குவதானது சர்க்காருடைய கையை பலப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக பலவீனப்படுத்துவதாகவே இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை பொதுமக்களுக்கு வலியுறுத்துவதற்காக என்று சொல்லி வேலை நிறுத்தம் செய்வதில் அர்த்தம் இல்லை. ஏனென்றால் பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் அநேகமாக எல்லாருமே அவர்களுடைய குறைகளை நீக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. சர்க்காரின் நிலைமை என்ன என்பதை நன்கு அறிந்து இருக்கிறார்கள். பொது மக்களின் மனதை பிரதிபலிக்கக் கூடியவர்கள் இதை நன்கு உணருகின்றனர். ஆகவே பொதுமக்களுக்கு வலியுறுத்துவதற்காக வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. அதனால் அரசாங்க ஊழியர்களை மிகவும் பணிவோடும் தாழ்மையோடும் இந்த சபைமூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவேண்டாமென்று தவறான வழிகளில் போக வேண்டாம். அரசாங்க சிப்பந்திகளுடைய குறைகள் என்னென்ன என்று நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம், ஆகவே இந்த சபை மூலம் சர்க்கார் ஊழியர்களை இம்மாதிரியான காரியங்களில், விதிவிலக்கான முறைகளில் இறங்கவேண்டாமென்று தாழ்மையோடு வற்புறுத்திச் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அது மாத்திரமல்ல, இங்கிருக்கின்ற சட்ட சபை அங்கத்தினர்களையும் இந்த நிலைமையை வெளியே சென்று பொது மக்களுக்கும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மக்களுடைய குறைகளை எல்லாம் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் சர்க்காருக்கு உணர்த்துவார்கள். அதை சர்க்காரும் அனுசரித்து வேண்டியதைச் செய்யும். பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளின் வேண்டுகோளை செய்து கொடுக்காமல் சர்க்கார் இருந்து கொள்ள முடியாது. ஆனால் இதையெல்லாம் ஒழுங்கான முறையில் சர்க்காரிடம் சொல்லுவதற்கு வசதி இருக்கிறது. சர்க்காரின் திட்டங்களையும் மற்ற காரியங்களையும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்புதான் மிக அவசியம். இதைப்பற்றி நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்காக நான் மிகுந்த அடைகிறேன். ஆகவே எந்த காரியத்தையும் பொதுமக்களுடைய ஆதரவோடுதான் வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும். நாம் சில காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக சில விதிவிலக்கான காரியங்களில் இறங்கிவிடுகிறோம். இதைத்தான் நாம் இன்று நாடு எங்கும் பார்க்கிறோம். சுதந்திர இயக்க காலத்தில் பல காரியங்களை செய்வதற்காக நாமே மாணவர்களிடம் இந்த மாதிரியான காரியங்களை சொன்னோம். அதை இன்று நாமே அனுபவிக்கிறோம். இம்மாதிரியான விதிவிலக்கான காரியங்களில் யுத்தம் ஏற்பட்டிருந்த காலத்திலும், அடிமையாக இருந்த காலத்திலும்தான் இறங்கலாமே தவிர மற்ற காலங்களில் இதுபோன்ற காரியங்களில் நாம் இறங்கக்கூடாது. சாதாரண காலங்களில் நடக்கின்ற இம்மாதிரியான காரியங்களில் இறங்கினால் அது அத்துடன் நின்றுவிடுவதில்லை. மற்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க தூண்டுகிறது என்பதை நாம் அனுபவத்தில் பார்த்து வருகிறோம். ஆகவே ஒரு மணி நேர வேலை நிறுத்தம் என்று சொல்லி அதில் இறங்கினால், அந்த நேரம் நாடு பூராவுக்கும் பரவும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நம்முடைய காரியங்களை யெல்லாம் வெற்றிகரமாக முடிப்பதற்கு நாம் எல்லோரும் ஒன்றுமையுடனும் உற்சாகத்துடனும் உழைக்க வேண்டும். அதற்கு நாம்

[Sri C. Subramaniam] [19th December 1956]

கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதில் ஏழைகளாக இருந்தாலும் சரி, பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, எல்லோரும், அதிலும் ஏழைகள்தான் கூடுதலாக உழைக்கவேண்டும். ஏனென்றால் இந்த திட்டங்களினால் பயனடையப்போவது ஏழைகள்தான். ஆதலால் இதில் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், கெஜட் பதிலில்லாத உத்தியோகஸ்தர்கள் வீணாக எந்த விதமான சிளர்ச்சிகளிலோ, ஆர்ப்பாட்டங்களிலோ, வேலை நிறுத்த நடவடிக்கைகளிலோ யாரும் பங்கு கொள்ளக்கூடாது என்று திரும்ப திரும்ப அவர்களை இந்த சபையின் மூலமாக வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு குறைகள் இல்லாமல் இல்லை. அதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. அதை போக்குவதற்குவேண்டி அரசாங்கம் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் அவர்களுக்கு வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். இதுபற்றி ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இதுபற்றி வேண்டிய முடிவுகள் சீக்கிரமே செய்யப்படும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். இங்குள்ள அங்கத்தினர்களும் இதை வெளியே போய் வற்புறுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அடுத்தப்படியாக இப்போது தேர்தல் வரப்போகிறது. தேர்தல் ஐந்து வருடங்களுக்கொரு தடவை வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு வேளை ஐந்து வருடத்திற்கு முன்னாலேயே தேர்தல் நடக்கும். தேர்தல் காரணமாக மற்ற வேலைகளில் ஈடுபடுவதில் சர்க்காரின் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் பொது மக்களின் வேகம் குறைந்து விடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேர்தல் காலத்திலும் நாட்டுக்காக வேலை செய்வதில் தொடர்ந்து மக்கள் உழைக்க வேண்டும். ஒரு இயந்திரத்தின் பாகம் பழுது பார்க்கப்படுவதற்காக சில காலங்கள் தாமதப்படுவது போல இனி சட்ட சபை மீண்டும் தேர்தல் வந்து கூடுவதற்கு சிறிது கால தாமதம் ஏற்படுமே தவிர சர்க்கார் இயந்திரத்தில் எந்த விதமான கோளாறும் ஏற்படாதவாறு நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டும். இதைத்தான் நாம் எல்லோரும் உணர்வேண்டியதாய் இருக்கிறது. மக்களுடைய நலன்களில் அக்கரை கொண்டவர்கள் இந்த சர்க்கார் இயந்திரத்தை நல்ல முறையில் இயங்க வைப்பதற்கு யாதொரு தடங்கலும் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இதில் இருக்கக்கூடிய எல்லா தடங்கல்களையும் நாம் நீக்கித்தான் தீர வேண்டும். இதற்கு நம் நாட்டு மக்களுடைய ஒத்தாசை மிகவும் தேவையாக இருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் மக்களுடைய எல்லா குறைகளும் தீர்க்கப்பட்டுவிட்டது என்று திருப்திப்படக்கூடிய அளவுக்கு நாம் வரவேண்டும். அதன் மூலமாக நாம் பெற்ற சுதந்திரத்தின் பயனை எல்லோரும் அனுபவிப்பதற்கு நல்ல முறையில் எல்லோரும் உழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு எதிர் கட்சியில் இருக்கிறவர்களும் இந்தப் புறத்தில் இருக்கிறவர்களும் இதில் ஒன்று சேர்ந்து உழைக்க வேண்டும். இதில் இன்னும் கட்சியிலுள்ளவர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. இதை கூட்டுப்பொறுப்பு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அந்த முறையில் இதில் எல்லோரும் இந்த நாட்டினுடைய வெற்றிக்காக பாடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: ஸார், கனம் மந்திரி அவர்கள் சர்க்கார் ஊழியர்கள் சம்பந்தமாகவுள்ள விவரங்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு புரியவைப்பதற்காக அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளை அழைத்து மந்திரி அவர்கள் அவர்களிடம் நிலைமையை விளக்கி சொல்லுவதற்கு முன் வந்தால் அது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு மந்திரி தயாரா என்று அறிய ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நான் இந்த விவரங்களை யெல்லாம் சபையில் சொல்லுவதே அவர்களுக்கு சொன்னது போலத்தான் இருக்கும். அவர்களுக்கு நோடியாக சொல்லவேண்டிய அவசியம் வந்தால் சொல்லுகிறேன். இந்த நிலைமைகள் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். என்னிடம் அவர்கள் நேராக வந்து இது விஷயமாக இதுவரை ஒன்றும் கேட்கவில்லை. அவர்கள் இது விஷயமாக

19th December 1956] [Sri C. Subramaniam]

என்னிடம் வந்து கேட்டால் நான் நேரில் சொல்லுவதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். ஜனவரி மாதம் 9-ம் தேதி வேலை நிறுத்தம் என்று மாத்திரம் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்களே தவிர, இது விஷயமாக டில்லிக்கு போனார்களே, அந்த விஷயம் என்னவாயிற்று என்றறிய அவர்கள் என்னிடம் வந்து கேட்கவில்லை. இந்த விஷயமாக தங்களுக்கு என்ன வரப்போகிறது என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வில்லை. அவர்களுக்கு புதிதாக ஒன்றும் சொல்ல வேண்டியது இல்லை. தூங்குகிறவனைதான் தட்டி எழுப்ப முடியுமே தவிர விழித்துக் கொண்டிருப்பவனை எப்படி எழுப்ப முடியும்? இது எல்லாம் அவர்களுக்கு தெரிந்த விஷயம்தான் என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது என். ஜி. ஒ-க்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். அப்படி குறிப்பிடும்போது இரண்டு கோடி ரூபாய் தங்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்றும் போஸ்டல்காரர்களுக்கும் உபாத்தியாயர்களுக்கும் ஏன் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றும் கேட்டதாகச் சொன்னார். அவர் அப்படிச் சொல்லியது எந்த ஆதாரத்தைக்கொண்டு சொன்னார் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்கள் சொல்லுவதையே ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned. 1-40 p.m.

VI.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

203. Report of the Commissioner for Scheduled Castes and Scheduled Tribes (two parts) for the year 1955.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS